

Úradný vestník

Európskej únie

C 63

Slovenské vydanie

Informácie a oznámenia

Zväzok 53

13. marca 2010

Číslo oznamu

Obsah

Strana

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor

2010/C 63/01

Posledná publikácia Súdneho dvora v Úradnom vestníku Európskej únie Ú. v. EÚ C 51, 27.2.2010 1

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2010/C 63/02

Vec C-444/07: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 21. januára 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ — Poľská republika) — Konkurzné konanie začaté proti MG Probud Gdynia sp. z o.o. [Súdna spolupráca v občianskych veciach — Nariadenie (ES) č. 1346/2000 — Konkurzné konania — Odmietnutie uznania rozhodnutia o začatí konkurzného konania prijatého príslušným súdom členského štátu a rozhodnutí týkajúcich sa priebehu a skončenia tohto konkurzného konania iným členským štátom] 2

SK

Cena:
4 EUR

(Pokračovanie na druhej strane)

2010/C 63/03	Spojené veci C-471/07 a C-472/07: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 14. januára 2010 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podal Conseil d'État — Belgicko) — Association générale de l'industrie du médicament (AGIM) ASBL (C-471/07 a C-472/07), Bayer SA (C-471/07 a C-472/07), Pfizer SA (C-471/07 a C-472/07), Servier Benelux SA (C-471/07 a C-472/07), Janssen Cilag SA (C-471/07), Sanofi-Aventis Belgium SA, pôvodne Sanofi-Synthelabo SA (C-472/07)/Belgické kráľovstvo (Smernica 89/105/EHS — Transparentnosť opatrení upravujúcich stanovovanie cien humánnych liekov — Článok 4 ods. 1 — Priamy účinok — Zmrazenie cien) 2	2
2010/C 63/04	Vec C-546/07: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 21. januára 2010 — Európska komisia/ Spolková republika Nemecko (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Slobodné poskytovanie služieb — Článok 49 ES — Príloha XII aktu o pristúpení — Zoznam uvedený v článku 24 aktu o pristúpení: Poľsko — Kapitola 2 bod 13 — Možnosť Spolkovej republiky Nemecko odchyliť sa od článku 49 prvého odseku ES — Doložka o zachovaní status quo — Dohoda medzi vládou Spolkovej republiky Nemecko a vládou Poľskej republiky z 31. januára 1990 o vysielaní pracovníkov poľských podnikov na vykonávanie zmlúv o dielo — Vylúčenie možnosti uzatvárať zmluvy o dielo s poľskými podnikmi pre podniky usadené v iných členských štátoch — Rozšírenie obmedzení týkajúcich sa prístupu poľských pracovníkov na nemecký trh práce existujúcich v čase podpisu zmluvy o pristúpení) 3	3
2010/C 63/05	Vec C-555/07: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 19. januára 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesarbeitsgericht Düsseldorf — Nemecko) — Seda Küçükdeveci/ Sedex GmbH & Co. KG (Zásada zákazu diskriminácie na základe veku — Smernica 2000/78/ES — Vnútroštátna právna úprava výpovede danej zamestnávateľom, ktorá na účely výpočtu dĺžky výpovednej doby nezohľadňuje dobu zamestnania dosiahnutú pred dovŕšením 25. roka života zamestnanca — Odôvodnenie opatrenia — Vnútroštátna právna úprava odporujúca smernici — Úloha vnútroštátneho súdu) 4	4
2010/C 63/06	Vec C-118/08: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 26. januára 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo — Španielsko) — Transportes Urbanos y Servicios Generales, SAL/Administración del Estado (Procesná autonómia členských štátov — Zásada ekvivalencie — Žaloba o zodpovednosť štátu — Porušenie práva Únie — Porušenie ústavy) 4	4
2010/C 63/07	Vec C-226/08: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 14. januára 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Oldenburg — Nemecko) — Stadt Papenburg/ Spolková republika Nemecko (Smernica 92/43/EHS — Ochrana prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín — Rozhodnutie dotknutého členského štátu o udelení súhlasu s návrhom zoznamu lokalít európskeho významu, ktorý vypracovala Komisia — Záujmy a stanoviská, ktoré treba zohľadniť) 5	5
2010/C 63/08	Vec C-229/08: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 12. januára 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Nemecko) — Colin Wolf/ Stadt Frankfurt am Main (Smernica 2000/78/ES — Článok 4 ods. 1 — Zákaz diskriminácie na základe veku — Vnútroštátne ustanovenie stanovujúce hornú vekovú hranicu 30 rokov na prijatie zamestnancov na pracovné miesta hasičov — Sledovaný cieľ — Pojem „skutočná a rozhodujúca požiadavka na zamestnanie“) 6	6

2010/C 63/09	Vec C-233/08: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 14. januára 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Nejvyšší správní soud — Česká republika) — Milan Kyrian/Celní úřad Tábor (Vzájomná pomoc pri vymáhaní pohľadávok — Smernica 76/308/EHS — Preskúmovacia právomoc súdov členského štátu, v ktorom má sídlo dožiadaný orgán — Vykonaťnosť exekučného titulu — Riadne doručenie titulu dlžníkovi — Doručenie v jazyku, ktorému adresát nerozumie)	6
2010/C 63/10	Vec C-264/08: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 28. januára 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hof van Cassatie van België — Belgicko) — Belgische Staat/Direct Parcel Distribution Belgium NV [Colný kódex Spoločenstva — Colný dlh — Výška cla — Články 217 a 221 — Vlastné zdroje Spoločenstiev — Nariadenie (ES, Euratom) č. 1150/2000 — Článok 6 — Požiadavka zápisu sumy cla pred jej oznámením dlžníkovi — Pojem suma „dlžná na základe právnych predpisov“]	7
2010/C 63/11	Vec C-311/08: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 21. januára 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal de première instance de Mons — Belgicko) — Société de Gestion Industrielle (SGI)/Belgické kráľovstvo (Sloboda usadiť sa — Voľný pohyb kapitálu — Priame dane — Právna úprava v oblasti dane z príjmov — Určenie zdaniteľného príjmu spoločností — Spoločnosti, ktoré sú v situácii vzájomnej závislosti — Nezvyčajná alebo bezodplatná výhoda poskytnutá spoločnosťou rezidentom spoločnosti usadenej v inom členskom štáte — Pripočítanie sumy predmetnej výhody k vlastným ziskom spoločnosti rezidentovi, ktorá ju poskytla — Vyvážené rozdelenie daňovej právomoci medzi členskými štátmi — Boj proti daňovým únikom — Boj proti zneužívajúcim konaniam — Proporcionalita)	8
2010/C 63/12	Vec C-333/08: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 28. januára 2010 — Európska komisia/Francúzska republika (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Voľný pohyb tovaru — Články 28 ES a 30 ES — Množstevné obmedzenia dovozu — Opatrenie s rovnakým účinkom — Systém predchádzajúceho povolenia — Pomocné technologické látky a potraviny, na ktorých prípravu sa použili pomocné technologické látky pochádzajúce z iných členských štátov, kde sú legálne vyrábané a/alebo uvádzané na trh — Konanie umožňujúce hospodárskym subjektom dosiahnuť zápis takých látok do „kladného zoznamu“ — Ustanovenie o vzájomnom uznávaní — Vnútroštátna právna úprava spôsobujúca stav právnej neistoty hospodárskym subjektom)	8
2010/C 63/13	Vec C-343/08: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 14. januára 2010 — Európska komisia/Česká republika (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2003/41/ES — Činnosť inštitúcií zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia a dohľad nad nimi — Čiastočné neprebratie v stanovenej lehote — Neexistencia inštitúcií zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia usadených na vnútroštátnom území — Právomoc členských štátov organizovať svoj národný systém starobných dôchodkov)	9
2010/C 63/14	Vec C-362/08 P: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 26. januára 2010 — Internationaler Hilfsfonds eV/Európska komisia [Odvolanie — Prístup k dokumentom inštitúcií — Nariadenie (ES) č. 1049/2001 — Žaloba o neplatnosť — Pojem „napadnuteľný akt“ v zmysle článku 230 ES]	9
2010/C 63/15	Vec C-398/08 P: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 21. januára 2010 — Audi AG/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) [Odvolanie — Ochranná známka Spoločenstva — Nariadenie (ES) č. 40/94 — Článok 7 ods. 1 písm. b) a článok 63 — Slovná ochranná známka Vorsprung durch Technik — Ochranné známky zložené z reklamných sloganov — Rozlišovacia spôsobilosť — Prihláška ochrannej známky pre viaceré tovary a služby — Dotknuté skupiny verejnosti — Celkové posúdenie a odôvodnenie — Nové dokumenty]	10

2010/C 63/16	Vec C-406/08: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 28. januára 2010 [návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court of Justice (Queen's Bench Division) — Spojené kráľovstvo] — Uniplex (UK) Ltd/NHS Business Services Authority (Smernica 89/665/EHS — Postupy preskúmania v oblasti verejného obstarávania — Lehota na podanie žaloby — Deň, od ktorého začína plynúť lehota na podanie žaloby) 11	11
2010/C 63/17	Spojené veci C-430/08 a C-431/08: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 14. januára 2010 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podali VAT and Duties Tribunal, Edinburgh, a VAT and Duties Tribunal, Northern Ireland — Spojené kráľovstvo) — Terex Equipment Ltd (C-430/08), FG Wilson (Engineering) Ltd (C-431/08), Caterpillar EPG Ltd (C-431/08)/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs [Nariadenie (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva — Články 78 a 203 — Nariadenie (EHS) č. 2454/93 — Článok 865 — Aktívny zošľachtovací styk — Nesprávny kód colného režimu — Vznik colného dlhu — Oprava colného vyhlásenia] 11	11
2010/C 63/18	Vec C-456/08: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 28. januára 2010 — Európska komisia/Irsko (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 93/37/EHS — Verejné obstarávanie prác — Oznámenie rozhodnutí o zadaní zákazky záujemcom a uchádzačom — Smernica 89/665/EHS — Postupy preskúmania v rámci verejného obstarávania — Lehota na podanie žaloby — Dátum, od ktorého začína plynúť lehota na podanie žaloby) 12	12
2010/C 63/19	Vec C-462/08: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 21. januára 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg — Nemecko) — Ümit Bekleyen/Spolková krajina Berlín (Dohoda o pridružení medzi EHS a Tureckom — Článok 7 druhý odsek rozhodnutia asociačnej rady č. 1/80 — Právo dieťaťa tureckého pracovníka odpovedať na akúkoľvek pracovnú ponuku v hostiteľskom členskom štáte, v ktorom absolvovalo odborné vzdelávanie — Začatie odborného vzdelávania po definitívnom odchode rodičov z tohto členského štátu) 13	13
2010/C 63/20	Vec C-470/08: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 21. januára 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Gerechtshof te Arnhem — Holandsko) — K. van Dijk/obec Kampen [Spoločná poľnohospodárska politika — Integrovaný administratívny a kontrolný systém niektorých režimov podpory — Nariadenie (ES) č. 1782/2003 — Režim jednotnej platby — Prevod platobných nárokov — Skončenie nájomnej zmluvy — Povinnosti nájomcu a prenajímateľa] 13	13
2010/C 63/21	Vec C-472/08: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 21. januára 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Augstākās tiesas Senāts — Lotyšská republika) — Alstom Power Hydro/Valsts ieņēmumu dienests (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Šiesta smernica o DPH — Článok 18 ods. 4 — Vnútroštátna právna úprava stanovujúca na vrátenie nadmerných odpočtov DPH trojročnú premlčaciu dobu) 14	14
2010/C 63/22	Vec C-473/08: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 28. januára 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sächsisches Finanzgericht — Nemecko) — Ingeniebüro Eulitz GbR Thomas und Marion Eulitz/Finanzamt Dresden I (Šiesta smernica o DPH — Článok 13 A ods. 1 písm. j) — Oslobodenie od dane — Súkromné poskytovanie školského alebo univerzitného vyučovania učiteľmi — Plnenia poskytované súkromným učiteľom v rámci kurzov ďalšieho odborného vzdelávania organizovaných treťou osobou) 14	14

2010/C 63/23	Vec C-22/09: Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 29. októbra 2009 — Komisia Európskych spoločenstiev/Luxemburské veľkovojsvodstvo (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Energetická politika — Smernica 2002/91/ES — Energetická hospodárnosť budov — Neprebratie v stanovenej lehote) 15
2010/C 63/24	Vec C-403/09 PPU: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 23. decembra 2009 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Više sodišče v Mariboru — Slovinská republika) — Jasna Detiček/Maurizio Sgueglia (Súdna spolupráca v občianskych veciach — Manželské veci a rodičovské práva a povinnosti — Nariadenie ES č. 2201/2003 — Predbežné opatrenia týkajúce sa práva na zverenie do starostlivosti — Rozhodnutie vykonateľné v členskom štáte — Protiprávne premiestnenie dieťaťa — Iný členský štát — Iný súd — Zverenie dieťaťa do starostlivosti druhému rodičovi — Právomoc — Naliehavé prejudiciálne konanie) 16
2010/C 63/25	Spojené veci C-162/08 až C-164/08: Uznesenie Súdneho dvora (šiesta komora) z 23. novembra 2009 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Monomeles Protodikeio Rethymnis — Grécko) — Georgios K. Lagoudakis/Kentro Anoiktis Prostatias Hlikiomenon Dimou Rethymnis (C-162/08) a Dimitrios G. Ladakis, Andréas M. Birtas, Konstantinos G. Kyriakopoulos, Emmanouil V. Klamponis, Sofoklis E. Mastorakis/Dimos Geropotamou (C-163/08) a Michail Zacharioudakis/Dimos Lampis (C-164/08) (Článok 104 ods. 3 prvý pododsek rokovacieho poriadku, — Sociálna politika — Smernica 1999/70/ES — Doložky 5 a 8 rámcovej dohody o práci na dobu určitú — Pracovné zmluvy na dobu určitú vo verejnom sektore — Prvá alebo jediná zmluva — Opätovne uzatvorené zmluvy — Ekvivalentné zákonné opatrenie — Zníženie všeobecnej úrovne ochrany pracovníkov — Opatrenia zamerané na predchádzanie zneužitiam — Sankcie — Absolútny zákaz zmeny pracovných zmlúv na dobu určitú na pracovné zmluvy na dobu neurčitú vo verejnom sektore — Následky nesprávneho prebratia smernice — Konformný výklad) 16
2010/C 63/26	Vec C-444/08 P: Uznesenie Súdneho dvora z 26. novembra 2009 — Região autónoma dos Açores/Rada Európskej únie, Komisia Európskych spoločenstiev, Španielske kráľovstvo, Seas at Risk VZW, predtým Stichting Seas at Risk Federation, WWF — World Wide Fund for Nature, Stichting Greenpeace Council [Odvolanie — Článok 119 rokovacieho poriadku — Nariadenie (ES) č. 1954/2003 — Žaloba o neplatnosť — Nepripustnosť — Regionálna alebo miestna entita — Akty týkajúce sa priamo a osobne tejto entity — Čiastočne zjavne neprípustné a zjavne nedôvodné odvolanie] 18
2010/C 63/27	Spojené veci C-488/08 P a C-489/08 P: Uznesenie Súdneho dvora (šiesta komora) zo 4. decembra 2009 — Matthias Rath/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory), Dr. Grandel GmbH [Odvolanie — Ochranná známka Spoločenstva — Nariadenie (ES) č. 40/94 — Článok 8 ods. 1 písm. b) — Slovné ochranné známky Epican a Epican Forte — Námetka majiteľa slovnej ochrannej známky Spoločenstva EPIGRAN — Nebezpečenstvo zámeny — Čiastočné zamietnutie prihlášky — Zjavne neprípustné odvolania] 18
2010/C 63/28	Vec C-494/08 P: Uznesenie Súdneho dvora (piata komora) z 9. decembra 2009 — Prana Haus GmbH/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) [Odvolanie — Článok 119 rokovacieho poriadku — Ochranná známka Spoločenstva — Slovná ochranná známka PRANA-HAUS — Nariadenie (ES) č. 40/94 — Absolútny dôvod zamietnutia — Opisný charakter — Odvolanie, ktoré je čiastočne zjavne neprípustné a čiastočne zjavne nedôvodné] 19

2010/C 63/29	Vec C-497/08: Uznesenie Súdneho dvora (tretia komora) z 12. januára 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Charlottenburg — Nemecko) — Amiraik Berlin GmbH (Súdna právomoc v nesporných veciach — Vymenovanie likvidátora spoločnosti — Nedostatok právomoci Súdneho dvora)	19
2010/C 63/30	Vec C-112/09 P: Odvolanie podané 24. marca 2009: Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) proti uzneseniu Súdu prvého stupňa (siedma komora) z 13. januára 2009 vo veci T-456/08, Sociedad General de Autores y Editores de España/Komisia Európskych spoločností	19
2010/C 63/31	Vec C-463/09: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Španielsko) 25. novembra 2009 — CLECE, S.A./María Socorro Martín Valor a Ayuntamiento de Cobisa	20
2010/C 63/32	Vec C-487/09: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 30. novembra 2009 — INMOGOLF SA/Administración General del Estado	20
2010/C 63/33	Vec C-488/09: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 30. novembra 2009 — Asociación de Transporte por Carretera/Administración General del Estado	21
2010/C 63/34	Vec C-497/09: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 3. decembra 2009 — Finanzamt Burgdorf/Manfred Bog	21
2010/C 63/35	Vec C-499/09: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 3. decembra 2009 — Hans-Joachim Flebbe Filmtheater GmbH & Co. KG/Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst	22
2010/C 63/36	Vec C-501/09: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 3. decembra 2009 — Lothar Lohmeyer/Finanzamt Minden	22
2010/C 63/37	Vec C-502/09: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 3. decembra 2009 — Fleischerei Nier GmbH & Co. KG/Finanzamt Detmold	23
2010/C 63/38	Vec C-505/09 P: Odvolanie podané 4. decembra 2009: Európska komisia proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločností (siedma komora) z 23. septembra 2009 vo veci T-263/07, Estónsko/Komisia	23
2010/C 63/39	Vec C-506/09 P: Odvolanie podané 7. decembra 2009: Portugalská republika proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločností (siedma komora) z 23. septembra 2009 vo veci T-385/05, Transnautica — Transportes e Navegação, SA/Komisia	24
2010/C 63/40	Vec C-515/09: Žaloba podaná 11. decembra 2009 — Európska komisia/Estónska republika	25

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2010/C 63/41	Vec C-516/09: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 11. decembra 2009 — Tanja Borger/Tiroler Gebietskrankenkasse	25
2010/C 63/42	Vec C-523/09: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tartu Ringkonnakohus (Estónska republika) 15. decembra 2009 — AS Rakvere Piim, AS Maag Piimatööstus/Veterinaar- ja Toiduamet	25
2010/C 63/43	Vec C-527/09: Žaloba podaná 17. decembra 2009 — Európska Komisia/Estónska republika	26
2010/C 63/44	Vec C-528/09: Žaloba podaná 17. decembra 2009 — Európska komisia/Estónska republika	26
2010/C 63/45	Vec C-530/09: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu (Poľsko) 18. decembra 2009 — INTER-MARK GROUP Sp. z o. o. Sp. komandytowa/Minister Finansów	27
2010/C 63/46	Vec C-535/09 P: Odvolanie podané 18. decembra 2009: Estónska republika proti rozsudku Súdu prvého stupňa (prvá komora) z 2. októbra 2009 vo veci T-324/05, Estónsko/Komisia	28
2010/C 63/47	Vec C-536/09: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Upravno sodišče Republike Slovenije (Slovinská republika) 21. decembra 2009 — Marija Omejc/Slovinská republika	28
2010/C 63/48	Vec C-537/09: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Upper Tribunal (Spojené kráľovstvo) 21. decembra 2009 — Ralph James Bartlett, Natalio Gonzalez Ramos, Jason Michael Taylor/Secretary of State for Work and Pensions	29
2010/C 63/49	Vec C-541/09: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Giudice di pace di Varese (Taliansko) 17. decembra 2009 — Siddiquee Mohammed Mohiuddin/Azienda Sanitaria Locale Provincia di Varese	30
2010/C 63/50	Vec C-542/09: Žaloba podaná 18. decembra 2009 — Európska komisia/Holandské kráľovstvo	31
2010/C 63/51	Vec C-545/09: Žaloba podaná 22. decembra 2009 — Európska komisia/Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska	31
2010/C 63/52	Vec C-551/09: Žaloba podaná 23. decembra 2009 — Európska komisia/Rakúska republika	32
2010/C 63/53	Vec C-1/10: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Audiencia provincial de Tarragona (Španielsko) 4. januára 2010 — Trestné konanie proti Valentín Salmerón Sánchez	32

Číslo oznamu	Obsah (pokračovanie)	Strana
2010/C 63/54	Vec C-2/10: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Taliansko) 4. januára 2010 — Azienda Agro-Zootecnica Franchini s.a.r.l. a Eolica di Altamura s.r.l./Regione Puglia	33
2010/C 63/55	Vec C-3/10: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Rossano (Taliansko) 5. januára 2010 — Franco Affatato/Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza, Azienda Sanitaria n. 3 di Rossano	34
2010/C 63/56	Vec C-4/10: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Korkein hallinto-oikeus (Fínsko) 5. januára 2010 — Bureau National Interprofessionnel du Cognac	36
2010/C 63/57	Vec C-5/10 P: Odvolanie podané 6. januára 2010: Giampietro Torresan proti rozsudku Súdu prvého stupňa (druhá komora) z 19. novembra 2009 vo veci T-234/06, Torresan/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) a Klosterbrauerei Weissenohe GmbH & Co. KG	36
2010/C 63/58	Vec C-7/10: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad van State (Holandsko) 8. januára 2010 — Staatssecretaris van Justitie, ďalší účastník konania: T. Kahveci	37
2010/C 63/59	Vec C-9/10: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad van State (Holandsko) 8. januára 2010 — Staatssecretaris van Justitie, ďalší účastník konania: O. Inan	37
2010/C 63/60	Vec C-10/10: Žaloba podaná 8. januára 2010 — Európska komisia/Rakúska republika	38
2010/C 63/61	Vec C-14/10: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) 11. januára 2010 — Nickel Institute/Secretary of State for Work and Pensions	38
2010/C 63/62	Vec C-15/10: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) 11. januára 2010 — Etimine SA/Secretary of State for Work and Pensions	39
2010/C 63/63	Vec C-16/10: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) 11. januára 2010 — The Number Ltd, Conduit Enterprises Ltd/Office of Communications a British Telecommunications PLC	40
2010/C 63/64	Vec C-24/10: Žaloba podaná 14. januára 2010 — Európska komisia/Helénska republika	41
2010/C 63/65	Vec C-27/10: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Korkein hallinto-oikeus (Fínsko) 18. januára 2010 — Bureau National Interprofessionnel du Cognac	41
2010/C 63/66	Vec C-39/10: Žaloba podaná 22. januára 2010 — Európska komisia/Estónska republika	42

Číslo oznamu	Obsah (pokračovanie)	Strana
2010/C 63/67	Vec C-110/08: Uznesenie predsedu štvrtej komory Súdneho dvora z 10. decembra 2009 — Európska komisia/Rakúska republika	43
2010/C 63/68	Vec C-452/08: Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 21. októbra 2009 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco — Španielsko) — Emilia Flores Fanega/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), Bolumburu S.A.	43
2010/C 63/69	Vec C-516/08: Uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 17. decembra 2009 — Európska komisia/Poľská republika	43
2010/C 63/70	Vec C-530/08: Uznesenie predsedníčky šiestej komory Súdneho dvora z 12. novembra 2009 — Komisia Európskych spoločenstiev/Maďarská republika	43
2010/C 63/71	Vec C-44/09: Uznesenie predsedníčky ôsmej komory Súdneho dvora z 12. novembra 2009 — Komisia Európskych spoločenstiev/Helénska republika	44
2010/C 63/72	Vec C-46/09: Uznesenie predsedníčky siedmej komory Súdneho dvora zo 4. decembra 2009 — Európska komisia/Estónska republika	44
2010/C 63/73	Vec C-121/09: Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 24. novembra 2009 — Komisia Európskych spoločenstiev/Taliana republika	44
2010/C 63/74	Vec C-126/09: Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 12. novembra 2009 — Komisia Európskych spoločenstiev/Luxemburské veľkoveľkovoľvodstvo	44
2010/C 63/75	Vec C-139/09: Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 11. januára 2010 — Európska komisia/Belgické kráľovstvo	44
2010/C 63/76	Vec C-141/09: Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 15. decembra 2009 — Európska komisia/Luxemburské veľkoveľkovoľvodstvo	44
2010/C 63/77	Vec C-149/09: Uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 17. decembra 2009 — Európska komisia/Luxemburské veľkoveľkovoľvodstvo	44
2010/C 63/78	Vec C-280/09: Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 15. decembra 2009 — Európska komisia/Portugalská republika	45
2010/C 63/79	Vec C-297/09: Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 5. novembra 2009 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Gerechtshof te Amsterdam — Holandsko) — Trestné konanie/X	45

Všeobecný súd

2010/C 63/80	Vec T-34/07: Rozsudok Všeobecného súdu z 21. januára 2010 — Goncharov/ÚHVT — DSB (DSBW) [„Ochranná známka Spoločenstva — Námietskove konanie — Prihláška slovnej ochrannej známky Spoločenstva DSBW — Skoršia slovná ochranná známka Spoločenstva DSB — Relatívny dôvod zamietnutia — Nebezpečenstvo zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009]“]	46
2010/C 63/81	Vec T-309/08: Rozsudok Všeobecného súdu z 21. januára 2010 — G-Star Raw Denim/ÚHVT — ESGW (G Stor) [„Ochranná známka Spoločenstva — Námietskove konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Spoločenstva G Stor — Skoršie slovné a obrazové vnútroštátne ochranné známky a ochranné známky Spoločenstva G-STAR a G-STAR RAW DENIM — Relatívny dôvod zamietnutia — Nedostatok podobnosti ochranných známok — Článok 8 ods. 5 nariadenia (ES) č. 40/94 [teraz článok 8 ods. 5 nariadenia (ES) č. 207/2009]“]	46
2010/C 63/82	Vec T-331/08: Rozsudok Všeobecného súdu z 27. januára 2010 — REWE-Zentral/ÚHVT — Grupo Corporativo Teype (Solfrutta) [„Ochranná známka Spoločenstva — Námietskove konanie — Prihláška slovnej ochrannej známky Spoločenstva Solfrutta — Skoršia slovná ochranná známka Spoločenstva FRUTISOL — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Čiastočné zamietnutie zápisu — Článok 8 ods.1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009]“]	47
2010/C 63/83	Vec T-443/09 R: Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 20. januára 2010 — Agriconsulting Europe/Komisia („Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Verejné zmluvy — Verejné obstarávanie — Zamietnutie ponuky — Návrh na odklad výkonu a na nariadenie predbežných opatrení — Strata príležitosti — Neexistencia vážnej a nenapraviteľnej ujmy — Neexistencia naliehavosti“)	47
2010/C 63/84	Vec T-474/09: Žaloba podaná 30. novembra 2009 — Fercal — Consultadoria e Serviços/ÚHVT — Jacson of Scandinavia (JACKSON SHOES)	47
2010/C 63/85	Vec T-1/10: Žaloba podaná 4. januára 2010 — PPG a SNF/ECHA.....	48
2010/C 63/86	Vec T-12/10 P: Odvolanie podané 15. januára 2010: Luigi Marcuccio proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 29. októbra 2009 vo veci F-94/08, Marcuccio/Komisia	49
2010/C 63/87	Vec T-16/10: Žaloba podaná 22. januára 2010 — Alisei/Komisia.....	49
2010/C 63/88	Vec T-11/98: Uznesenie Všeobecného súdu zo 7. januára 2010 — van Hest/Rada a Komisia	50
2010/C 63/89	Vec T-348/03 RENV: Uznesenie Všeobecného súdu zo 14. januára 2010 — Koninklijke FrieslandCampina/Komisia	51

IV

*(Informácie)*INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ
ÚNIE

SÚDNY DVOR

*(2010/C 63/01)***Posledná publikácia Súdneho dvora v Úradnom vestníku Európskej únie**

Ú. v. EÚ C 51, 27.2.2010

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 37, 13.2.2010

Ú. v. EÚ C 24, 30.1.2010

Ú. v. EÚ C 11, 16.1.2010

Ú. v. EÚ C 312, 19.12.2009

Ú. v. EÚ C 297, 5.12.2009

Ú. v. EÚ C 282, 21.11.2009

Tieto texty sú dostupné na adresách:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 21. januára 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ — Poľská republika) — Konkurzné konanie začaté proti MG Probud Gdynia sp. z o.o.

(Vec C-444/07) ⁽¹⁾

[Súdna spolupráca v občianskych veciach — Nariadenie (ES) č. 1346/2000 — Konkurzné konania — Odmietnutie uznania rozhodnutia o začatí konkurzného konania prijatého príslušným súdom členského štátu a rozhodnutí týkajúcich sa priebehu a skončenia tohto konkurzného konania iným členským štátom]

(2010/C 63/02)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ

Účastník konania pred vnútroštátnym súdom

MG Probud Gdynia sp. z o.o.

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sąd Rejonowy Gdańsk — Výklad článkov 3, 4, 16, 17 a 25 nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní (Ú. v. ES L 160, s. 1; Mim. vyd. 19/001, s. 191) — Zhabanie peňažných prostriedkov na bankovom účte podniku orgánmi členského štátu po tom, ako sa v inom členskom štáte začalo proti tomuto podniku konkurzné konanie, napriek vnútroštátnym právnym predpisom štátu, v ktorom sa konanie začalo — Odmietnutie uznania konkurzného konania začatého súdom iného členského štátu členským štátom, v ktorom nebolo začaté vedľajšie konkurzné konanie

Výrok rozsudku

Nariadenie Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní, najmä jeho články 3, 4, 16, 17 a 25, sa má

vykladať v tom zmysle, že v takej veci, ako je vec sama, po začatí hlavného konkurzného konania v členskom štáte sú príslušné orgány iného členského štátu, v ktorom nebolo začaté žiadne vedľajšie konkurzné konanie, povinné, s výhradou dôvodov odmietnutia vychádzajúcich z článku 25 ods. 3 a článku 26 tohto nariadenia, uznávať a vykonávať všetky rozhodnutia týkajúce sa tohto hlavného konkurzného konania a v dôsledku toho nemajú právo nariadiť na základe práva tohto iného členského štátu exekučné opatrenia týkajúce sa majetku dlžníka, na ktorého bol vyhlásený konkurz, nachádzajúceho sa na území uvedeného iného členského štátu, pokiaľ to právo štátu, v ktorom sa konanie začne, neumožňuje a pokiaľ nie sú splnené podmienky, ktorým podlieha uplatnenie článkov 5 a 10 nariadenia.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 283, 24.11.2007.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 14. januára 2010 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podal Conseil d'État — Belgicko) — Association générale de l'industrie du médicament (AGIM) ASBL (C-471/07 a C-472/07), Bayer SA (C-471/07 a C-472/07), Pfizer SA (C-471/07 a C-472/07), Servier Benelux SA (C-471/07 a C-472/07), Janssen Cilag SA (C-471/07), Sanofi-Aventis Belgium SA, pôvodne Sanofi-Synthelabo SA (C-472/07)/Belgické kráľovstvo

(Spojené veci C-471/07 a C-472/07) ⁽¹⁾

(Smernica 89/105/EHS — Transparentnosť opatrení upravujúcich stanovovanie cien humánnych liekov — Článok 4 ods. 1 — Priamy účinok — Zmrazenie cien)

(2010/C 63/03)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrhy na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Association générale de l'industrie du médicament (AGIM) ASBL (C-471/07 a C-472/07), Bayer SA (C-471/07 a C-472/07), Pfizer SA (C-471/07 a C-472/07), Servier Benelux SA (C-471/07 a C-472/07), Janssen Cilag SA (C-471/07), Sanofi-Aventis Belgium SA, pôvodne Sanofi-Synthelabo SA (C-472/07)

Žalovaný: Belgické kráľovstvo

Za účasti: Sanofi-Aventis Belgium SA (C-471/07)

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Conseil d'État (Belgicko) — Výklad článku 4 ods. 1 smernice Rady 89/105/EHS z 21. decembra 1988 o transparentnosti opatrení upravujúcich stanovovanie cien humánných liekov a ich zaraďovanie do vnútroštátnych systémov zdravotného poistenia (Ú. v. ES L 40, s. 8; Mim. vyd. 05/001, s. 345) — Zmrazenie ceny liekov uložené príslušnými orgánmi členského štátu — Rozsah povinnosti členského štátu preskúmať najmenej raz za rok, či „makroekonomické podmienky“ odôvodňujú pokračovanie tohto zmrazenia — Preskúmanie obmedzené len na preskúmanie kontroly výdavkov verejného zdravotníctva alebo nevyhnutnosť zohľadnenia makroekonomických účinkov zmrazenia cien na farmaceutický priemysel

Výrok rozsudku

1. Článok 4 ods. 1 smernice Rady 89/105/EHS z 21. decembra 1988 o transparentnosti opatrení upravujúcich stanovovanie cien humánných liekov a ich zaraďovanie do vnútroštátnych systémov zdravotného poistenia sa má vykladať v tom zmysle, že prináleží členským štátom, aby pod podmienkou dodržania cieľa transparentnosti sledovaného touto smernicou, ako aj požiadaviek stanovených v uvedenom ustanovení smernice, určili kritériá, na základe ktorých sa má vykonať preskúmanie makroekonomických podmienok stanovených v uvedenom ustanovení tak, aby sa tieto kritériá zakladali na objektívnych a overiteľných skutočnostiach.
2. Článok 4 ods. 1 smernice 89/105 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je z pohľadu svojho obsahu dostatočne presný na to, aby sa ho mohol jednotlivec dovolávať pred vnútroštátnym súdom proti členskému štátu.
3. Článok 4 ods. 1 smernice 89/105 sa má vykladať v tom zmysle, že členský štát môže po tom, čo všeobecné zmrazenie cien hradebných liekov trvalo 8 rokov a bolo prerušené na 18 mesiacov, prijať nové opatrenie zmrazenia bez toho, aby preskúmal makroekonomické podmienky stanovené v tomto ustanovení.

(¹) Ú. v. EÚ C 22, 26.1.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 21. januára 2010 — Európska komisia/Spolková republika Nemecko

(Vec C-546/07) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Slobodné poskytovanie služieb — Článok 49 ES — Príloha XII aktu o pristúpení — Zoznam uvedený v článku 24 aktu o pristúpení: Poľsko — Kapitola 2 bod 13 — Možnosť Spolkovej republiky Nemecko odchyliť sa od článku 49 prvého odseku ES — Doložka o zachovaní status quo — Dohoda medzi vládou Spolkovej republiky Nemecko a vládou Poľskej republiky z 31. januára 1990 o vysielaní pracovníkov poľských podnikov na vykonávanie zmlúv o dielo — Vylúčenie možnosti uzatvárať zmluvy o dielo s poľskými podnikmi pre podniky usadené v iných členských štátoch — Rozšírenie obmedzení týkajúcich sa prístupu poľských pracovníkov na nemecký trh práce existujúcich v čase podpisu zmluvy o pristúpení)

(2010/C 63/04)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: E. Traversa a P. Dejmeck, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Spolková republika Nemecko (v zastúpení: J. Möller, M. Lumma a C. Blaschke, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalobkyňu: Poľská republika (v zastúpení: M. Dowgielewicz, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom — Porušenie článku 49 ES a Prílohy XII (zoznam uvedený v článku 24 aktu o pristúpení: Poľsko), kapitola 2 (Sloboda pohybu osôb), bod 13 Aktu o podmienkach pristúpenia Českej republiky, Estónskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Maďarskej republiky, Maltskej republiky, Poľskej republiky, Slovenskej republiky a Slovenskej republiky a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia (Ú. v. EÚ L 236, 2003, s. 33) — Výklad a vykonávanie dohody z 31. januára 1990 medzi vládou Spolkovej republiky Nemecko a vládou Poľskej republiky o vysielaní pracovníkov poľských podnikov na vykonávanie zmlúv o dielo — Vylúčenie možnosti, aby podniky usadené v iných členských štátoch uzatvorili s poľskými podnikmi zmluvy o dielo na práce, ktoré sa majú

vykonať v Nemecku — Predĺženie účinnosti regionálnych obmedzení, existujúcich ku dňu podpisu zmluvy o pristúpení, pre prístup poľských pracovníkov pracujúcich na základe pracovných zmlúv na dobu určitú (Werkvertragsarbeitnehmer) na vnútroštátny pracovný trh

Výrok rozsudku

1. Spolková republika Nemecko si tým, že vo svojej správnej praxi vykladá pojem „podnik druhej strany“, použitý v článku 1 ods. 1 dohody medzi vládou Spolkovej republiky Nemecko a vládou Poľskej republiky z 31. januára 1990 o vysielaní pracovníkov poľských podnikov na vykonanie zmlúv o dielo, zmenenej a doplnenej 1. marca a 30. apríla 1993, vo význame „nemecký podnik“, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 49 ES.
2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietla.
3. Európska komisia a Spolková republika Nemecko znášajú svoje vlastné trovy konania.
4. Poľská republika znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 64, 8.3.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 19. januára 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesarbeitsgericht Düsseldorf — Nemecko) — Seda Küçükdeveci/Sedex GmbH & Co. KG

(Vec C-555/07) (¹)

(Zásada zákazu diskriminácie na základe veku — Smernica 2000/78/ES — Vnútroštátna právna úprava výpovede danej zamestnávateľom, ktorá na účely výpočtu dĺžky výpovednej doby nezohľadňuje dobu zamestnania dosiahnutú pred dovŕšením 25. roka života zamestnanca — Odôvodnenie opatrenia — Vnútroštátna právna úprava odporujúca smernici — Úloha vnútroštátneho súdu)

(2010/C 63/05)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landesarbeitsgericht Düsseldorf

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Seda Küçükdeveci

Žalovaná: Sedex GmbH & Co. KG

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Nemecko) — Výklad zásady zákazu diskriminácie na základe veku a smernice Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani (Ú. v. ES L 303, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 79) — Vnútroštátne právne predpisy upravujúce výpovedné doby, ktoré sa predlžujú v závislosti od doby zamestnania, pričom sa však nezohľadňuje doba zamestnania dosiahnutá pred dovŕšením 25. roku života zamestnanca

Výrok rozsudku

1. Právo Únie a predovšetkým zásada zákazu diskriminácie na základe veku konkretizovaná v smernici Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani, sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje vnútroštátna právna úprava, ako je predmetná právna úprava v konaní vo veci samej, ktorá na účely výpočtu dĺžky výpovednej doby nezohľadňuje dobu zamestnania odpracovanú zamestnancom pred dovŕšením 25. roku života.
2. Je úlohou vnútroštátneho súdu, ktorý rozhoduje v spore medzi súkromnoprávnymi subjektmi, zabezpečiť dodržiavanie zásady zákazu diskriminácie na základe veku konkretizovanej v smernici 2000/78, tým, že v prípade potreby neuplatní akékoľvek ustanovenie vnútroštátnej právnej úpravy, ktoré je v rozpore s touto zásadou, bez ohľadu na to, či v prípadoch uvedených v článku 267 druhom odseku ZFEÚ využije svoju možnosť položiť Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku týkajúcu sa výkladu tejto zásady.

(¹) Ú. v. EÚ C 79, 29.3.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 26. januára 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo — Španielsko) — Transportes Urbanos y Servicios Generales, SAL/Administración del Estado

(Vec C-118/08) (¹)

(Procesná autonómia členských štátov — Zásada ekvivalencie — Žaloba o zodpovednosť štátu — Porušenie práva Únie — Porušenie ústavy)

(2010/C 63/06)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Transportes Urbanos y Servicios Generales, SAL

Žalovaná: Administración del Estado

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Tribunal Supremo (Španielsko) — Porušenie práv priznaných jednotlivcom právom Spoločenstva zo strany členského štátu — Povinnosť nahradiť ujmu — Akt, ktorý je v rozpore s ústavou členského štátu, a akt, ktorý je v rozpore s právom Spoločenstva — Zásady ekvivalencie a efektivity

Výrok rozsudku

Právo Únie bráni uplatňovaniu pravidla členského štátu, podľa ktorého žalobe o zodpovednosť štátu založenej na porušení práva Únie vnútroštátnym zákonom, konštatovanom rozsudkom Súdneho dvora Európskych spoločenstiev vydaným podľa článku 226 ES, možno vyhovieť len v prípade, že žalobca predtým vyčerpal všetky vnútroštátne opravné prostriedky, ktorými sa domáhal neplatnosti správneho aktu spôsobujúceho ujmu, prijatého podľa tohto zákona, hoci sa toto pravidlo neuplatňuje v prípade, že ide o žalobu o zodpovednosť štátu založenú na porušení ústavy tým istým zákonom, konštatovanom na to príslušným súdom.

(¹) Ú. v. EÚ C 128, 24.5.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 14. januára 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Oldenburg — Nemecko) — Stadt Papenburg/Spolková republika Nemecko

(Vec C-226/08) (¹)

(Smernica 92/43/EHS — Ochrana prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín — Rozhodnutie dotknutého členského štátu o udelení súhlasu s návrhom zoznamu lokalít európskeho významu, ktorý vypracovala Komisia — Záujmy a stanoviská, ktoré treba zohľadniť)

(2010/C 63/07)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Oldenburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Stadt Papenburg

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Verwaltungsgericht Oldenburg — Výklad článku 2 ods. 3, článku 4 ods. 2 prvého pododseku, ako aj článku 6 ods. 3 a 4 smernice Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín (Ú. v. ES L 206, s. 7; Mim. vyd. 015/002, s. 102) — Ekonomické záujmy samosprávy súvisiace s využívaním riečneho prístavu a chránenej ústavou, ktoré môžu byť dlhodobo dotknuté eventuálnym zaradením dotknutej oblasti medzi lokality európskeho významu — Záujmy a stanoviská, ktoré musia byť dotknutým členským štátom zohľadnené v čase prijímania rozhodnutia o udelení súhlasu s návrhom zoznamu lokalít európskeho významu, ktorý vypracovala Komisia

Výrok rozsudku

1. Článok 4 ods. 2 prvý pododsek smernice Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 2006/105/ES z 20. novembra 2006, sa má vykladať v tom zmysle, že nedovoľuje členskému štátu z iných dôvodov než z dôvodov ochrany životného prostredia odmietnuť udelenie súhlasu so zaradením jednej alebo viacerých lokalít do návrhu zoznamu lokalít európskeho významu, ktorý vypracovala Európska komisia.
2. Článok 6 ods. 3 a 4 smernice 92/43, zmenenej a doplnenej smernicou 2006/105, sa má vykladať v tom zmysle, že priebežné prevádzkové práce v plavebnom kanáli ústí riek, ktoré priamo nesúvisia so správou lokality alebo pre ňu nie sú potrebné a ktoré už boli povolené podľa vnútroštátneho práva ešte pred uplynutím lehoty na prebratie smernice 92/43, zmenenej a doplnenej smernicou 2006/105, sa v miere, v akej predstavujú projekt a môžu ovplyvniť dotknutú lokalitu významným spôsobom, musia podrobiť posúdeniu ich vplyvu na túto lokalitu podľa týchto ustanovení v prípade, že tieto práce pokračujú po zapísaní lokality do zoznamu lokalít európskeho významu podľa článku 4 ods. 2 tretieho pododseku tejto smernice.

Ak predovšetkým vzhľadom na opakovanosť, povahu a podmienky výkonu týchto prevádzkových prác možno uvedené práce považovať za jedinou operáciu, najmä keď ich cieľom je zachovanie určitej hĺbky plavebného kanálu pomocou pravidelných a na tento účel potrebných prác na prehľbovaní, možno tieto prevádzkové práce pokladať za jeden a ten istý projekt v zmysle článku 6 ods. 3 smernice o ochrane biotopov.

(¹) Ú. v. EÚ C 209, 15.8.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 12. januára 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Nemecko) — Colin Wolf/Stadt Frankfurt am Main

(Vec C-229/08) ⁽¹⁾

(Smernica 2000/78/ES — Článok 4 ods. 1 — Zákaz diskriminácie na základe veku — Vnútroštátne ustanovenie stanovujúce hornú vekovú hranicu 30 rokov na prijatie zamestnancov na pracovné miesta hasičov — Sledovaný cieľ — Pojem „skutočná a rozhodujúca požiadavka na zamestnanie“)

(2010/C 63/08)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Colin Wolf

Žalovaný: Stadt Frankfurt am Main

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Nemecko) — Výklad článku 6 ods. 1 a článku 17 smernice Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani (Ú. v. ES L 303, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 79) — Zákaz diskriminácie z dôvodu veku — Pojem rozdielne zaobchádzanie z dôvodu veku „objektívne a primerane odôvodnené“, ako aj pojem „nutnosť primeranej doby zamestnania pred odchodom do dôchodku“ — Vnútroštátne ustanovenie stanovujúce hornú vekovú hranicu 30 rokov na prijatie zamestnancov na pracovné miesta hasičov

Výrok rozsudku

Článok 4 ods. 1 smernice Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, akou je vnútroštátna právna úprava vo veci samej, ktorá na prijatie do strednej technickej služby hasičov stanovuje hornú vekovú hranicu 30 rokov.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 223, 30.8.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 14. januára 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Nejvyšší správní soud — Česká republika) — Milan Kyrian/Celní úřad Tábor

(Vec C-233/08) ⁽¹⁾

(Vzájomná pomoc pri vymáhaní pohľadávok — Smernica 76/308/EHS — Preskúmvacia právomoc súdov členského štátu, v ktorom má sídlo dožiadaný orgán — Vykonateľnosť exekučného titulu — Riadne doručenie titulu dlžníkovi — Doručenie v jazyku, ktorému adresát nerozumie)

(2010/C 63/09)

Jazyk konania: čeština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Nejvyšší správní soud

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Milan Kyrian

Žalovaný: Celní úřad Tábor

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Nejvyšší správní soud (Česká republika) — Výklad všeobecných zásad práva na spravodlivé súdne konanie, riadnej správy vecí verejných a právneho štátu, ako aj článku 12 ods. 3 smernice Rady 76/308/EHS z 15. marca 1976 o vzájomnej pomoci pri vymáhaní pohľadávok týkajúcich sa určitých poplatkov, odvodov, daní a ďalších opatrení (Ú. v. ES L 73, s. 18; Mim. vyd. 02/001, s. 44), v znení zmenenom a doplnenom smernicou Rady 79/1071/EHS zo 6. decembra 1979, ktorá mení a dopĺňa smernicu 76/308/EHS o vzájomnej pomoci pri vymáhaní pohľadávok vyplývajúcich z operácií, ktoré sú súčasťou systému financovania Európskym poľnohospodárskym usmerňovacím a záručným fondom, o poľnohospodárskych dávkach a o colných odvodoch (Ú. v. ES L 331, s. 10; Mim. vyd. 02/001, s. 299), ako aj smernicou Rady 2001/44/ES z 15. júna 2001, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 76/308/EHS o vzájomnej pomoci pri vymáhaní pohľadávok pochádzajúcich z operácií tvoriacich súčasť systému financovania Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu a poľnohospodárskych odvodov a colných poplatkov a v súvislosti s daňou z pridanej hodnoty a niektorými spotrebnými daňami (Ú. v. ES L 175, s. 17; Mim. vyd. 02/012, s. 27) — Možnosť súdov členského štátu, v ktorom má sídlo dožiadaný orgán, skúmať v súlade so zákonnými a inými právnymi ustanoveniami platnými v tomto štáte vymáhateľnosť a riadne doručenie exekučného titulu na vymáhanie pohľadávky — Titul, ktorý neobsahuje údaj o dátume narodenia dlžníka a je vystavený v jazyku, ktorému dlžník nerozumie a ktorý nie je úradným jazykom dožiadaného členského štátu

Výrok rozsudku

1. Článok 12 ods. 3 smernice Rady 76/308/EHS z 15. marca 1976 o vzájomnej pomoci pri vymáhaní pohľadávok týkajúcich sa určitých poplatkov, odvodov, daní a ďalších opatrení, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 2001/44/ES z 15. júna 2001, treba vykladať v tom zmysle, že súdy členského štátu, v ktorom má sídlo dožiadaný orgán, v zásade nemajú právomoc overovať vykonateľnosť exekučného titulu. Avšak v prípade, ak je na súde tohto členského štátu podaná žaloba, ktorá smeruje proti platnosti alebo riadnemu vykonaniu opatrení na vymáhanie pohľadávky, akým je doručenie exekučného titulu, tento súd má právomoc overiť, či boli tieto opatrenia vykonané riadne v súlade s platnými zákonmi a inými právnymi predpismi uvedeného členského štátu.
2. V rámci vzájomnej pomoci zavedenej na základe smernice 76/308, zmenenej a doplnenej smernicou 2001/44, musí byť adresátovi exekučného titulu, ak má byť schopný uplatniť svoje práva, tento titul doručený v niektorom z jazykov členského štátu, v ktorom má sídlo dožiadaný orgán. Aby bolo zaručené dodržanie tohto práva, vnútroštátnemu súdu prináleží aplikovať svoje vnútroštátne právo a súčasne dbať o zabezpečenie plnej účinnosti práva Spoločenstva.

(¹) Ú. v. EÚ C 209, 15.8.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 28. januára 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hof van Cassatie van België — Belgicko) — Belgische Staat/Direct Parcel Distribution Belgium NV

(Vec C-264/08) (¹)

[Colný kódex Spoločenstva — Colný dlh — Výška cla — Články 217 a 221 — Vlastné zdroje Spoločenstiev — Nariadenie (ES, Euratom) č. 1150/2000 — Článok 6 — Požiadavka zápisu sumy cla pred jej oznámením dlžníkovi — Pojem suma „dlžná na základe právnych predpisov“]

(2010/C 63/10)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hof van Cassatie van België

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Belgische Staat

Žalovaný: Direct Parcel Distribution Belgium NV

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Hof van Cassatie van België — Výklad článku 217 ods. 1 a článku 221 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (v znení platnom v roku 1992) (Ú. v. ES L 302, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307), a článku 6 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 z 22. mája 2000, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 94/728/ES, Euratom o systéme vlastných zdrojov spoločenstiev (Ú. v. ES L 130, s. 1; Mim. vyd. 01/034, s. 169) — Dodatočný výber dovozného alebo vývozného cla — Existencia alebo neexistencia požiadavky zápisu sumy cla do účtovnej evidencie pred oznámením sumy dlžníkovi — Pojem „zápis do účtovnej evidencie alebo do iného rovnocenného nosiča informácií“ — Vrátenie sumy zaplatenej bez právneho dôvodu

Výrok rozsudku

1. Článok 221 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa stanovuje Colný kódex Spoločenstva, sa má vykladať v tom zmysle, že „zápis do účtovnej evidencie“ sumy cla, ktorá má byť vybratá a ktorá je uvedená v tomto článku, predstavuje „zápis do účtovnej evidencie“ tejto sumy, tak ako je stanovený v článku 217 ods. 1 uvedeného nariadenia.
2. „Zápis do účtovnej evidencie“ v zmysle článku 217 ods. 1 nariadenia č. 2913/92 sa má odlišovať od zápisu nárokov sumy cla do účtovných záznamov pre vlastné zdroje v zmysle článku 6 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 z 22. mája 2000, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 94/728/ES, Euratom o systéme vlastných zdrojov spoločenstiev. Vzhľadom na to, že článok 217 nariadenia č. 2913/92 však nestanovuje konkrétne spôsoby „zápisu do účtovnej evidencie“ v zmysle tohto ustanovenia ani minimálne technické alebo formálne požiadavky, tento zápis do účtovnej evidencie sa musí vykonať tak, aby bolo zabezpečené, že colné orgány zapisujú presnú sumu dovozného alebo vývozného cla vyplývajúcu z daňového dlhu do účtovnej evidencie alebo do akéhokoľvek iného rovnocenného nosiča informácií takým spôsobom, aby najmä bolo možné s istotou preukázať, a to aj dlžníkovi, zápis dotknutých súm do účtovnej evidencie.
3. Článok 221 ods. 1 nariadenia č. 2913/92 sa má vykladať v tom zmysle, že oznámenie sumy dovozného alebo vývozného cla, ktoré sa má zaplatiť, sa zo strany colných orgánov voči dlžníkovi v súlade s ustanovenými postupmi môže platne uskutočniť, len ak uvedené orgány už predtým zapísali sumu tohto cla do účtovnej evidencie. Členské štáty nie sú povinné prijať osobitné procesné predpisy upravujúce postupy, akými sa musí osoba zodpovednej za zaplatenie cla oznámiť sumu tohto cla, pokiaľ možno na toto oznámenie uplatniť všeobecné vnútroštátne procesné predpisy zabezpečujúce adekvátne informovanie osoby zodpovednej za zaplatenie, ktoré jej umožnia zabezpečiť obhajobu svojich práv s úplnou znalosťou skutkového stavu.

4. Právo Spoločenstva nebráni vnútroštátnemu súdu vychádzať z domnienky týkajúcej sa vyhlásenia colných orgánov, že suma dovozného alebo vývozného cla bola „zapísaná do účtovnej evidencie“ v zmysle článku 217 nariadenia č. 2913/92 pred jej oznámením colnému dlžníkovi, za predpokladu, že boli dodržané zásady ekvivalencie a efektivity.
5. Článok 221 ods. 1 nariadenia č. 2913/92 sa má vykladať v tom zmysle, že pred oznámením sumy vymáhaného cla musia colné orgány dotknutého členského štátu vykonať zápis tejto sumy; pokiaľ suma nebola zapísaná do účtovnej evidencie v súlade s článkom 217 ods. 1 nariadenia č. 2913/92, nemôžu ju tieto orgány vymáhať, avšak zachovávajú si možnosť opakovať oznámenie uvedenej sumy, pokiaľ dodržia podmienky upravené v článku 221 ods. 1 nariadenia č. 2913/92 a ustanovenia o premlčaní platné ku dňu vzniku colného dlhu.
6. Hoci suma dovozného alebo vývozného cla zostáva „dlžná na základe právnych predpisov“ v zmysle článku 236 ods. 1 prvého pododseku nariadenia č. 2913/92, pričom táto suma bola oznámená dlžníkovi, ale nebola predtým zapísaná do účtovnej evidencie súlade s článkom 221 ods. 1 tohto nariadenia, nič to nemení na skutočnosti, že ak také oznámenie už nie je možné z dôvodu, že uplynula lehota stanovená v článku 221 ods. 3 uvedeného nariadenia, musí mať dlžník v zásade nárok na vrátenie tejto sumy od členského štátu, ktorú ju vybral.

(¹) Ú. v. EÚ C 247, 27.9.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 21. januára 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal de première instance de Mons — Belgicko) — Société de Gestion Industrielle (SGI)/Belgické kráľovstvo

(Vec C-311/08) (¹)

(Sloboda usadiť sa — Voľný pohyb kapitálu — Priame dane — Právna úprava v oblasti dane z príjmov — Určenie zdaniteľného príjmu spoločností — Spoločnosti, ktoré sú v situácii vzájomnej závislosti — Nezvyčajná alebo bezodplatná výhoda poskytnutá spoločnosťou rezidentom spoločnosti usadenej v inom členskom štáte — Pripočítanie sumy predmetnej výhody k vlastným ziskom spoločnosti rezidentovi, ktorá ju poskytla — Vyvážené rozdelenie daňovej právomoci medzi členskými štátmi — Boj proti daňovým únikom — Boj proti zneužívajúcim konaniam — Proporcionalita)

(2010/C 63/11)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal de première instance de Mons

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Société de Gestion Industrielle (SGI)

Žalovaný: Belgické kráľovstvo

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Tribunal de première instance de Mons (Belgicko) — Výklad článkov 12 ES, 43 ES, 48 ES a 56 ES — Prípustnosť vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá v prípade spoločnosti rezidenta stanovuje zdanenie neštandardnej a dobrovoľnej výhody, ktorú táto spoločnosť poskytla inej spoločnosti nerezidentovi, voči ktorej má vzťah vzájomnej závislosti, pričom však nestanovuje zdanenie takej výhody, ak sa poskytne spoločnosti rezidentovi

Výrok rozsudku

Článok 43 ES v spojení s článkom 48 ES sa má vykladať tak, že v zásade nebráni takej právnej úprave členského štátu, aká je vo veci samej, na základe ktorej nezvyčajná alebo bezodplatná výhoda je zdanená tak, že daňovníkom je spoločnosť rezident, pokiaľ táto výhoda bola poskytnutá spoločnosti usadenej v inom členskom štáte, voči ktorej sa táto prvá spoločnosť nachádza priamo alebo nepriamo vo vzťahu vzájomnej závislosti, zatiaľ čo spoločnosť rezident by nemohla byť z takejto výhody zdanená, pokiaľ táto výhoda bola poskytnutá inej spoločnosti rezidentovi, voči ktorej sa prvá spoločnosť nachádza vo vzťahu takejto závislosti. Je však úlohou vnútroštátneho súdu overiť, či predmetná právna úprava vo veci samej nepresahuje to, čo je na dosiahnutie ňou sledovaných cieľov, chápaných vzájomne, nevyhnutné.

(¹) Ú. v. EÚ C 260, 11.10.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 28. januára 2010 — Európska komisia/Francúzska republika

(Vec C-333/08) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Voľný pohyb tovaru — Články 28 ES a 30 ES — Množstevné obmedzenia dovozu — Opatrenie s rovnakým účinkom — Systém predchádzajúceho povolenia — Pomocné technologické látky a potraviny, na ktorých prípravu sa použili pomocné technologické látky pochádzajúce z iných členských štátov, kde sú legálne vyrábané a/alebo uvádzané na trh — Konanie umožňujúce hospodárskym subjektom dosiahnuť zápis takých látok do „kladného zoznamu“ — Ustanovenie o vzájomnom uznávaní — Vnútroštátna právna úprava spôsobujúca stav právnej neistoty hospodárskym subjektom)

(2010/C 63/12)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: B. Stromsky, splnomocnený zástupca)

Žalovaná: Francúzska republika (v zastúpení: G. de Bergues a R. Loosli-Surrans, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom — Porušenie článku 28 ES — Systém predchádzajúceho povolenia pre pomocné technologické látky a potraviny, na ktorých prípravu sa použili pomocné technologické látky pochádzajúce z iných členských štátov, kde sú legálne vyrábané a/alebo uvádzané na trh — Neexistencia odôvodnenia a/alebo nedodržanie zásady proporcionality

Výrok rozsudku

1. Francúzska republika si zavedením systému predchádzajúceho povolenia pre pomocné technologické látky a potraviny, na ktorých prípravu sa použili pomocné technologické látky pochádzajúce z iných členských štátov, kde sú legálne vyrábané a/alebo uvádzané na trh, nedodržujúceho zásadu proporcionality, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 28 ES.

2. Francúzska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 285, 8.11.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 14. januára 2010 — Európska komisia/Česká republika

(Vec C-343/08) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2003/41/ES — Činnosť inštitúcií zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia a dohľad nad nimi — Čiastočné neprebratie v stanovenej lehote — Neexistencia inštitúcií zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia usadených na vnútroštátnom území — Právomoc členských štátov organizovať svoj národný systém starobných dôchodkov)

(2010/C 63/13)

Jazyk konania: čeština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: M. Šimerdová a N. Yerrell, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Česká republika (v zastúpení: M. Smolek, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom — Neprijatie predpisov na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/41/ES z 3. júna 2003 o činnostiach a dohľade nad

inštitúciami zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 235, s. 10; Mim. vyd. 05/004, s. 350)

Výrok rozsudku

1. Česká republika si tým, že neprijala v stanovenej lehote všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkami 8, 9, 13, 15 až 18 a článkom 20 ods. 2 až 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/41/ES z 3. júna 2003 o činnostiach a dohľade nad inštitúciami zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 22 ods. 1 tejto smernice.

2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietla.

3. Česká republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 272, 25.10.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 26. januára 2010 — Internationaler Hilfsfonds eV/Európska komisia

(Vec C-362/08 P) (¹)

[Odvolanie — Prístup k dokumentom inštitúcií — Nariadenie (ES) č. 1049/2001 — Žaloba o neplatnosť — Pojem „napadnutelný akt“ v zmysle článku 230 ES]

(2010/C 63/14)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolať: Internationaler Hilfsfonds eV (v zastúpení: H. Kaltenacker a R. Karpenstein, Rechtsanwälte)

Ďalší účastník konania: Európska komisia (v zastúpení: P. Costa de Oliveira, S. Fries a T. Scharf, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Odvolanie podané proti rozsudku Súdu prvého stupňa (piata komora) z 5. júna 2008 vo veci T-141/05, Internationaler Hilfsfonds/Komisia, ktorým Súd prvého stupňa zamietol ako neprípustnú žalobu, ktorej predmetom bol návrh na zrušenie údajného rozhodnutia, ktoré obsahoval list Komisie zo 14. februára 2005 o zamietnutí prístupu žalobcovi k určitým dokumentom v spise, týkajúcim sa zmluvy LIEN 97 2011 vzhľadom na spolufinancovanie programu lekárskej pomoci organizovaného v Kazachstane — Neprípustnosť žaloby o neplatnosť podanú proti aktu len potvrdzujúcemu predchádzajúce rozhodnutie, ktoré nebolo napadnuté v lehote — Nesprávne kvalifikovanie napadnutého aktu — Neprípustnosť žaloby o neplatnosť proti aktu predstavujúcemu prvú odpoveď v zmysle článku 7 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001 — Nesprávny výklad článku 7 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001

Výrok rozsudku

1. Rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 5. júna 2008, *Internationaler Hilfsfonds/Komisia* (T-141/05), sa zrušuje.
2. Námetka neprípustnosti, ktorú vzniesla Komisia Európskych spoločenstiev pred Súdom prvého stupňa Európskych spoločenstiev, sa zamietá.
3. Vec sa vracia Všeobecnému súdu Európskej únie, aby rozhodol o návrhoch *Internationaler Hilfsfonds* eV smerujúcich k zrušeniu rozhodnutia Komisie Európskych spoločenstiev zo 14. februára 2005, ktorým jej bol zamietnutý prístup k určitým dokumentom držaným touto inštitúciou.
4. Európska komisia je povinná nahradiť trovy tohto konania, ako aj trovy konania na prvom stupni súvisiace s námetkou neprípustnosti.
5. O zostávajúcej časti trov konania sa rozhodne neskôr.

(¹) Ú. v. EÚ C 272, 25.10.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 21. januára 2010 — Audi AG/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec C-398/08 P) (¹)

[Odvolanie — Ochranná známka Spoločenstva — Nariadenie (ES) č. 40/94 — Článok 7 ods. 1 písm. b) a článok 63 — Slovná ochranná známka *Vorsprung durch Technik* — Ochranné známky zložené z reklamných sloganov — Rozlišovacia spôsobilosť — Prihláška ochrannej známky pre viaceré tovary a služby — Dotknuté skupiny verejnosti — Celkové posúdenie a odôvodnenie — Nové dokumenty]

(2010/C 63/15)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Audi AG (v zastúpení: S. O. Gillert a F. Schiwek, Rechtsanwälte)

Ďalší účastník konania: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: G. Schneider, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Odvolanie podané proti rozsudku Súdu prvého stupňa (štvrtá komora) z 9. júla 2008, *Audi/ÚHVT* (T-70/06), ktorým Súd prvého stupňa zamietol žalobu o neplatnosť smerujúcu proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu ÚHVT zo 16. decembra 2005, ktorým bolo čiastočne zamietnuté odvolanie proti rozhodnutiu prieskumového pracovníka zamietajúcemu zápis slovnej ochrannej známky „VORSPRUNG DURCH TECHNIK“ pre tovary a služby zaradené do tried 9, 12, 14, 25, 28, 37 až 40 a 42 — Ochranné známky tvorené reklamnými sloganmi — Rozlišovacia spôsobilosť — Uplatnenie špecifických kritérií posúdenia — Nedostatočné odôvodnenie, pokiaľ ide o určenie verejnosti, ktorú treba vziať do úvahy — Zohľadnenie dôvodov, ktoré boli prvýkrát uvedené v konaní pred Súdom prvého stupňa

Výrok rozsudku

1. Rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 9. júla 2008, *Audi/ÚHVT* (*Vorsprung durch Technik*) (T-70/06), sa zrušuje v rozsahu, v akom Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev rozhodol, že druhý odvolací senát Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) svojím rozhodnutím zo 16. decembra 2005 (vec R 237/2005-2) neporušil článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva, zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 3288/94 z 22. decembra 1994.
2. Rozhodnutie druhého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) zo 16. decembra 2005 (vec R 237/2005-2) sa zrušuje v rozsahu, v akom tento senát čiastočne zamietol na základe článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94, zmeneného a doplneného nariadením č. 3288/94, prihlášku ochrannej známky *Vorsprung durch Technik*.
3. Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) je povinný nahradiť trovy konania na oboch stupňoch.

(¹) Ú. v. EÚ C 301, 22.11.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 28. januára 2010 [návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court of Justice (Queen's Bench Division) — Spojené kráľovstvo] — Uniplex (UK) Ltd/NHS Business Services Authority

(Vec C-406/08) ⁽¹⁾

(Smernica 89/665/EHS — Postupy preskúmania v oblasti verejného obstarávania — Lehota na podanie žaloby — Deň, od ktorého začína plynúť lehota na podanie žaloby)

(2010/C 63/16)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

High Court of Justice (Queen's Bench Division)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Uniplex (UK) Ltd

Žalovaný: NHS Business Services Authority

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — High Court of Justice (Queen's Bench Division) — Výklad článkov 1 a 2 smernice Rady z 21. decembra 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovania postupov preskúmania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác (Ú. v. ES L 395, 1989, s. 33; Mím. vyd. 06/001, s. 246) — Vnútroštátna právna úprava stanovujúca trojmesačnú lehota na podanie žaloby — Dátum, od ktorého začína plynúť lehota — Dátum, kedy boli porušené ustanovenia Spoločenstva týkajúce sa verejného obstarávania, alebo dátum, kedy sa žalobca dozvedel o tomto porušení

Výrok rozsudku

1. Článok 1 ods. 1 smernice Rady 89/665/EHS z 21. decembra 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovania postupov preskúmania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 92/50/EHS z 18. júna 1992, vyžaduje, aby lehota na podanie žaloby na určenie, že došlo k porušeniu pravidiel verejného obstarávania, alebo na priznanie náhrady škody za porušenie týchto pravidiel začínala plynúť odo dňa, keď sa uchádzač dozvedel alebo sa mal dozvedieť o tomto porušení.
2. Článok 1 ods. 1 smernice 89/665, zmenenej a doplnenej smernicou 92/50, bráni takému vnútroštátnemu ustanoveniu, akým je

ustanovenie sporné vo veci samej, ktoré vnútroštátnemu súdu umožňuje zamietnuť ako nepripustnú z dôvodu uplynutia prekluzívnej lehoty žalobu na určenie, že došlo k porušeniu pravidiel verejného obstarávania, alebo na priznanie náhrady škody za porušenie týchto pravidiel, a to na základe kritéria posudzovaného v rámci diskrečnej právomoci, podľa ktorého sa takéto žaloby musia podávať bez zbytočného odkladu.

3. Smernica 89/665, zmenená a doplnená smernicou 92/50, zaväzuje vnútroštátny súd, aby použil svoju diskrečnú právomoc a predĺžil lehota na podanie žaloby tak, aby žalobcovi zaručil takú istú lehota, ktorú by mal k dispozícii, pokiaľ by lehota stanovená platnou vnútroštátnou právnou úpravou začala plynúť odo dňa, keď sa dozvedel alebo sa mal dozvedieť o porušení pravidiel verejného obstarávania. Ak by ustanovenia týkajúce sa lehoty na podanie žaloby nebolo možné vykladať v súlade so smernicou 89/665, zmenenou a doplnenou smernicou 92/50, vnútroštátny súd by bol povinný neuplatniť ich s cieľom plného uplatnenia práva Spoločenstva a ochrany práv, ktoré právo Spoločenstva priznáva jednotlivcom.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 301, 22.11.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 14. januára 2010 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podali VAT and Duties Tribunal, Edinburgh, a VAT and Duties Tribunal, Northern Ireland — Spojené kráľovstvo) — Terex Equipment Ltd (C-430/08), FG Wilson (Engineering) Ltd (C-431/08), Caterpillar EPG Ltd (C-431/08)/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Spojené veci C-430/08 a C-431/08) ⁽¹⁾

[Nariadenie (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva — Články 78 a 203 — Nariadenie (EHS) č. 2454/93 — Článok 865 — Aktívny zošľachtovací styk — Nesprávny kód colného režimu — Vznik colného dlhu — Oprava colného vyhlásenia]

(2010/C 63/17)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátne súdy, ktoré podali návrhy na začatie prejudiciálneho konania

VAT and Duties Tribunal, Edinburgh, a VAT and Duties Tribunal, Northern Ireland

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Terex Equipment Ltd (C-430/08), FG Wilson (Engineering) Ltd (C-431/08), Caterpillar EPG Ltd (C-431/08)

Žalovaný: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Predmet veci

Návrhy na začatie prejudiciálneho konania — Edinburgh Tribunal Centre, VAT and Duties Tribunal, Northern Ireland — Výklad článkov 78, 203 a 239 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (Ú. v. ES L 302, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307) — Výklad článku 865 nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92 (Ú. v. ES L 253, s. 1; Mim. vyd. 02/006, s. 3) — Tovar dovezený do Európskeho spoločenstva v režime aktívneho zošlachťovacieho styku — Chybné použitie nesprávneho kódu colného režimu (KCR) na vyhláseniach predložených pri spätnom vývoze tovaru zo Spoločenstva, v ktorých bol uvedený tovar označený ako „trvalý vývoz“ namiesto „spätný vývoz“ — Možnosť preskúmania vyhlásenia s cieľom opraviť KCR a napraviť situáciu

Výrok rozsudku

1. Uvedením kódu colného režimu 10 00, ktorý označuje vývoz tovaru Spoločenstva namiesto kódu 31 51, ktorý označuje spätný vývoz tovaru podmienené oslobodeného od cla vo vývozných vyhláseniach vo veci samej, vzniká podľa článku 203 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva, a článku 865 prvého odseku nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 1677/98 z 29. júla 1998, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva, colný dlh.
2. Článok 78 nariadenia č. 2913/92 umožňuje opraviť vývozné vyhlásenie tovaru s cieľom opraviť kód colného režimu, ktorý mu prideliť deklarant, a colné orgány sú na jednej strane povinné preskúmať, či predpisy upravujúce príslušný colný režim boli uplatnené na základe nesprávnych alebo neúplných údajov a či neboli ohrozené ciele režimu aktívneho zošlachťovacieho styku, najmä či tovar, ktorého sa týka uvedený colný režim, bol skutočne spätne vyvezený, ako aj na druhej strane prijať opatrenia nevyhnutné na nápravu, pričom zoberú do úvahy nové skutočnosti, ktoré majú k dispozícii.

(¹) Ú. v. EÚ C 327, 20.12.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 28. januára 2010 — Európska komisia/Írsko

(Vec C-456/08) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 93/37/EHS — Verejné obstarávanie prác — Oznámenie rozhodnutí o zadaní zákazky záujemcom a uchádzačom — Smernica 89/665/EHS — Postupy preskúmania v rámci verejného obstarávania — Lehota na podanie žaloby — Dátum, od ktorého začína plynúť lehota na podanie žaloby)

(2010/C 63/18)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: G. Zavvos, M. Konstantinidis a E. White, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Írsko (v zastúpení: D. O'Hagan, splnomocnený zástupca, A. Collins, SC)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom — Porušenie článku 1 ods. 1 smernice Rady 89/665/EHS z 21. decembra 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovania postupov preskúmania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác (Ú. v. ES L 395, s. 33; Mim. vyd. 06/001, s. 246) — Porušenie článku 8 ods. 2 smernice Rady 93/37/EHS zo 14. júna 1993 o koordinácii postupov verejného obstarávania prác (Ú. v. ES L 199, s. 54; Mim. vyd. 06/002, s. 163) — Oznámenie rozhodnutia o zadaní zákazky — Povinnosť jasne stanoviť lehotu na podanie žaloby proti rozhodnutiu o zadaní verejnej zákazky

Výrok rozsudku

1. Írsko si tým, že

— National Roads Authority neinformoval neúspešného uchádzača o svojom rozhodnutí zadať zákazku týkajúcu sa vypracovania stavebného projektu, výstavby, financovania a prevádzky západného diaľničného obchvatu mesta Dundalk

— a tým, že ponechalo v platnosti ustanovenia článku 84A ods. 4 Rokovacieho poriadku vyšších súdov (Rules of the Superior Courts), v znení vyplývajúcom zo Statutory Instrument č. 374/1998, v rozsahu, v akom z nich vyplýva neistota, pokiaľ ide o rozhodnutie, proti ktorému sa má podať návrh na preskúmanie, a pokiaľ ide o určenie lehoty na podanie takéhoto návrhu,

nesplnilo v súvislosti s prvým žalobným dôvodom povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 1 ods. 1 smernice Rady 89/665/EHS z 21. decembra 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovania postupov preskúmania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 92/50/EHS z 18. júna 1992, ako aj z článku 8 ods. 2 smernice Rady 93/37/EHS zo 14. júna 1993 o koordinácii postupov verejného obstarávania prác, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 97/52/ES z 13. októbra 1997, a v súvislosti s druhým žalobným dôvodom povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 1 ods. 1 smernice 89/665, zmenenej a doplnenej smernicou 92/50.

2. Írsko je povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 313, 6.12.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 21. januára 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg — Nemecko) — Ümit Bekleyen/Spolková krajina Berlín

(Vec C-462/08) (¹)

(Dohoda o pridružení medzi EHS a Tureckom — Článok 7 druhý odsek rozhodnutia asociačnej rady č. 1/80 — Právo dieťaťa tureckého pracovníka odpovedať na akúkoľvek pracovnú ponuku v hostiteľskom členskom štáte, v ktorom absolvovalo odborné vzdelávanie — Začatie odborného vzdelávania po definitívnom odchode rodičov z tohto členského štátu)

(2010/C 63/19)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Ümit Bekleyen

Žalovaná: Spolková krajina Berlín

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg — Výklad článku 7 druhej vety rozhodnutia asociačnej rady EHS/Turecko č. 1/80 o rozvoji asociácie — Turecký štátny príslušník narodený v hostiteľskom

členskom štáte, ktorý sa po tom, ako sa so svojimi rodičmi vrátil do štátu svojho pôvodu, sám po viac než desiatich rokoch znovu vrátil do hostiteľského členského štátu, kde jeho rodičia v minulosti legálne vykonávali zamestnanie po dobu dlhšiu než tri roky, aby začal svoje odborné vzdelávanie — Právo tohto tureckého štátneho príslušníka na prístup na pracovný trh a súvisiace právo na pobyt v hostiteľskom členskom štáte po skončení odborného vzdelávania

Výrok rozsudku

Článok 7 druhý odsek rozhodnutia č. 1/80 z 19. septembra 1980 o rozvoji asociácie, prijatý asociačnou radou zriadenou Asociačnou dohodou medzi Európskym hospodárskym spoločenstvom a Tureckom, sa má vykladať v tom zmysle, že pokiaľ turecký pracovník legálne vykonával zamestnanie v hostiteľskom členskom štáte po dobu dlhšiu než tri roky, môže sa dieťa takého pracovníka v tomto členskom štáte po tom, ako v tomto štáte dokončilo svoje odborné vzdelávanie, dovoľovať práva na prístup na trh práce a zodpovedajúce práva na pobyt, hoci sa po tom, ako sa so svojimi rodičmi vrátilo do štátu pôvodu, samo vrátilo do uvedeného členského štátu, aby v ňom začalo toto vzdelávanie.

(¹) Ú. v. EÚ C 19, 24.1.2009.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 21. januára 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Gerechtshof te Arnhem — Holandsko) — K. van Dijk/obec Kampen

(Vec C-470/08) (¹)

[Spoločná poľnohospodárska politika — Integrovaný administratívny a kontrolný systém niektorých režimov podpory — Nariadenie (ES) č. 1782/2003 — Režim jednotnej platby — Prevod platobných nárokov — Skončenie nájomnej zmluvy — Povinnosti nájomcu a prenajímateľa]

(2010/C 63/20)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Gerechtshof te Arnhem

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: K. van Dijk

Žalovaná: obec Kampen

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — *Gerechthof te Arnhem* — Výklad nariadenia Rady (ES) č. 1782/2003 z 29. septembra 2003, ktorým sa stanovujú spoločné pravidlá režimov priamej podpory v rámci Spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zavádzajú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov a ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Ú. v. EÚ L 270, s. 1; Mim. vyd. 03/040, s. 269) a nariadenia Komisie (ES) č. 795/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa ustanovujú predpisy na vykonávanie schémy jednotných platieb ustanovenej v nariadení Rady (ES) č. 1782/2003, ktorým sa ustanovujú spoločné predpisy pre schémy priamej podpory v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a určité podporné schémy pre poľnohospodárov (Ú. v. EÚ L 141, s. 1; Mim. vyd. 03/044, s. 226) — Integrovaný systém riadenia a kontroly týkajúci sa niektorých schém podpory — Schéma jednotnej platby — Prevod platobných nárokov — Povinnosti nájomcu a prenajímateľa

Výrok rozsudku

Právo Únie neukladá nájomcovi povinnosť po skončení nájmu vrátiť prenajímateľovi prenajatú pôdu, vrátane s ňou spojených alebo s ňou súvisiacich platobných nárokov, ani zaplatiť mu náhradu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 6, 10.1.2009.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 21. januára 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Augstākās tiesas Senāts — Lotyšská republika) — Alstom Power Hydro/Valsts ieņēmumu dienests

(Vec C-472/08) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Šiesta smernica o DPH — Článok 18 ods. 4 — Vnútroštátna právna úprava stanovujúca na vrátenie nadmerných odpočtov DPH trojročnú premľaciú dobu)

(2010/C 63/21)

Jazyk konania: lotyščina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Augstākās tiesas Senāts

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Alstom Power Hydro

Žalovaný: Valsts ieņēmumu dienests

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Augstākās tiesas Senāts — Výklad článku 18 ods. 4 smernice 77/388/EHS: Šiesta smernica Rady zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23) — Vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje trojročnú lehotu na podanie žiadosti o vrátenie nadmerného odpočtu dane

Výrok rozsudku

Článok 18 ods. 4 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia sa má vykladať v tom zmysle, že mu neodporuje právna úprava členského štátu, ako je právna úprava v konaní vo veci samej, ktorá stanovuje trojročnú premľaciú dobu na podanie žiadosti o vrátenie nadmerných odpočtov dane z pridanej hodnoty neoprávnene vybraných daňovou správou tohto štátu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 327, 20.12.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 28. januára 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sächsisches Finanzgericht — Nemecko) — Ingenieurbüro Eulitz GbR Thomas und Marion Eulitz/Finanzamt Dresden I

(Vec C-473/08) ⁽¹⁾

(Šiesta smernica o DPH — Článok 13 A ods. 1 písm. j) — Oslobodenie od dane — Súkromné poskytovanie školského alebo univerzitného vyučovania učiteľmi — Plnenia poskytované súkromným učiteľom v rámci kurzov ďalšieho odborného vzdelávania organizovaných treťou osobou)

(2010/C 63/22)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sächsisches Finanzgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Ingenieurbüro Eulitz GbR Thomas und Marion Eulitz

Žalovaný: Finanzamt Dresden I

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sächsisches Finanzgericht — Výklad článku 13 časti A ods. 1 písm. j) smernice 77/388/EHS: šiesta smernica Rady zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23) — Oslobodenie „poskytovania školského alebo vysokoškolského vyučovania súkromnými učiteľmi“ od dane — Vyučovanie vykonávané diplomovaným inžinierom na súkromnej škole v rámci ďalšieho vzdelávania, ktoré má inžinierom a architektom poskytnúť dodatočnú kvalifikáciu v oblasti protipožiarnej ochrany — Sústavné poskytovanie vyučovacích služieb a súčasne vykonávanie vedenia niektorých výukových kurzov — Prijímanie odmeny aj v prípade zrušenia kurzu z dôvodu nedostatočného počtu záujemcov

Výrok rozsudku

1. Článok 13 A ods. 1 písm. j) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia sa má vykladať v tom zmysle, že plnenia, ktoré poskytuje diplomovaný inžinier ako učiteľ vo vzdelávacom zariadení, ktoré má podobu združenia podľa súkromného práva, pre účastníkov kurzov ďalšieho vzdelávania, ktorí už ukončili štúdium na vysokej škole a získali aspoň titul architekt, resp. inžinier, alebo majú rovnocenné vzdelanie, pričom tieto kurzy sú ukončené skúškou, môžu predstavovať „výučbu poskytovanú... ako školské alebo univerzitné vzdelávanie“ v zmysle uvedeného ustanovenia. Takouto výučbou môžu byť aj iné činnosti ako činnosť učiteľa v pravom slova zmysle, ak sú v zásade vykonávané v rámci odovzdávania znalostí a schopností z učiteľa na žiakov alebo študentov ako školské alebo univerzitné vzdelávanie. V prípade potreby prislúcha vnútroštátnemu súdu overiť, či všetky predmetné činnosti vo veci samej predstavujú „výučbu“ poskytovanú „ako školské alebo univerzitné vzdelávanie“ v zmysle uvedeného ustanovenia.
2. Článok 13 A ods. 1 písm. j) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že za takých okolností, aké sú vo veci samej, sa osoba, akou je pán Eulitz, ktorý je spoločníkom žalobkyne vo veci samej a poskytuje plnenia ako učiteľ v rámci vzdelávacích kurzov ponúkajúcich tretiu osobou, nemôže považovať za osobu, ktorá poskytuje výučbu „súkromne“ v zmysle uvedeného ustanovenia.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 29. októbra 2009 — Komisia Európskych spoločenstiev/Luxemburské veľkovojsvodstvo(Vec C-22/09) ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Energetická politika — Smernica 2002/91/ES — Energetická hospodárnosť budov — Neprebratie v stanovenej lehote)

(2010/C 63/23)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: B. Schima a L. de Schietere de Lophem, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Luxemburské veľkovojsvodstvo (v zastúpení: C. Schiltz, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom — Neprijatie alebo neoznámenie v stanovenej lehote opatrení potrebných na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/91/ES zo 16. decembra 2002 o energetickej hospodárnosti budov (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 65; Mim. vyd. 12/002, s. 168)

Výrok rozsudku

1. Luxemburské veľkovojsvodstvo si tým, že neprijalo zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/91/ES zo 16. decembra 2002 o energetickej hospodárnosti budov, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 15 ods. 1 tejto smernice.
2. Luxemburské veľkovojsvodstvo je povinné nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 44, 21.2.2009.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 82, 4.4.2009.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 23. decembra 2009 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Višje sodišče v Mariboru — Slovinská republika) — Jasna Detiček/Maurizio Sgueglia

(Vec C-403/09 PPU) ⁽¹⁾

(Súdna spolupráca v občianskych veciach — Manželské veci a rodičovské práva a povinnosti — Nariadenie ES č. 2201/2003 — Predbežné opatrenia týkajúce sa práva na zverenie do starostlivosti — Rozhodnutie vykonateľné v členskom štáte — Protiprávne premiestnenie dieťaťa — Iný členský štát — Iný súd — Zverenie dieťaťa do starostlivosti druhému rodičovi — Právomoc — Naliehavé prejudiciálne konanie)

(2010/C 63/24)

Jazyk konania: slovinčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Višje sodišče v Mariboru

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Jasna Detiček

Žalovaný: Maurizio Sgueglia

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Výklad článku 20 nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (Ú. v. EÚ L 338, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 243) — Predbežné opatrenia a ochranné opatrenia — Právomoc súdu v členskom štáte A predbežne rozhodnúť o návrhu na zverenie dieťaťa do starostlivosti, pričom súd konajúci vo veci samej, teda súd rozhodujúci o návrhu na rozvod, sa nachádza v členskom štáte B

Výrok rozsudku

Článok 20 nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000, sa má vykladať v tom zmysle, že za okolností, o aké ide vo veci samej, neumožňuje súdu členského štátu prijať predbežné opatrenie v oblasti rodičovských práv a povinností s cieľom zveriť dieťa, ktoré sa nachádza na území tohto členského štátu, do starostlivosti jednému z rodičov, keď súd iného členského štátu, ktorý je príslušný podľa uvedeného nariadenia rozhodnúť vo veci samej, pokiaľ ide o zverenie dieťaťa do starostlivosti, už vydal rozhodnutie dočasne zverujúce toto dieťa do starostlivosti druhému rodičovi, pričom toto rozhodnutie sa stalo vykonateľným na území prvého členského štátu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 312, 19.12.2009.

Uznesenie Súdneho dvora (šiesta komora) z 23. novembra 2009 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Monomeles Protodikeio Rethymnis — Grécko) — Geórgios K. Lagoudakis/Kentro Anoiktis Prostrasias Hlikiomenon Dimou Rethymnis (C-162/08) a Dimitrios G. Ladakis, Andréas M. Birtas, Konstantinos G. Kyriakopoulos, Emmanouil V. Klamponis, Sofoklis E. Mastorakis/Dimos Geropotamou (C-163/08) a Michail Zacharioudakis/Dimos Lampis (C-164/08)

(Spojené veci C-162/08 až C-164/08) ⁽¹⁾

(Článok 104 ods. 3 prvý pododsek rokovacieho poriadku, — Sociálna politika — Smernica 1999/70/ES — Določky 5 a 8 rámcovej dohody o práci na dobu určitú — Pracovné zmluvy na dobu určitú vo verejnom sektore — Prvá alebo jediná zmluva — Opätovne uzatvorené zmluvy — Ekvivalentné zákonné opatrenie — Zníženie všeobecnej úrovne ochrany pracovníkov — Opatrenia zamerané na predchádzanie zneužitiam — Sankcie — Absolútny zákaz zmeny pracovných zmlúv na dobu určitú na pracovné zmluvy na dobu neurčitú vo verejnom sektore — Následky nesprávneho prebratia smernice — Konformný výklad)

(2010/C 63/25)

Jazyk konania: gréčtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Monomeles Protodikeio Rethymnis

Účastníci konania

Žalobcovia: Geórgios K. Lagoudakis (C-162/08), Dimitrios G. Ladakis, Andréas M. Birtas, Konstantinos G. Kyriakopoulos, Emmanouil V. Klamponis, Sofoklis E. Mastorakis (C-163/08), Michail Zacharioudakis (C-164/08)

Žalovaní: Kentro Anoiktis Prostrasias Hlikiomenon Dimou Rethymnis (C-162/08), Dimos Geropotamou (C-163/08), Dimos Lampis (C-164/08)

Predmet veci

Návrhy na začatie prejudiciálneho konania — Monomeles Protodikeio Rethymnis — Výklad določky 5 bodu 1 a določky 8 bodu 3 prílohy smernice Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (Ú. v. ES L 175, s. 43; Mim. vyd. 05/003, s. 368) — Zákaz prijatia vnútroštátnej právnej úpravy pod zámienkou prebratia, ak vo vnútroštátnom právnom poriadku už existujú ekvivalentné zákonné opatrenia v zmysle določky 5 bodu 1 smernice a ak nová právna úprava zníži úroveň ochrany pracovníkov nachádzajúcich sa v režime pracovnej zmluvy na dobu určitú

Výrok uznesenia

1. Določka 5 bod 1 rámcovej dohody o práci na dobu určitú uzavretej 18. marca 1999, ktorá tvorí prílohu smernice Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP, sa musí vykladať v tom zmysle, že nebráni prijatiu vnútroštátnej právnej úpravy členským štátom, akou je prezidentský dekrét 164/2004 upravujúci ustanovenia týkajúce sa pracovníkov zamestnaných na základe pracovných zmlúv na dobu určitú vo verejnom sektore, teda právnej úpravy, ktorá s cieľom prebrať konkrétne smernicu 1999/70 tak, aby sa jej ustanovenia uplatňovali na verejný sektor, zabezpečuje implementáciu opatrení zabráňujúcich nezákonnému používaniu opätovných zmlúv alebo pracovnoprávných vzťahov na dobu určitú a uvedených v bode 1 písm. a) až c) tejto doložky, ak už vo vnútroštátnom práve existuje — čo musí overiť vnútroštátny súd — „ekvivalentné zákonné opatrenie“ v zmysle tejto doložky, akým je článok 8 ods. 3 zákona 2112/1920 o povinnom vypovedaní zmluvy zamestnancov súkromného sektora, avšak za predpokladu, že táto právna úprava po prvé neovplyvňuje účinnosť predchádzania nezákonnému používaniu zmlúv alebo pracovnoprávných vzťahov na dobu určitú, tak ako vyplýva z uvedeného ekvivalentného zákonného opatrenia, a po druhé rešpektuje právo Spoločenstva a najmä doložku 8 bod 3 tejto dohody.
2. Določka 5 bod 1 písm. a) rámcovej dohody o práci na dobu určitú sa musí vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby bolo vnútroštátna právna úprava, akou je tá vo veci samej, uplatňovaná orgánmi dotknutého členského štátu tak, že obnovenie opätovne uzavretých pracovných zmlúv na dobu určitú vo verejnom sektore, sa považuje za opodstatnené z „objektívnych dôvodov“ v zmysle tejto doložky, a to len z toho dôvodu, že uvedené zmluvy sú založené na zákonných ustanoveniach, ktoré umožňujú ich obnovenie na účely uspokojenia niektorých provizórnych potrieb, hoci v skutočnosti sú tieto potreby stále a pretrvávajúce. Rovnaká določka sa naopak neuplatňuje na uzavretie prvej alebo jedinej zmluvy alebo pracovnoprávného vzťahu na dobu určitú.
3. Določka 8 bod 3 rámcovej dohody o práci na dobu určitú sa musí vykladať v tom zmysle, že „znižovanie“ v nej uvedené sa musí preskúmať v porovnaní so všeobecnou úrovňou ochrany, ktorá sa v danom členskom štáte uplatňuje tak na pracovníkov, ktorí opätovne uzavreli pracovné zmluvy na dobu určitú, ako aj na pracovníkov, ktorí uzavreli prvú a jedinú zmluvu na dobu určitú.
4. Določka 8 bod 3 rámcovej dohody o práci na dobu určitú sa musí vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, akou je prezidentský dekrét 164/2004, ktorý na rozdiel od skoršej vnútroštátnej právnej normy, akou je článok 8 ods. 3 zákona 2112/1920, na jednej strane nepredpokladá v prípade nezákonného použitia pracovných zmlúv na dobu určitú vo verejnom sektore ich úpravu na zmluvu na dobu neurčitú alebo túto úpravu podmieňuje splnením istých kumulatívnych a reštriktívnych podmienok a na druhej strane vylučuje uplatnenie v ňom stanovených ochranných opatrení na pracovníkov, ktorí uzavreli prvú alebo jedinú zmluvu na dobu určitú, ak sa takéto zmeny — čo musí overiť vnútroštátny súd — týkajú obmedzenej kategórie pracovníkov, ktorí uzavreli pracovnú zmluvu na dobu určitú alebo sú kompenzovaní prijatím opatrení, ktoré zabezpečujú predchádzanie zneužívaniu zmlúv na dobu určitú v zmysle doložky 5 bodu 1 tejto rámcovej zmluvy.
5. Dôsledkom prebratia tejto rámcovej dohody vnútroštátnou právnou úpravou, akou je prezidentský dekrét 164/2004, však nemôže byť obmedzenie ochrany, ktorá sa predtým vo vnútroštátnom právnom poriadku uplatňovala na pracovníkov na dobu určitú, na úroveň, ktorá je nižšia ako úroveň vyplývajúca z minimálnych ochranných ustanovení uvedených v tej istej rámcovej dohode. Osobitne dodržanie doložky 5 bodu 1 tejto rámcovej dohody vyžaduje, aby takáto právna úprava stanovila v súvislosti s nezákonným používaním opätovných pracovných zmlúv na dobu určitú účinné a záväzné pravidlá na predchádzanie takémuto nezákonnému používaniu, ako aj sankcie, ktoré sú dostatočne účinné a odradzujúce, aby mohli zabezpečiť plnú účinnosť týchto preventívnych opatrení. Vnútroštátnemu súdu teda prináleží, aby overil splnenie týchto podmienok.
6. Za okolností, ako sú tie vo veci samej, sa rámcová dohoda o práci na dobu určitú musí vykladať v tom zmysle, že v prípade, že vnútroštátny právny poriadok dotknutého členského štátu obsahuje v rámci predmetného sektora iné účinné opatrenia na predchádzanie a prípadne sankcionovanie nezákonného používania opätovných pracovných zmlúv na dobu určitú, v zmysle doložky 5 bodu 1 tejto dohody, nebráni uvedená dohoda uplatneniu vnútroštátnej právnej normy zakazujúcej absolútnym spôsobom len vo verejnom sektore zmenu na pracovné zmluvy na dobu neurčitú, týkajúcu sa opätovných pracovných zmlúv na dobu určitú, ktoré keďže mali za cieľ pokryť stále a pretrvávajúce potreby zamestnávateľa musia byť považované za nezákonné. Vnútroštátnemu súdu však prináleží, aby posúdil, do akej miery z podmienok uplatnenia, ako aj zo skutočnej implementácie relevantných vnútroštátnych ustanovení vyplýva, že sú dostatočným opatrením na predchádzanie a prípadne sankcionovanie nezákonného používania opätovných zmlúv alebo pracovnoprávných vzťahov na dobu určitú zo strany správneho orgánu.
7. Naopak, vzhľadom na to, že določka 5 bod 1 tejto rámcovej dohody sa neuplatňuje na pracovníkov, ktorí uzavreli prvú alebo jedinú pracovnú zmluvu na dobu určitú, toto ustanovenie členským štátom neukladá povinnosť prijať sankcie, ak takáto zmluva v skutočnosti pokrýva stále a pretrvávajúce potreby zamestnávateľa.

8. Vnútroštátnemu súdu prináleží vykladať relevantné ustanovenia vnútroštátneho práva v najväčšom možnom rozsahu v súlade s doložkou 5 bodom 1 a doložkou 8 bodom 3 rámcovej dohody o práci na dobu určitú a tiež v tomto rámci určiť, či sa „ekvivalentné zákonné opatrenia“ v zmysle doložky 5 bodu 1, aké sú upravené v článku 8 ods. 3 zákona 2112/1920, majú uplatniť na spory vo veci samej miesto niektorých iných ustanovení vnútroštátneho práva.

(¹) Ú. v. EÚ C 171, 5.7.2008.

Uznesenie Súdneho dvora z 26. novembra 2009 — Região autónoma dos Açores/Rada Európskej únie, Komisia Európskych spoločností, Španielske kráľovstvo, Seas at Risk VZW, predtým Stichting Seas at Risk Federation, WWF — World Wide Fund for Nature, Stichting Greenpeace Council

(Vec C-444/08 P) (¹)

[Odvolanie — Článok 119 rokovacieho poriadku — Nariadenie (ES) č. 1954/2003 — Žaloba o neplatnosť — Neprípustnosť — Regionálna alebo miestna entita — Akty týkajúce sa priamo a osobne tejto entity — Čiastočne zjavne neprípustné a zjavne nedôvodné odvolanie]

(2010/C 63/26)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľ: Região autónoma dos Açores (v zastúpení: M. Renouf a C. Bryant, solicitors)

Ďalší účastníci konania: Rada Európskej únie (v zastúpení: J. Monteiro a F. Florindo Gijón, splnomocnení zástupcovia), Komisia Európskych spoločností (v zastúpení: K. Banks, splnomocnený zástupca), Španielske kráľovstvo (v zastúpení: N. Díaz Abad, splnomocnený zástupca), Seas at Risk VZW, predtým Stichting Seas at Risk Federation, WWF — World Wide Fund for Nature, Stichting Greenpeace Council

Predmet veci

Odvolanie podané proti rozsudku Súdu prvého stupňa (tretia komora) z 1. júla 2008 vo veci Região autónoma dos Açores/Rada (T-37/04), ktorým Súd prvého stupňa zamietol ako neprípustnú žalobu, ktorá smerovala k čiastočnému zrušeniu nariadenia Rady (ES) č. 1954/2003 zo 4. novembra 2003 o riadení rybárskeho úsilia týkajúceho sa určitých rybolovných oblastí a zdrojov spoločnosti, ktorým sa mení nariadenie (EHS)

č. 2847/93 a zrušujú nariadenia (ES) č. 685/95 a č. 2027/95 (Ú. v. EÚ L 289, s. 1; Mim. vyd. 04/006, s. 44) — Požiadavka byť individuálne dotknutý napadnutým aktom

Výrok uznesenia

1. Odvolanie sa zamietla.
2. Região autónoma dos Açores je povinný nahradiť trovy konania.
3. Španielske kráľovstvo a Komisia Európskych spoločností znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 327, 20.12.2008.

Uznesenie Súdneho dvora (šiesta komora) zo 4. decembra 2009 — Matthias Rath/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory), Dr. Grandel GmbH

(Spojené veci C-488/08 P a C-489/08 P) (¹)

[Odvolanie — Ochranná známka Spoločenstva — Nariadenie (ES) č. 40/94 — Článok 8 ods. 1 písm. b) — Slovné ochranné známky Epican a Epican Forte — Námetka majiteľa slovnej ochrannej známky Spoločenstva EPIGRAN — Nebezpečenstvo zámeny — Čiastočné zamietnutie prihlášky — Zjavne neprípustné odvolania]

(2010/C 63/27)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Matthias Rath (v zastúpení: S. Ziegler, C. Kleiner a F. Dehn, advokáti)

Ďalší účastníci konania: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: G. Schneider, splnomocnený zástupca), Dr. Grandel GmbH

Predmet veci

Odvolanie podané proti uzneseniu Súdu prvého stupňa (siedma komora) z 8. septembra 2008, Rath/ÚHVT a Grandel (T-373/06), ktorým Súd prvého stupňa zamietol ako zjavne neodôvodnenú žalobu o neplatnosť rozhodnutia prvého odvolacieho senátu ÚHVT z 5. októbra 2006, ktorým bolo čiastočne zamietnuté odvolanie proti rozhodnutiu námietkového oddelenia, ktoré vyhoveló námietke podanej majiteľom skoršej slovnej ochrannej známky Spoločenstva „EPIGRAN“ a zamietlo prihlášku slovnej ochrannej známky „EPICAN FORTE“ pre výrobky a služby zaradené do triedy 5 — Nebezpečenstvo zámeny dvoch ochranných známok

Výrok uznesenia

1. Odvolania sa zamietajú.
2. M. Rath je povinný nahradiť trovy konaní.

(¹) Ú. v. EÚ C 82, 4.4.2009.

Uznesenie Súdneho dvora (piata komora) z 9. decembra 2009 — Prana Haus GmbH/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec C-494/08 P) (¹)

[Odvolanie — Článok 119 rokovacieho poriadku — Ochranná známka Spoločenstva — Slovná ochranná známka PRANAHAUS — Nariadenie (ES) č. 40/94 — Absolútny dôvod zamietnutia — Opisný charakter — Odvolanie, ktoré je čiastočne zjavne neprípustné a čiastočne zjavne nedôvodné]

(2010/C 63/28)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Prana Haus GmbH (v zastúpení: N. Hebeis, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: J. Weberndörfer, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Odvolanie proti rozsudku Súdu prvého stupňa (ôsma komora) zo 17. septembra 2008, Prana Haus GmbH/ÚHVT (T-226/07), ktorým Súd prvého stupňa zamietol žalobu o neplatnosť podanú proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu ÚHVT z 18. apríla 2007, ktorým bolo zamietnuté odvolanie proti rozhodnutiu prieskumového pracovníka zamietajúcemu zápis slovej ochrannej známky „PRANAHAUS“ pre tovary a služby zaradené v triedach 9, 16 a 35 — Opisný charakter ochrannej známky

Výrok uznesenia

1. Odvolanie sa zamieta.
2. Prana Haus GmbH je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 32, 7.2.2009.

Uznesenie Súdneho dvora (tretia komora) z 12. januára 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Charlottenburg — Nemecko) — Amiraïke Berlin GmbH

(Vec C-497/08) (¹)

(Súdna právomoc v nesporných veciach — Vymenovanie likvidátora spoločnosti — Nedostatok právomoci Súdneho dvora)

(2010/C 63/29)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Charlottenburg

Účastníci konania vo veci samej

Amiraïke Berlin GmbH

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Amtsgericht Charlottenburg — Výklad článkov 10, 43 a 48 Zmluvy ES — Uznanie opatrenia vyvlastnenia členským štátom týkajúceho sa majetku na jeho území, uloženého právnym poriadkom druhého členského štátu — Výmaz z registra spoločností „Companies House“ z dôvodu porušenia povinností pri zverejňovaní údajov spoločnosti s ručením obmedzeným britského práva s tým dôsledkom, že jej majetok, vrátane nehnuteľností nachádzajúcich sa v Nemecku, pripadne Britskej korune

Výrok uznesenia

Súdny dvor Európskej únie zjavne nemá právomoc odpovedať na otázku, ktorú predložil Amtsgericht Charlottenburg prostredníctvom svojho rozhodnutia zo 7. novembra 2008.

(¹) Ú. v. EÚ C 113, 16.5.2009.

Odvolanie podané 24. marca 2009: Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) proti uzneseniu Súdu prvého stupňa (siedma komora) z 13. januára 2009 vo veci T-456/08, Sociedad General de Autores y Editores de España/Komisia Európskych spoločností

(Vec C-112/09 P)

(2010/C 63/30)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) (v zastúpení: R. Allendesalazar Corcho a R. Vallina Hoset, abogados)

Další účastník konania: Európska komisia

Uznesením zo 14. januára 2010 Súdny dvor (ôsma komora) zamietol odvolanie.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Španielsko) 25. novembra 2009 — CLECE, S.A./María Socorro Martín Valor a Ayuntamiento de Cobisa

(Vec C-463/09)

(2010/C 63/31)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: CLECE, S.A.

Žalovaní: María Socorro Martín Valor a Ayuntamiento de Cobisa

Prejudiciálna otázka

Patrí do pôsobnosti smernice 2001/23/ES⁽¹⁾ vymedzenej v článku 1 ods. 1 písm. a) a b) prípad, keď mestský úrad prevzal výkon upratovania svojich priestorov, ktoré predtým vykonával zmluvný podnik, pričom na tieto účely prijme nových zamestnancov?

⁽¹⁾ Rady z 12. marca 2001 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov (Ú. v. ES L 82, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 98).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 30. novembra 2009 — INMOGOLF SA/Administración General del Estado

(Vec C-487/09)

(2010/C 63/32)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: INMOGOLF SA

Žalovaný: Administración General del Estado

Prejudiciálne otázky

Keďže článok 11 písm. a) smernice Rady 69/335/EHS⁽¹⁾ zo 17. júla 1969 o nepriamych daniach z tvorby a navyšovania základného imania [v súčasnosti smernica 2008/7/ES⁽²⁾] zakazuje zdanenie pohybu akcií, účastí alebo iných cenných papierov rovnakej povahy na trhu, keďže jej článok 12 ods. 1 písm. a) umožňuje členským štátom vyberať daň výlučne z prevodu cenných papierov, či už paušálnu alebo nie, a keďže článok 108 zákona č. 24/1988 z 28 júla o trhu s cennými papiermi (v znení 12. dodatkové ustanovenia zákona č. 18/1991) napriek tomu, že stanoví všeobecné pravidlo oslobodenia prevodov cenných papierov od dane z pridanej hodnoty, ako aj od dane z prevodov majetku, zároveň tiež stanoví, že tieto transakcie podliehajú dani z prevodov majetku ako odplatné prevody majetku vtedy, keď ide o podiely na základnom imaní právnických osôb, ktorých aktíva sú tvorené najmenej z 50 % nehnuteľnosťami, a keď nadobúdateľ na základe tejto transakcie získa postavenie, ktoré mu umožní vykonávať kontrolu na touto právnickou osobou, pričom však nerozlišuje medzi majetkovými spoločnosťami a spoločnosťami, ktoré vykonávajú hospodársku činnosť:

1. Bráni smernica Rady 69/335/EHS zo 17. júla 1969 automatickému uplatneniu takých vnútroštátnych ustanovení členských štátov, akým je ustanovenie článku 108 ods. 2 zákona č. 24/1988 o trhu s cennými papiermi, ktoré stanovujú, že určité prevody cenných papierov, ktoré zakrývajú prevody nehnuteľností, podliehajú dani, hoci neexistoval úmysel vyhnúť sa zdaneniu?

Za predpokladu, že úmysel vyhnúť sa zdaneniu nie je nevyhnutný:

2. Bráni smernica Rady 69/335/EHS zo 17. júla 1969 takým ustanoveniam, akými sú ustanovenia španielskeho zákona č. 24/1988, ktoré zavádzajú daň z nadobudnutia väčšinového podielu na základnom imaní spoločnosti, ktorej aktíva vo väčšine tvoria nehnuteľnosti, hoci sa tieto spoločnosti v plnom rozsahu venujú prevádzkovej činnosti a nehnuteľnosti nemožno oddeliť od hospodárskej činnosti vykonávanej takýmito spoločnosťami?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 249, s. 25; Mim. vyd. 09/001, s. 11.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 46, s. 11.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Tribunal Supremo (Španielsko) 30. novembra 2009 —
Asociación de Transporte por Carretera/Administración
General del Estado**

(Vec C-488/09)

(2010/C 63/33)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ: Asociación de Transporte por Carretera

Odporca: Administración General del Estado

Prejudiciálne otázky

1. V prípade, keď sa po tom, ako členský štát zistí porušenie právnych predpisov v colnom režime prepravy TIR a požiadá záručné združenie na svojom území o zaplatenie sumy zodpovedajúcej platobnému výmeru, určí miesto, kde skutočne došlo k porušeniu právnych predpisov, pripúšťa článok 454 ods. 3 a článok 455 nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 ⁽¹⁾ z 2. júla 1993, aby členský štát, v ktorom bol spáchaný priestupok, začal nové konanie s cieľom vymáhať príslušné clo od hlavných dlžníkov a záručného združenia v mieste, kde bol priestupok skutočne spáchaný, až do maximálnej výšky zodpovednosti združenia, ak bolo miesto skutočného spáchania priestupku zistené až po uplynutí lehoty stanovenej právom Spoločenstva?

V prípade kladnej odpovede:

2. Môže záručné združenie členského štátu, v ktorom skutočne došlo k porušeniu právnych predpisov, namietat na základe článku 454 ods. 3 v spojení s článkom 455 nariadenia (EHS) č. 2454/93 alebo článkom 221 ods. 3 Colného kódexu Spoločenstva premlčanie práva žiadať o zaplatenie čiastky záručnej zodpovednosti z dôvodu, že stanovená lehota márne uplynula bez toho, aby bolo združenie oboznámené so skutkovými okolnosťami?
3. Prerušuje sa žiadosťou o zaplatenie, adresovanou záručnému združeniu štátu, ktorý zistil porušenie právnych predpisov

zo strany colnej správy tohto štátu, plynutie lehôt vo vzťahu ku konaniu, ktoré sa začalo voči záručnému združeniu v mieste, kde bol spáchaný priestupok?

4. Môže sa posledná veta článku 11 ods. 2 Dohovoru TIR vykladať tak, že lehota, ktorá je v nej stanovená, sa vzťahuje na štát, kde bol spáchaný priestupok, aj vtedy, ak štát, ktorý zistil porušenie predpisov, nepozastavil žiadosť o zaplatenie voči záručnému združeniu napriek prebiehajúcej trestnému konaniu týkajúcejmu sa tých istých zistených skutočností?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 302, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Bundesfinanzhof (Nemecko) 3. decembra 2009 —
Finanzamt Burgdorf/Manfred Bog**

(Vec C-497/09)

(2010/C 63/34)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Finanzamt Burgdorf

Žalovaný: Manfred Bog

Prejudiciálne otázky

1. Jedná sa o dodávku v zmysle článku 5 šiestej smernice Rady 77/388/EHS ⁽¹⁾ zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu, ak sa podávajú pokrmu a jedlá pripravené na okamžitú konzumáciu?
2. Je pre zodpovedanie otázky č. 1 relevantné, či budú poskytnuté dodatočné služby (poskytnutie zariadení na konzumáciu jedál)?

3. Ak bude odpoveď na otázku č. 1 kladná: dá sa pojem „potraviny“ v prílohe H kategórii 1 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu vykladať tak, že pod tento pojem spadajú len potraviny, „ktoré si berieme so sebou“, predávajúce sa bežne v obchode s potravinami, alebo sem spadajú aj pokrmy a jedlá, ktoré boli pripravené varením, vyprážaním, pečením alebo nejakým iným spôsobom na okamžitú konzumáciu?

(¹) Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 3. decembra 2009 — Hans-Joachim Flebbe Filmtheater GmbH & Co. KG/Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

(Vec C-499/09)

(2010/C 63/35)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Hans-Joachim Flebbe Filmtheater GmbH & Co. KG

Žalovaný: Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

Prejudiciálne otázky

1. Jedná sa o dodávku v zmysle článku 5 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu (¹), ak sa podávajú pokrmy a jedlá pripravené na okamžitú konzumáciu?
2. Je pre zodpovedanie otázky č. 1 relevantné, či budú poskytnuté dodatočné prvky služieb (poskytnutie užívania stolov, stoličiek, ostatných zariadení na konzumáciu, premietanie filmu v kine)?
3. Ak bude odpoveď na otázku č. 1 kladná: dá sa pojem „potraviny“ v prílohe H kategórii 1 šiestej smernice Rady

77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu vykladať tak, že pod tento pojem spadajú len potraviny, „ktoré si berieme so sebou“, predávajúce sa bežne v obchode s potravinami, alebo sem spadajú aj pokrmy a jedlá, ktoré boli pripravené varením, vyprážaním, pečením alebo nejakým iným spôsobom na okamžitú konzumáciu?

(¹) Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 3. decembra 2009 — Lothar Lohmeyer/Finanzamt Minden

(Vec C-501/09)

(2010/C 63/36)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Lothar Lohmeyer

Žalovaný: Finanzamt Minden

Prejudiciálne otázky

1. Má sa pojem „potraviny“ v prílohe H kategórii 1 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu (¹) vykladať v tom zmysle, že pod neho spadajú len potraviny, „ktoré si vezmeme so sebou“, rovnako ako sa bežne predávajú v obchode s potravinami, alebo sem spadajú aj jedlá a pokrmy pripravené varením, vyprážaním, pečením alebo iným spôsobom na okamžitú konzumáciu?
2. Pokiaľ sú „potravinami“ v zmysle prílohy H kategórii 1 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu aj jedlá a pokrmy určené na okamžitú konzumáciu:

Má sa článok 6 ods. 1 prvá veta šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu vykladať v tom zmysle, že sem patrí výdaj čerstvo pripravených jedál a pokrmov, ktoré spotrebiteľ skonzumuje na mieste s využitím zariadení slúžiacich na konzumáciu, ako napr. pulty, barové stoly alebo podobné zariadenia, a neberie si ich so sebou?

(¹) Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 3. decembra 2009 — Fleischerei Nier GmbH & Co. KG/Finanzamt Detmold

(Vec C-502/09)

(2010/C 63/37)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Fleischerei Nier GmbH & Co. KG

Žalovaný: Finanzamt Detmold

Prejudiciálne otázky

1. Má sa pojem „potraviny“ v prílohe H kategórii 1 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu (¹) vykladať v tom zmysle, že pod neho spadajú len potraviny, „ktoré si vezmeme so sebou“, rovnako ako sa bežne predávajú v obchode s potravinami, alebo sem spadajú aj jedlá a pokrmy pripravené varením, vyprážením, pečením alebo iným spôsobom na okamžitú konzumáciu?
2. Pokiaľ by boli „potravinami“ v zmysle prílohy H kategórie 1 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu aj jedlá a pokrmy určené na okamžitú konzumáciu:

Má sa proces prípravy jedál alebo pokrmov zohľadňovať ako prvok súvisiaci s poskytovaním služieb, ak sa má

rozhodnúť, či sa má jednotné plnenie podniku, ktorý poskytuje službu definovanú ako „party service“ (podávanie jedál a pokrmov pripravených na konzumáciu, ako aj ich doprava, poprípade poskytovanie príborov a riadu a/alebo barových stolov, ako aj odvoz poskytnutých predmetov), kvalifikovať ako daňovo zvýhodnená dodávka potravín (príloha H kategória 1 tejto smernice) alebo ako daňovo nezvýhodnená služba (článok 6 ods. 1 tejto smernice)?

3. Ak bude odpoveď na otázku č. 2 záporná:

Je zlučiteľné s článkom 2 bodom 1 v spojení s článkom 5 ods. 1 a článkom 6 ods. 1 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa dane z obratu zamerať sa pri posudzovaní jednotného plnenia podniku, ktorý poskytuje službu definovanú ako „party servis“, ako dodávky tovaru alebo ako poskytnutia služby svojho druhu len na počet prvkov s charakterom poskytovania služby (dva alebo viac) v porovnaní s podielom prvkov týkajúcich sa dodávky, alebo je potrebné prvky s charakterom poskytovania služieb posudzovať nezávisle od ich počtu — ak áno, podľa akých znakov?

(¹) Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23.

Odvolanie podané 4. decembra 2009: Európska komisia proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (siedma komora) z 23. septembra 2009 vo veci T-263/07, Estónsko/Komisia

(Vec C-505/09 P)

(2010/C 63/38)

Jazyk konania: estónčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Európska komisia (v zastúpení: E. Kružíková, E. White a E. Randvere)

Ďalší účastníci konania: Estónska republika, Litovská republika, Slovenská republika, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska

Návrhy odvolateľky

— zrušiť napadnutý rozsudok,

— zaviazať Estónsku republiku na náhradu trov konania.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia sa domnieva, že rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (ďalej len „Súd“) je potrebné zrušiť z týchto dôvodov:

1. Súd porušil článok 21 Štatútu Súdneho dvora a článok 44 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa tým, že považoval žalobu vzhľadom na článok 1 ods. 3 a 4, článok 2 ods. 3 a 4, ako aj článok 3 ods. 2 a 3 rozhodnutia Komisie zo 4. mája 2007 [o národnom alokačnom pláne na pridelenie certifikátov pre emisie skleníkových plynov oznámenom Estónskou republikou podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES ⁽¹⁾] za prípustnú. Súd právne nesprávne označil žalobu za prípustnú vzhľadom na rozhodnutie ako celok napriek tomu, že žalobkyňa uviedla dôvody na zrušenie iba vzhľadom na článok 1 ods. 1 a 2, článok 2 ods. 1 a 2, ako aj článok 3 ods. 1.
2. Súd sa dopustil nesprávneho posúdenia vzhľadom na článok 9 ods. 1 a 3 smernice tým, že pri posudzovaní rozsahu kontrolnej právomoci Komisie a jej príslušnosti uplatnením článku 9 ods. 3 smernice nesprávne vyložil zásadu rovnosti zaobchádzania a cieľ smernice. Alokačné plány nie sú žiadne klasické opatrenia na prebratie smernice, ktoré by sa posudzovali *a posteriori*. Ak sa akceptuje, že každý členský štát použije svoje vlastné údaje, ktoré sa nekontrolujú, vzniká nebezpečenstvo nerovnosti zaobchádzania s členskými štátmi. Ciele smernice by sa mohli potom dosiahnuť iba v prípade, ak je dopyt po certifikátoch vyšší ako ponuka. Je nutné rozlišovať medzi hornou hranicou celkového množstva certifikátov na pridelenie a celkového množstva certifikátov na pridelenie.
3. Súd nesprávne vyložil rozsah zásady riadnej správy. Vypracovanie alokačného plánu bolo úlohou členského štátu a Komisia nebola príslušná na to, aby v ňom odstránila medzery, ale na to, aby posudzovala zlučiteľnosť alokačného plánu so smernicou.
4. Súd právne nesprávne posúdil ustanovenia rozhodnutia Komisie tým, že vychádzal z toho, že sa článok 1 ods. 1 a 2, článok 2 ods. 1 a 2, ako aj článok 3 ods. 1 nedajú oddeliť od iných ustanovení rozhodnutia Komisie, a zrušil rozhodnutie v celom rozsahu. V skutočnosti žiadna takáto neoddeliteľnosť neexistuje, pretože zo štruktúry a odôvodnenia rozhodnutia Komisie jednoznačne vyplýva, že každý

odsek článku 2 je neoddeliteľne spojený so zodpovedajúcim odsekom článku 1, ale nie s inými odsekmi článku 2. To isté platí pre odseky článku 1.

⁽¹⁾ Smernica 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 2003, o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, s. 32; Mim. vyd. 15/007, s. 631).

Odvolaie podané 7. decembra 2009: Portugalská republika proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (siedma komora) z 23. septembra 2009 vo veci T-385/05, Transnautica — Transportes e Navegação, SA/Komisia

(Vec C-506/09 P)

(2010/C 63/39)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Portugalská republika (v zastúpení: L. Fernandes, C. Guerra Santos, J. Gomes, P. Rocha, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: Transnautica — Transportes e Navegação, SA, Európska komisia

Návrhy odvolateľky

- vyhovieť návrhu portugalských orgánov, aby Súdny dvor prerušil konanie o tomto odvolaní až do rozhodnutia Všeobecného súdu, keďže v súvislosti s návrhom tretej osoby na zmenu rozhodnutia je potrebné prerokovať nie len právne, ale aj vecné otázky prípadu,
- zrušiť rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 23. septembra 2009 vo veci T-385/05 Transnautica — Transportes e Navegação SA/Komisia, ktorým sa zrušilo rozhodnutie Komisie REM 05/2004 zo 6. júla 2005, ktorým sa spoločnosti Transnautica zamietlo vrátenie a zníženie niektorých colných dlhov, a
- zaviazat spoločnosť Transnautica — Transportes e Navegação, SA, na náhradu trov konania.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolaiteľka tvrdí, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď dospel k záveru, že portugalské orgány sa dopustili nesprávneho posúdenia pri stanovení a kontrole globálnej záruky použitej pri dotknutých tranzitných transakciách.

Odvolaťka tiež tvrdí, že je nemožné preukázať príčinnú súvislosť medzi údajnými nesprávnymi posúdeniami a následným odňatím tovaru spod colného dohľadu a domnieva sa, že Súd prvého stupňa tým, že rozhodol inak, porušil právo Európskej únie.

Žaloba podaná 11. decembra 2009 — Európska komisia/Estónska republika

(Vec C-515/09)

(2010/C 63/40)

Jazyk konania: estónčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: A. Marghelis a K. Saaremäel-Stoilov)

Žalovaná: Estónska republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Estónska republika si tým, že neprijala všetky zákony, nariadenia a správne ustanovenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2006/21/ES z 15. marca 2006 o nakladaní s odpadom z ťažobného priemyslu, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2004/35/ES⁽¹⁾, alebo v každom prípade ich prijatie neoznámila Komisii, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z uvedenej smernice,

— zaviazat Estónsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice do vnútroštátneho práva uplynula 1. mája 2008.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 102, s. 15.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 11. decembra 2009 — Tanja Borger/Tiroler Gebietskrankenkasse

(Vec C-516/09)

(2010/C 63/41)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Tanja Borger

Žalovaná: Tiroler Gebietskrankenkasse

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 1 písm. a) nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva⁽¹⁾, vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie zahŕňa — počas doby polroka — aj osobu, ktorá sa po skončení zákonného dvojročného pracovného voľna v rámci pracovného pomeru z dôvodu narodenia dieťaťa dohodne so svojim zamestnávateľom o pracovnom voľne v rámci pracovného pomeru počas ďalšieho polroka, aby tým dosiahla najdlhšiu zákonom stanovenú dobu pre poberevanie prídavku na starostlivosť o dieťa, resp. príslušného vyrovnávacieho príspevku, a potom pracovný pomer rozviaže?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú prejudiciálnu otázku:

Má sa článok 1 písm. a) nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie zahŕňa — počas doby polroka — aj osobu, ktorá sa po skončení zákonného dvojročného pracovného voľna v rámci pracovného pomeru z dôvodu narodenia dieťaťa dohodne so svojim zamestnávateľom o pracovnom voľne v rámci pracovného pomeru počas ďalšieho polroka, keď v tomto období poberá prídavok na starostlivosť o dieťa, resp. príslušný vyrovnávací príspevok?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 149, s. 2; Mim. vyd. 05/001, s. 35.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tartu Ringkonnakohus (Estónska republika) 15. decembra 2009 — AS Rakvere Piim, AS Maag Piimatööstus/Veterinaar- ja Toiduamet

(Vec C-523/09)

(2010/C 63/42)

Jazyk konania: estónčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tartu Ringkonnakohus

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne a odvolateľky: AS Rakvere Piim, AS Maag Piimatööstus

Žalovaný a odporca: Veterinaar- ja Toiduamet

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 27 ods. 4 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 z 29. apríla 2004 o úradných kontrolách uskutočňovaných s cieľom zabezpečiť overenie dodržiavania potravinového a krmivového práva a predpisov o zdraví zvierat a o starostlivosti o zvieratá⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby sa podnikateľovi za činnosti uvedené v oddieli A prílohy IV k danému nariadeniu uložil poplatok vo výške minimálnych sadzieb uvedených v oddieli B prílohy IV k danému nariadeniu aj v tom prípade, ak náklady, ktoré vznikli príslušným orgánom v súvislosti s výdavkami, ktoré mali v súlade s prílohou VI k uvedenému nariadeniu, nedosahujú výšku minimálnych sadzieb?
2. Je členský štát za podmienok uvedených v predchádzajúcej otázke oprávnený vyberať za činnosti uvedené v oddieli A prílohy IV k nariadeniu poplatky, ktoré sú nižšie ako minimálne sadzby stanovené v oddieli B prílohy IV nariadenia, ak náklady, ktoré vznikli príslušným orgánom v súlade s prílohou VI k nariadeniu, nedosahujú výšku minimálnych sadzieb, bez toho, aby boli splnené podmienky uvedené v článku 27 ods. 6 nariadenia?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 165, s. 1; Mim. vyd. 03/045, s. 200.

Žaloba podaná 17. decembra 2009 — Európska Komisia/Estónska republika

(Vec C-527/09)

(2010/C 63/43)

Jazyk konania: estónčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska Komisia (v zastúpení: G. Braun a E. Randvere)

Žalovaná: Estónska republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Estónska republika si tým, že neprijala právne predpisy potrebné na prebratie smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES zo 17. mája 2006 o štatutárnom audite ročných účtovných závierok a konsolidovaných účtovných závierok, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a ktorou sa zrušuje smernica Rady 84/253/EHS⁽¹⁾ a neoznámila ich Komisii, nesplnila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice,

— zaviazat' Estónsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice do vnútroštátneho právneho poriadku uplynula 29. júna 2008.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 157, s. 87.

Žaloba podaná 17. decembra 2009 — Európska komisia/Estónska republika

(Vec C-528/09)

(2010/C 63/44)

Jazyk konania: estónčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: A. Marghelis a K. Saaremäel-Stoilov)

Žalovaná: Estónska republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Estónska republika si tým, že do vnútroštátneho práva riadne neprebrala článok 3 písm. i) bod iii), článok 8 ods. 2 tretí pododsek a článok 8 ods. 3 druhý pododsek smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/96/ES z 27. januára 2003 o odpade z elektrických a elektronických zariadení (OEEZ)⁽¹⁾, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice,

— zaviazat' Estónsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/96/ES z 27. januára 2003 upravuje hospodárenie s odpadom z elektrických a elektronických zariadení. Komisia má, po analýze opatrení, ktorými bola táto smernica prebratá do estónskeho práva, názor, že Estónska republika riadne neprebrala článok 3 písm. i) bod iii), článok 8 ods. 2 tretí pododsek a článok 8 ods. 3 druhý pododsek.

Článok 3 písm. i) bod iii) definuje výrobcu elektrických a elektronických zariadení. Estónske právne predpisy o odpadoch z elektrických a elektronických zariadení obsahujú dve rôzne definície výrobcu a sťažujú tým pochopenie a uplatnenie predpisov o hospodárení s týmito odpadmi zo zariadení.

Článok 8 ods. 2 tretí pododsek smernice stanovuje, že náklady na zber, spracovanie a environmentálne vhodné zneškodnenie sa nesmú pre kupujúcich pri predaji nových výrobkov uvádzať oddelene. Túto požiadavku Estónska republika neprebrala do vnútroštátneho práva.

Článok 8 ods. 3 druhý pododsek smernice stanovuje povinnosť členských štátov zabezpečiť, aby sa na prechodné obdobie po dobu ôsmich rokov po nadobudnutí účinnosti smernice výrobcom povolilo, aby pri predaji uvádzali pre kupujúcich náklady na zber, spracovanie a zneškodnenie environmentálne vhodným spôsobom, pričom uvedené náklady nesmú presiahnuť skutočné náklady. Estónsko túto povinnosť do svojho práva neprebralo.

Estónska republika s uvedenými výčtkami súhlasila a vo svojej odpovedi na odôvodnené stanovisko Komisie prisľúbila, že rozpor s článkom 3 písm. i) bodom iii), článkom 8 ods. 2 tretím pododsekom a článkom 8 ods. 3 druhým pododsekom odstráni novelou zákona o odpadoch. Vzhľadom na to, že Estónska republika podľa informácií Komisie sľúbenú novelu zákona o odpadoch doteraz neprijala, alebo o jej prijatí Komisiu neinformovala, Estónska republika doteraz riadne neprebrala článok 3 písm. i) bod iii), článok 8 ods. 2 tretí pododsek a článok 8 ods. 3 druhý pododsek do svojho vnútroštátneho práva, nesplnila si tým povinnosti, ktoré jej vyplývajú z uvedenej smernice.

(¹) Ú. v. EÚ L 37, s. 24; Mím. vyd. 15/007, s. 359.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu (Poľsko)
18. decembra 2009 — INTER-MARK GROUP Sp. z o. o.
Sp. komandytowa/Minister Finansów**

(Vec C-530/09)

(2010/C 63/45)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: INTER-MARK GROUP Sp. z o. o. Sp. komandytowa

Žalovaný: Minister Finansów

Prejudiciálne otázky

1. Má sa ustanovenie článku 52 písm. a) smernice Rady 2006/112/ES (¹) z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty vykladať v tom zmysle, že služby spočívajúce v časovo obmedzenom poskytnutí výstavných a veľtrhových stánkov zákazníkom, ktorí predstavujú svoje ponuky na veľtrhoch a výstavách, patria k doplnkovým službám uvedeným v tomto ustanovení k službám organizovania veľtrhov a výstav, t. j. k službám podobným niektorej z aktivít v oblasti kultúry, umenia, športu, vedy, vzdelávania či zábavy, ktoré podliehajú zdaneniu v mieste, kde sa služby fyzicky vykonávajú;

2. alebo je potrebné vychádzať z toho, že ide o reklamné služby, ktoré na základe článku 56 ods. 1 písm. b) smernice 2006/112 podliehajú zdaneniu v mieste, kde má odberateľ zriadené sídlo svojej ekonomickej činnosti alebo stálu prevádzkareň, pre ktoré sa služby poskytli, alebo ak takéto sídlo ekonomickej činnosti či stála prevádzkareň neexistujú, v mieste, kde má trvalé bydlisko alebo kde sa obvykle zdržiava;

— pokiaľ sa tieto služby týkajú časovo obmedzeného poskytnutia stánkov zákazníkom, ktorí predstavujú svoje ponuky na veľtrhoch a výstavách, pričom tieto služby obvykle predpokladajú predchádzajúce vypracovanie návrhu a vizualizácie stánku, a prípadne aj dopravu súčastí stánku a jeho montáž na mieste konania veľtrhu či výstavy, a pokiaľ zákazníci poskytovateľa služby, ktorí predstavujú svoj tovar a služby, platia organizátorovi každej akcie len za možnosť zúčastniť sa veľtrhu či výstavy osobitný poplatok, ktorý zahŕňa najmä náklady na zásobovanie, infraštruktúru veľtrhu, mediálnu službu atď., pričom

za vybavenie a inštaláciu vlastného stánku je zodpovedný každý vystavovateľ sám a využíva služby, ktoré sú predmetom výkladu v prejednávanej veci, a

organizátori veľtrhov alebo výstav požadujú od návštevníkov za vstup zvláštne vstupné, ktoré prípadne usporiadateľovi, a nie poskytovateľovi služieb?

(¹) Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1).

Odvolaie podané 18. decembra 2009: Estónska republika proti rozsudku Súdu prvého stupňa (prvá komora) z 2. októbra 2009 vo veci T-324/05, Estónsko/Komisia

(Vec C-535/09 P)

(2010/C 63/46)

Jazyk konania: estónčina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Estónska republika (v zastúpení: L. Uibo)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Lotyšská republika

Návrhy odvolateľky

- zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu,
- vyhovieť žalobným návrhom podaným na prvom stupni.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Estónska republika zastáva názor, že rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (ďalej len „Súd“) sa má zrušiť z týchto dôvodov:

1. Súd skreslil dôkazy a nesprávne uplatnil zásadu kolegiality stanovenú v článku 219 ES.
2. Súd nesprávne vyložil akt o prístupení a nariadenie č. 60/2004 ⁽¹⁾.
 - a) Súd nesprávne vyložil článok 6 nariadenia č. 60/2004 tým, že zastával pozíciu, že pod pojem „zásoby“ spadajú v zmysle tohto ustanovenia aj zásoby domácností.
 - Súd definoval cieľ nariadenia č. 60/2004 a prílohy IV kapitoly 4 č. 2 aktu o prístupení príliš restriktívne ako zabránenie „každému“ narušeniu.
 - Súd nesprávne vyložil článok 7 ods. 1 a článok 6 nariadenia č. 60/2004 tým, že členským štátom uložil povinnosť odstrániť nadmerné zásoby cukru, pre ktorú neexistuje právny základ.
 - b) Súd nesprávne vyložil článok 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 60/2004 tým, že nepripustne obmedzil jeho rozsah pôsobnosti a vyňal z neho okolnosti, za ktorých boli vytvorené estónske zásoby cukru.

— Súd nesprávne posúdil a skreslil dôkazy, keď posudzoval estónske tvrdenie, že vytvorenie domácich zásob hrá v konzumácii a kultúre Estónov dôležitú úlohu.

— Súd nesprávne posúdil oprávnené estónske očakávania, ktoré vznikli v súvislosti s príslubmi, ktoré dala Komisia v rámci rokovaní o prístupení.

— Súd nesprávne posúdil príspevok EÚ k vytvoreniu zásob.

3. Súd neprávom zaujal stanovisko, že Komisia neporušila povinnosť odôvodnenia.

4. Súd neprávom zaujal stanovisko, že Komisia neporušila zásadu legitímnej dôvery.

⁽¹⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 60/2004 zo 14. januára 2004, ktorým sa ustanovujú prechodné opatrenia v sektore cukru z dôvodu prístupu Českej republiky, Estónska, Cypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Maltu, Poľska, Slovinska a Slovenska (Ú. v. EÚ L 9, s. 8; Mim. vyd. 03/042, s. 125).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Upravno sodišče Republike Slovenije (Slovinská republika) 21. decembra 2009 — Marija Omejc/Slovinská republika

(Vec C-536/09)

(2010/C 63/47)

Jazyk konania: slovinčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Upravno sodišče Republike Slovenije

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Marija Omejc

Žalovaná: Slovinská republika

Prejudiciálne otázky

1. Má sa výraz „ak... zabránia, aby sa uskutočnila kontrola na mieste“ vykladať podľa vnútroštátneho práva, ktoré spája pojem zabránenie s úmyselným správaním určitého subjektu alebo jeho nedbanlivosťou?
2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku, má sa výraz „ak... zabránia, aby sa uskutočnila kontrola na mieste“ vykladať v tom zmysle, že zahŕňa okrem úmyselného konania alebo úmyselne spôsobených okolností, ktoré spôsobujú nemožnosť vykonania kontroly na mieste, aj akékoľvek iné konanie alebo akékoľvek iné opomenutie, ktoré môže byť zavinené nedbanlivosťou poľnohospodára alebo jeho zástupcu, pokiaľ na základe toho nebolo možné dokončiť kontrolu na mieste?
3. V prípade kladnej odpovede na druhú otázku, závisí uloženie postihu podľa článku 23 ods. 2 nariadenia č. 796/2004/ES⁽¹⁾ od podmienky, či bol poľnohospodár správne oboznámený o časti kontroly, ktorá si vyžaduje jeho spoluprácu?
4. V prípade, keď majiteľ poľnohospodárskeho podniku nebýva v podniku, má sa problém definície subjektu, ktorý je zástupcom v zmysle článku 23 ods. 2 nariadenia č. 796/2004/ES, posudzovať na základe vnútroštátneho práva alebo práva Spoločenstva/Únie?
5. V prípade, ak sa má problém uvedený v predchádzajúcom bode posudzovať na základe práva Spoločenstva/Únie, má sa článok 23 ods. 2 nariadenia č. 796/2004/ES vykladať v tom zmysle, že za subjekt, ktorý je zástupcom poľnohospodára počas kontrol na mieste, sa má považovať akákoľvek plnoletá osoba so spôsobilosťou na právne úkony, ktorá býva v podniku a ktorej je zverená aspoň časť správy poľnohospodárskeho podniku?
6. V prípade, ak sa má problém uvedený v bode 4 posudzovať na základe práva Spoločenstva/Únie a odpoveď na otázku č. 5 je záporná, je majiteľ poľnohospodárskeho podniku (poľnohospodár v zmysle článku 23 ods. 2 nariadenia č. 796/2004/ES), ktorý nebýva v podniku, povinný splnomocniť na zastupovanie nejaký subjekt, ktorý sa spravidla zdržiava v podniku kedykoľvek?

(¹) Nariadenie Komisie (ES) č. 796/2004 z 21. apríla 2004, ktoré ustanovuje podrobné pravidlá na uplatňovanie krížového plnenia, modulácie a integrovaného správneho a kontrolného systému uvedeného v nariadení Rady (ES) č. 1782/2003, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá pre režimy priamej podpory v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zavádzajú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov (Ú. v. EÚ L 141, s. 18; Mim. vyd. 03/044, s. 243).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Upper Tribunal (Spojené kráľovstvo) 21. decembra 2009
— **Ralph James Bartlett, Natalio Gonzalez Ramos, Jason Michael Taylor/Secretary of State for Work and Pensions**

(Vec C-537/09)

(2010/C 63/48)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Upper Tribunal

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľia: Ralph James Bartlett, Natalio Gonzalez Ramos, Jason Michael Taylor

Odporca: Secretary of State for Work and Pensions

Prejudiciálne otázky

1. a) Je možné zložku pohyblivosti príspevku na živobytie pre zdravotne postihnutých podľa oddielov 71 až 76 Social Security Contributions and Benefits Act 1992 (zákona z roku 1992 o príspevkoch a dávkach sociálneho zabezpečenia) vo vzťahu k obdobiam, na ktoré sa vzťahuje nariadenie Rady (EHS) č. 1408/71⁽¹⁾ zo 14. júna 1971 v znení účinnom bezprostredne pred 5. májom 2005, kvalifikovať oddelene od príspevku na živobytie pre zdravotne postihnutých ako celku, teda buď ako dávku sociálneho zabezpečenia v zmysle článku 4 ods. 1 nariadenia alebo ako samostatnú nepríspevkovú dávku v zmysle článku 4 ods. 2a alebo inak?
- b) Ak je odpoveď na otázku a) kladná, ktorá kategória je správna?
- c) Ak je odpoveď na otázku a) záporná, aká je správna kvalifikácia príspevku na živobytie pre zdravotne postihnutých?
- d) Ak odpoveďou na b) alebo c) je kvalifikácia ako dávky sociálneho zabezpečenia, je sporná dávka nemocenskou dávkou v zmysle článku 4 ods. 1 písm. a) alebo dávkou v invalidite v zmysle článku 4 ods. 1 písm. b)?

- e) Sú odpovede na ktorúkoľvek z uvedených otázok ovplyvnené časovým obmedzením v bode 2 rozsudku Súdneho dvora z 18. januára 2007, Komisia Európskych spoločností/Európsky parlament a Rada Európskej únie, C-299/05, Zb. s. 1-8695?
2. a) Je možné zložku pohyblivosti príspevku na živobytie pre zdravotne postihnutých podľa oddielov 71 až 76 Social Security Contributions and Benefits Act 1992 vo vzťahu k obdobiam na ktoré sa vzťahuje nariadenie Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971, zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 647/2005 ⁽²⁾ z 13. apríla 2005, v znení účinnom od 5. mája 2005, kvalifikovať inak ako samotný príspevok na živobytie pre zdravotne postihnutých ako celok, teda buď ako dávku sociálneho zabezpečenia v zmysle článku 4 ods. 1 nariadenia alebo ako samostatnú nepríspevkovú dávku v zmysle článku 4 ods. 2a alebo inak?
- b) Ak je odpoveď na otázku a) kladná, ktorá kategória je správna?
- c) Ak je odpoveď na otázku a) záporná, aká je správna kvalifikácia príspevku na živobytie pre zdravotne postihnutých?
- d) Ak odpoveďou na b) alebo c) je kvalifikácia ako dávky sociálneho zabezpečenia, je sporná dávka nemocenskou dávkou v zmysle článku 4 ods. 1 písm. a) alebo dávkou v invalidite v zmysle článku 4 ods. 1 písm. b)?
3. Ak odpovede na predchádzajúce otázky vedú k záveru, že zložka pohyblivosti je správne kvalifikovaná ako samostatná nepríspevková dávka, existuje nejaké iné pravidlo alebo zásada práva ES, ktoré sú relevantné na účely otázky, či je Spojené kráľovstvo oprávnené odvolávať sa na niektorú z podmienok bydliska a pobytu v pravidle č. 2 ods. 1 písm. a) Social Security (Disability Living Allowance) Regulations 1991 [pravidlá sociálneho zabezpečenia (príspevok na živobytie pre zdravotne postihnutých) z roku 1991] za takých okolností, ako sú tie v prejednávanych prípadoch?

- (²) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 647/2005 z 13. apríla 2005, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci Spoločenstva, a (EHS) č. 574/72, ktorým sa stanovuje postup na vykonávanie nariadenia (EHS) č. 1408/71 (Ú. v. EÚ L 117, s. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Giudice di pace di Varese (Taliansko) 17. decembra 2009
— Siddiquee Mohammed Mohiuddin/Azienda Sanitaria
Locale Provincia di Varese**

(Vec C-541/09)

(2010/C 63/49)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Giudice di pace di Varese

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Siddiquee Mohammed Mohiuddin

Žalovaný: Azienda Sanitaria Locale Provincia di Varese

Prejudiciálne otázky

1. Predstavuje ustanovenie článku 4 v spojení s ustanovením článku 6 nariadenia Spoločenstva č. 882/04 ⁽¹⁾ subjektívne právo jednotlivcov dotknutých týmito ustanoveniami podliehať kontrolám v oblasti potravín a nápojov vykonávaným výlučne zamestnancami spĺňajúcimi požiadavky, ktoré sú v nich vymenované, ktorého sa môže dovoliť na súde a ktoré si môže uplatňovať v prípade sankčných nárokov členského štátu?
2. V prípade zápornej odpovede, má smernica 2000/13/ES ⁽²⁾ v kontexte právnej úpravy Spoločenstva týkajúcej sa označovania potravín a nápojov zdravotnícky význam?
3. Bráni smernica 76/768 ⁽³⁾ v znení neskorších zmien a doplnení alebo iné príslušné právne predpisy Spoločenstva tomu, aby členský štát mohol samostatne upraviť zodpovednosť subjektov odvetvia a vylúčiť tak obchodníka z dôvodu jeho činnosti?

(¹) Nariadenie Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva (Ú. v. ES L 149, s. 2; Mím. vyd. 05/001, s. 35).

4. V prípade zápornej odpovede, má sa článok 6 smernice 76/768 v znení neskorších zmien a doplnení chápať v tom zmysle, že zakladá solidárnu zodpovednosť výrobcu kozmetických výrobkov a obchodníka, ktorý sa nezúčastňuje štádia výroby, balenia a označovania kozmetických výrobkov?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 165, s. 1; Mim. vyd. 03/045, s. 200.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 109, s. 29; Mim. vyd. 15/005, s. 75.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 262, s. 169; Mim. vyd. 13/003, s. 285.

Žaloba podaná 18. decembra 2009 — Európska komisia/Holandské kráľovstvo

(Vec C-542/09)

(2010/C 63/50)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: G. Rozet a M. van Beek)

Žalovaný: Holandské kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Holandské kráľovstvo si tým, že cezhraniční pracovníci a nimi naďalej vyživovaní rodinní príslušníci musia spĺňať podmienku bydliska, takzvané „pravidlo tri zo šiestich rokov“, aby prichádzali do úvahy pre financovanie štúdia v zahraničí v rámci WSF ⁽¹⁾, nesplnilo svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 45 ZFEU a článku 7 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 1612/68 ⁽²⁾,
- zaviazat Holandské kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Keďže Holandsko dodnes neprijalo všetky opatrenia, aby sa ukončilo uplatnenie podmienky bydliska takzvaného „pravidla troch zo šiestich rokov“, ktoré musia cezhraniční pracovníci a nimi naďalej vyživovaní rodinní príslušníci spĺňať, aby prichádzali do úvahy pre financovanie štúdia v zahraničí v rámci WSF, dospela Komisia k záveru, že Holandsko si nesplnilo svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 45 ZFEU a nariadenia č. 1612/68.

⁽¹⁾ Wet studiefinanciering (zákon o financovaní štúdia) 2000.

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 1612/68 z 15. októbra 1968 o slobode pohybu pracovníkov v rámci spoločenstva (Ú. v. ES L 257, s. 2; Mim. vyd. 05/001, s. 15).

Žaloba podaná 22. decembra 2009 — Európska komisia/Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska

(Vec C-545/09)

(2010/C 63/51)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: J. Currall, B. Eggers, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska

Návrhy žalobkyne

- rozhodnúť, že článok 12 ods. 4 písm. a) Dohovoru o štatúte Európskych škôl ⁽¹⁾ sa má vykladať a uplatňovať tak, aby bolo zabezpečené, že učitelia pridelení členským štátom mali počas ich pridelenia prístup k rovnakému služobnému postupu a zvyšovaniu platu ako učitelia pôsobiaci v danom členskom štáte, a že neuplatnenie na niektorých učiteľov počas ich pridelenia Spojeným kráľovstvom lepších platových tabuliek [označované aj ako „threshold pay“ (príplatok k platu), „excellent teacher system“ (režim pre vynikajúcich učiteľov), „advanced skills teachers“ (učitelia s lepšími schopnosťami)] a ďalších príplatkov, [ako napríklad „teaching and learning responsibility payments“ (príplatky za zodpovednosť za učenie a vzdelávanie)], ako ani postupu podľa súčasných platových tabuliek, ktoré sa uplatňovali na učiteľov zamestnaných na štátnych školách v Anglicku a Walese, je nezlučiteľný s článkom 12 ods. 4 písm. a) a článkom 25 ods. 1 dohovoru,

- zaviazat Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Týmto podaním sa podáva návrh podľa článku 26 Dohovoru o štatúte Európskych škôl (ďalej len „dohovor“) na rozhodnutie o výklade a uplatňovaní článku 12 ods. 4 písm. a) a článku 25 ods. 1 dohovoru.

V súlade s dohovorom sú učitelia Európskych škôl pridelení ich členským štátom. Článok 12 ods. 4 písm. a) dohovoru stanovuje, že pridelení učitelia „si zachovávajú právo na postup v zamestnaní a dôchodkové nároky zaručené ich vnútroštátnymi predpismi“. Bez ohľadu na toto ustanovenie sú platy učiteľov pridelených Spojeným kráľovstvom „zmrazené“ počas obdobia vyslania. Preto učitelia pridelení na Európske školy nemajú zachovaný prístup k lepším platovým podmienkam [označované aj ako „threshold pay“, „excellent teacher system“, „advanced skills teachers“ a ďalších iných príplatkov, (ako napríklad „teaching and learning responsibility payments“), ako ani postupu podľa súčasných platových tabuliek, ktoré sa uplatňovali na učiteľov zamestnaných na štátnych školách v Anglicku a Walese.

Tento postup je v rozpore so znením a s cieľom článku 12 ods. 4 písm. a) dohovoru. Znižuje dôchodok dotknutých učiteľov a spomaľuje ich služobný postup po ich návrate do Spojeného kráľovstva. Okrem toho má aj negatívny dopad na rozpočet Únie, z ktorého sa platí rozdiel medzi nižším vnútroštátnym platom a príplatkom Spoločenstva pre pridelených učiteľov.

Článok 12 ods. 4 písm. a) dohovoru, a v dôsledku toho aj článok 25 ods. 1 dohovoru by sa teda mali vykladať a uplatňovať v tom zmysle, aby bol vyslaným učiteľom zabezpečený úplný prístup k lepším platovým tabuľkám, služobný postup podľa súčasných platových tabuliek a ďalšie príplatky.

(¹) Ú. v. ES L 212, 17.8.1994, s. 3; Mim. vyd. 16/001 s. 16.

Žaloba podaná 23. decembra 2009 — Európska komisia/Rakúska republika

(Vec C-551/09)

(2010/C 63/52)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: K. Gross a M. Adam, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Rakúska republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Rakúska republika si tým, že nepodnikla všetky potrebné opatrenia na vymáhanie pomoci, nesplnila povinnosť,

nosti, ktoré jej vyplývajú z článku 288 ZFEÚ, ako aj z článkov 1 až 3 rozhodnutia Komisie z 30. apríla 2008 o štátnej pomoci C-56/06 (ex NN 77/06) Rakúska na privatizáciu spoločnosti Bank Burgenland (2008/719/ES),

— určiť, že Rakúska republika si tým, že neoznámila Komisii v predpísanej lehote informácie potrebné na výpočet výšky poskytnutej pomoci, nesplnila povinnosť, ktoré jej vyplývajú z článku 288 ZFEÚ, ako aj z článkov 1 až 3 rozhodnutia Komisie z 30. apríla 2008 o štátnej pomoci C-56/06 (ex NN 77/06) Rakúska na privatizáciu spoločnosti Bank Burgenland (2008/719/ES),

— zaviazat Rakúsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Podľa názoru Komisie lehota na oznámenie informácií potrebných na výpočet výšky poskytnutej pomoci stanovená Rakúskej republike v rozhodnutí Komisie z 30. apríla 2008 o štátnej pomoci C-56/06 (ex NN 77/06) Rakúska na privatizáciu spoločnosti Bank Burgenland (2008/719/ES) uplynula.

Dohoda Komisie s Rakúskou republikou o výške čiastky, ktorá sa má vymáhať, ktorá bola dosiahnutá po uplynutí vyššie uvedenej lehoty, bola Rakúskou republikou odvolaná s poukazom na to, že spoločnosť, ktorej sa vymáhanie týka v prípade má v prípade zaviazania vrátiť pomoc v úmysle odstúpiť od kúpy Bank Burgenland. Toto by podľa tvrdení Rakúskej republiky malo za následok závažné následky pre hospodárstvo Spolkovej krajiny Burgenland. Podľa názoru Komisie to však neoprávňuje vzdanie sa vymáhania pomoci.

Ani to, že uvedené rozhodnutie bolo napadnuté na súde, nemá vplyv na povinnosť vykonať ho.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Audiencia provincial de Tarragona (Španielsko) 4. januára 2010 — Trestné konanie proti Valentín Salmerón Sánchez

(Vec C-1/10)

(2010/C 63/53)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Audiencia provincial de Tarragona

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Obžalovaný: Valentín Salmerón Sánchez

Ostatní účastníci konania: Ministerio Fiscal a Dorotea López León

Prejudiciálne otázky

1. Má sa právo obete byť pochopená, ktoré je uvedené v odôvodnení č. 8 rámcového rozhodnutia ⁽¹⁾, vykladať v tom zmysle, že štátne orgány zodpovedné za stíhanie a ukladanie trestov v prípade konaní, pri ktorých možno identifikovať obeť, majú pozitívny záväzok umožniť obeti, aby vyjadrila svoje hodnotenie, myšlienky a názory na bezprostredný vplyv, ktorý na jej život môže mať uloženie trestov páchatelovi, s ktorým má rodinný alebo silný citový vzťah?
2. Má sa článok 2 rámcového rozhodnutia 2001/220/SVV vykladať v tom zmysle, že povinnosť štátov uznávať práva a oprávnené záujmy obetí ich zaväzuje k tomu, aby prihliadali na názory obetí, keď dôsledky trestného konania môžu zásadne a bezprostredne ohroziť rozvoj ich práva na slobodný rozvoj osobnosti a práva na osobný a rodinný život?
3. Má sa článok 2 rámcového rozhodnutia 2001/220/SVV vykladať v tom zmysle, že štátne orgány nemôžu ignorovať slobodne vyjadrené želania obete, keď namieta voči uloženiu alebo zachovaniu zákazu priblíženia sa k obeti, ak je páchatel členom jej rodiny a keď sa nepreukázali nijaké objektívne okolnosti naznačujúce nebezpečenstvo opakovania útoku a je možné určiť úroveň osobnej, sociálnej, kultúrnej a citovej vyspelosti, ktorá vylučuje predpoklad podriadenosti páchatelovi, alebo naopak treba zachovávať primeranosť tohto zákazu vo všetkých prípadoch vzhľadom na osobitné znaky tejto trestnej činnosti?
4. Má sa článok 8 rámcového rozhodnutia 2001/220/SVV, ktorý stanovuje, že členské štáty zaručia primeranú úroveň ochrany obetí, vykladať v tom zmysle, že umožňuje všeobecné a obligatórne ukladanie zákazov priblížiť sa k obeti alebo zákazov styku ako vedľajších trestov vo všetkých prípadoch, v ktorých je osoba obeťou trestného činu spáchaného v rámci rodiny, vzhľadom na osobitné znaky týchto trestných činov, alebo naopak článok 8 vyžaduje individuálne posúdenie každého prípadu, aby sa v každom z nich zistila primeraná úroveň ochrany s prihliadnutím na protichodné záujmy?
5. Má sa článok 10 rámcového rozhodnutia 2001/220/SVV vykladať v tom zmysle, že dovoľuje všeobecné vylúčenie mediácie v trestných konaniach týkajúcich sa trestnej činnosti spáchanej v rámci rodiny vzhľadom na jej osobitné

znaky alebo by mediácia naopak mala byť povolená aj pri týchto konaniach po posúdení protichodných záujmov v individuálnych prípadoch?

⁽¹⁾ Rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV z 15. marca 2001 o postavení obetí v trestnom konaní Ú. v. ES L 82, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 72.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Taliansko) 4. januára 2010 — Azienda Agro-Zootecnica Franchini s.a.r.l. a Eolica di Altamura s.r.l./Regione Puglia

(Vec C-2/10)

(2010/C 63/54)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Azienda Agro-Zootecnica Franchini s.a.r.l. a Eolica di Altamura s.r.l.

Žalovaný: Regione Puglia

Prejudiciálna otázka

Je ustanovenie článku 1 ods. 1226 zákona č. 296 z 27. decembra 2006 v spojení s ustanovením článku 5 ods. 1 vyhlášky ministerstva životného prostredia a ochrany územia a mora zo 17. októbra 2007 a s ustanovením článku 2 ods. 6 regionálneho zákona regiónu Puglia č. 31 z 21. októbra 2008 zlučiteľné s právom Spoločenstva a najmä so zásadami vyplývajúcimi zo smerníc 2001/77/ES ⁽¹⁾ a 2009/28/ES ⁽²⁾ (týkajúcich sa obnoviteľných zdrojov energie) a zo smerníc 1979/409/ES ⁽³⁾ a 1992/43/ES ⁽⁴⁾ (týkajúcich sa ochrany vtáctva a prirodzených biotopov) v rozsahu, v akom namiesto vykonania osobitného hodnotenia dosahov na životné prostredie, ktoré by analyzovalo vplyv samostatného projektu na konkrétne miesto dotknuté daným projektom, absolútne a bez rozdielu zakazujú umiestňovať v rámci LEV a OCHÚ tvoriacich ekologickú sústavu „NATURA 2000“ veterné elektrárne, ktoré nie sú určené pre vlastnú spotrebu?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 283, s. 33; Mim. vyd. 12/002, s. 121.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 140, s. 16.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 103, s. 1; Mim. vyd. 15/001, s. 98.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 206, s. 7; Mim. vyd. 15/002, s. 102.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Tribunale di Rossano (Taliansko) 5. januára 2010 —
Franco Affatato/Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza,
Azienda Sanitaria n. 3 di Rossano**

(Vec C-3/10)

(2010/C 63/55)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale di Rossano

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Franco Affatato

Žalované: Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza, Azienda Sanitaria n. 3 di Rossano

Prejudiciálne otázky

1. Bráni doložka č. 2.1 rámcovej dohody, ktorú uvádza do účinnosti smernica 1999/70/ES (¹), takému vnútroštátnemu predpisu, akým je predpis stanovený pre SUP [sociálne užitočných pracovníkov]/VPP [verejne prospešných pracovníkov] v článku 8 ods. 1 d.lgs.[decreto legislativo — legislatívny dekrét, ďalej len „d.lgs.“] č. 468/97 a v článku 4 ods. 1 zákona č. 81/00, ktorý tým, že vylučuje pre pracovníkov, na ktorých sa vzťahuje, možnosť uzavrieť pracovnoprávny vzťah, vylučuje zároveň uplatniteľnosť právnej úpravy pracovného pomeru na dobu určitú z pôsobnosti smernice 1999/70/ES?
2. Umožňuje doložka č. 2.2 rámcovej dohody prevzatej smernicou 1999/70/ES zahrnúť takých pracovníkov, akými sú pracovníci SUP/VPP, upravení v d.lgs. č. 468/97 a v zákone č. 81/00, do pôsobnosti vzťahov, na ktoré sa smernica 1999/70/ES nevzťahuje?
3. Patria pracovníci uvedení v druhej otázke do rámca vymedzeného v doložke 3.1 rámcovej dohody uvedenej do účinnosti smernicou 1999/70/ES?
4. Bráni doložka 5 rámcovej dohody uvedenej do účinnosti smernicou 1999/70/ES a zásada rovnakého zaobchádzania a zákazu diskriminácie takej právnej úprave pre pracovníkov v oblasti školstva [porovnaj najmä článok 4 ods. 1 zákona (legge, ďalej len „L“) č. 124/99 a článok 1 ods. 1 písm. a) ministerského dekrétu (decreto ministeriale, ďalej len „D.M.“ č. 430/00)], ktorá umožňuje neuvádzať dôvod

prvej zmluvy na dobu určitú, ktorý sa vo všeobecnosti vnútroštátnou právnou úpravou vyžaduje pre všetky ostatné pracovnoprávne vzťahy na dobu určitú, ako aj obnovovať zmluvy bez ohľadu na existenciu nepretržitých a trvalých požiadaviek, ktorá neurčuje maximálne prípustné celkové obdobie platnosti pracovných zmlúv alebo pracovnoprávnych vzťahov na dobu určitú, koľkokrát možno platnosť takýchto pracovných zmlúv alebo pracovnoprávnych vzťahov predĺžiť, ani bežne žiadny odstup medzi obnovením alebo v prípade každoročných supľovaní, odstup počas letných prázdnin, v rámci ktorých je školská činnosť pozastavená alebo výrazne znížená?

5. Môže sa súbor právnych ustanovení v oblasti školstva tak, ako je opísaný, považovať za súbor ekvivalentných právnych predpisov na účely predchádzania nezákonnému konaniu?
6. Môžu v zmysle článku 2 smernice 1999/70/ES považovať d.lgs. č. 368/01 a článok 36 d.lgs. č. 165/01 za ustanovenia, ktoré majú povahu ustanovení, ktorými sa preberá smernica 1999/70/ES, pokiaľ ide o pracovnoprávne vzťahy na dobu určitú v oblasti školstva?
7. Má sa subjekt, ktorý má vlastnosti Poste Italiane S.p.a., alebo:

— je vo vlastníctve štátu,

— podlieha kontrole štátu,

— Ministero delle comunicazioni (ministerstvo komunikácií) si vyberá poskytovateľa univerzálnej služby a vo všeobecnosti vykonáva z vecnej a účtovnej stránky všetky overovacie a kontrolné činnosti predmetného subjektu s tým, že určuje ciele, týkajúce sa poskytovanej univerzálnej služby,

— vykonáva verejne potrebnú službu vo významnom všeobecnom záujme,

— rozpočet subjektu je napojený na štátny rozpočet,

— ceny poskytovanej služby určuje štát, ktorý platí subjektu sumy, aby pokryl hlavné náklady služby,

považovať za štátnu organizáciu na účely priameho uplatňovania práva Spoločenstva?

8. V prípade kladnej odpovede na otázku č. 7, môže sa predmetná spoločnosť v zmysle doložky 5 považovať za oblasť, teda môžu sa všetci zamestnanci tejto spoločnosti ako celok považovať za osobitnú kategóriu pracovníkov na účely rozlíšenia medzi zamedzujúcimi opatreniami?

9. V prípade kladnej odpovede na otázku č. 7, bráni doložka 5 smernice 1999/70/ES samostatne alebo v spojení s doložkou 2 a 4 a zásadou rovnakého zaobchádzania a zákazom diskriminácie takému ustanoveniu, akým je článok 2 ods. 1a d.lgs. č. 368/01, ktorý umožňuje bezdôvodné stanovenie lehoty skončenia platnosti pracovnej zmluvy vo vzťahu k osobitnému subjektu, alebo tento subjekt zbavuje na rozdiel od zamedzujúceho vnútorného opatrenia, ktoré sa stanovuje bežne (článok 1 d.lgs. č. 368/01), povinnosti, písomne uviesť a v prípade námietok preukázať dôvody technického, výrobného, organizačného alebo náhradného charakteru, ktoré viedli k stanoveniu skončenia pracovnej zmluvy, s prihliadnutím na to, že je možné pristúpiť k predĺženiu bežnej zmluvy na základe objektívnych dôvodov, ktoré odkazujú na rovnakú pracovnú činnosť, na akú bola uzavretá zmluva na dobu určitú?
10. Predstavuje d.lgs. č. 368/01 a článok 36 ods. 5 d.lgs. č. 165/01 všeobecnú právu úpravu, ktorou sa preberá smernica 1999/70/ES, pokiaľ ide o štátnych zamestnancov, s prihliadnutím na výnimky z týchto všeobecných ustanovení tak, ako budú vymedzené v odpovedi na otázky 1 až 9?
11. Bráni smernica 1999/70/ES a najmä doložka 5 ods. 2 písm. b) v prípade neexistencie sankčných ustanovení vo vzťahu k pracovníkom SUP/VPP a k pracovníkom v školstve tak, ako sú opísaní, analogickému uplatneniu takej právnej úpravy, ktorá sa týka výlučne náhrady škody, ktorá je stanovená v článku 36 ods. 5 d.lgs. č. 165/01, alebo doložka 5 ods. 2 písm. b) stanovuje zásadu prednosti na účely, aby sa zmluvy alebo vzťahy považovali za uzavreté na dobu neurčitú?
12. Bránia zásada Spoločenstva týkajúca sa rovnakého zaobchádzania a zákazu diskriminácie, doložka 4, doložka 5.1 rozdielom v sankčnej právnej úprave v oblasti „zamestnancov štátnych organizácií“ na základe vzniku pracovno-právneho vzťahu alebo subjektu zamestnávateľa alebo aj v oblasti školstva?
13. Bráni doložka 5, v prípade vymedzenia vnútroštátneho rámca prevzatia smernice 1999/70/ES vo vzťahu k štátu a organizáciám porovnateľným so štátom po zodpovedaní predchádzajúcich otázok, takej právnej úprave, akou je právna úprava uvedená v článku 36 ods. 5 d.lgs. č. 165/01, ktorá absolútne zakazuje vo vzťahu k štátu zmenu pracovného pomeru, alebo aké ďalšie zisťovanie má vykonať vnútroštátny súd na účely neuplatňovania zákazu vytvárania pracovných pomerov na dobu neurčitú s rovnakými orgánmi verejnej správy?
14. Uplatňuje sa smernica 1999/70/ES v Taliansku v celom rozsahu alebo je zmena pracovných pomerov vo vzťahu k verejnej správe v rozpore so základnými zásadami vnútroštátneho právneho poriadku, a teda nemajú sa uplatňovať v rozsahu podľa doložky 5, pretože rozhodujúci účinok je v rozpore s článkami 1 až 5 Lisabonskej zmluvy, keďže sa nedodržiava základná, politická a ústavná štruktúra, čiže základné funkcie Talianska?
15. Ukladá doložka 5 smernice 1999/70/ES popri úprave zákazu zmeny pracovného pomeru, povinnosť prijať opatrenie, ktoré predstavuje účinné a ekvivalentné záruky na ochranu pracovníkov pri analogických situáciách podľa vnútroštátneho práva, na účely náležitého postihu nezákonného konania vyplývajúceho z porušenia tejto doložky 5 a vyhnutia sa následkom porušenia práva Spoločenstva, aby sa tak prihliadalo na analogickú situáciu vnútroštátneho práva týkajúceho sa pracovného pomeru na dobu neurčitú so štátom, na ktorý by mal zamestnanec pri neexistencii článku 36 právo, alebo na pracovný pomer na dobu neurčitú so súkromným subjektom, voči ktorému by mal pracovný pomer analogické vlastnosti stability ako vlastnosti pracovného pomeru so štátom?
16. Ukladá doložka 5 smernice 1999/70/ES popri úprave zákazu zmeny pracovného pomeru povinnosť prijať opatrenie, ktoré predstavuje účinné a ekvivalentné záruky na ochranu pracovníkov, pri analogických situáciách podľa vnútroštátneho práva, na účely náležitého postihu nezákonného konania vyplývajúceho z porušenia tejto doložky 5 a vyhnutia sa následkom porušenia práva Spoločenstva, aby sa ako na sankcie prihliadalo na:
- a) čas nevyhnutný na nájdenie nového zamestnania a nemožnosť prístupu k zamestnaniu, ktoré má vlastnosti uvedené v bode 15;
- b) alebo naopak, sumu miezd, ktoré by boli vyplatené v prípade zmeny pracovného pomeru z doby určitej na čas neurčitý.
-
- (¹) Ú. v. ES L 175, s. 43; Mim. vyd. 05/003, s.368.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Korkein hallinto-oikeus (Fínsko) 5. januára 2010 —
Bureau National Interprofessionnel du Cognac**

(Vec C-4/10)

(2010/C 63/56)

Jazyk konania: fínčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ: Bureau National Interprofessionnel du Cognac

Odporcovia: Oy Gust. Ranin, Patentti- ja rekisterihallituksen valituslautakunta

Prejudiciálne otázky

1. Je nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ⁽¹⁾ z 15. januára 2008 o definovaní, popise, prezentácii, označovaní a ochrane zemepisných označení liehovín a o zrušení nariadenia (EHS) č. 1576/89 (ďalej len „nariadenie č. 110/2008“) uplatniteľné na preskúmanie predpokladov pre zápis ochrannej známky, ktorá bola prihlásená 19. decembra 2001 a zapísaná do registra 31. januára 2003 a ktorá obsahuje jedno zo zemepisných označení pôvodu chránených na základe tohto nariadenia?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, je nevyhnutné ochrannú známku, ktorá okrem iného obsahuje označenie pôvodu chránené podľa nariadenia č. 110/2008 alebo preklad tohto označenia, ktoré je druhovým označením, a ktorá je zapísaná pre liehoviny, ktoré okrem iného vzhľadom na výrobný postup a obsah alkoholu nespĺňajú požiadavky nariadenia týkajúce sa používania dotknutého zemepisného označenia pôvodu, zamietnuť, pretože porušuje články 16 a 23 nariadenia č. 110/2008?
3. Je bez ohľadu na to, či bude odpoveď na prvú otázku kladná alebo záporná, potrebné ochrannú známku, akou je ochranná známka opísaná v druhej otázke, považovať za ochrannú známku, ktorá by v zmysle článku 3 ods. 1 písm. g) prvej smernice Rady 89/104/EHS ⁽²⁾ z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok, ktorú v súčasnosti nahradila smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/95/ES ⁽³⁾ z 22. októbra 2008 o aproximácii právnych

predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok (kodifikované znenie), mohla klamať verejnosť, napr. pokiaľ ide o druh, kvalitu alebo zemepisný pôvod tovaru alebo služby?

4. Smie byť, bez ohľadu na odpoveď na prvú otázku, zakázaný zápis ochrannej známky v prípade, že členský štát na základe článku 3 ods. 2 písm. a) smernice 89/104/EHS stanovil, že ochranná známka nebude zapísaná do registra, a ak je zapísaná, bude vyhlásená za neplatnú, pokiaľ a v rozsahu, v akom používanie tejto ochrannej známky môže byť zakázané podľa ustanovení iného právneho predpisu, než sú predpisy o ochranných známkach príslušného členského štátu alebo Spoločenstva, pokiaľ táto ochranná známka obsahuje zložky, ktoré sú v rozpore s nariadením č. 110/2008 a na základe ktorých je možné používanie ochrannej známky zakázať?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 39, s. 16.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 40, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 92.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 299, s. 25.

Odvolanie podané 6. januára 2010: Giampietro Torresan proti rozsudku Súdu prvého stupňa (druhá komora) z 19. novembra 2009 vo veci T-234/06, Torresan/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) a Klosterbrauerei Weissenhohe GmbH & Co. KG

(Vec C-5/10 P)

(2010/C 63/57)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolateľ: Giampietro Torresan (v zastúpení: G. Recher a R. Munarini, avvocati)

Ďalší účastníci konania: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) a Klosterbrauerei Weissenhohe GmbH & Co. KG

Návrhy odvolateľa

- zrušiť rozsudok vo veci T-234/06, č. 414968, doručený faxom z 19. 11. 2009,
- prijať v celom rozsahu návrhy, ktoré už odvolateľ predniesol pred Súdom prvého stupňa vo veci T-234/06,

- zaviazat žalovaného v prvom stupni na náhradu všetkých trov konania, vrátane trov predchádzajúcich dvoch konaní pred ÚHVT a konania pred Súdom prvého stupňa.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

1. Porušenie a/alebo nesprávne uplatnenie právnej úpravy Spoločenstva v poľnohospodárskom a potravinárskom sektore;
2. Porušenie a/alebo nesprávne uplatnenie právnej úpravy v oblasti ochrany spotrebiteľa, konkrétne vo vzťahu k priemernému spotrebiteľovi;
3. Porušenie právnych predpisov upravujúcich jazykový režim konania;
4. Skreslenie skutkových okolností alebo dôkazov, ktorých jediným a konečným dôsledkom je záver o absolútnej rozlišovacej spôsobilosti ochrannej známky Cannabis a nie o jej opisnej povahe, pričom cieľom je konštatovanie porušenia alebo nesprávneho uplatnenia článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia o ochrannej známke Spoločenstva ⁽¹⁾ a rozpornosti odôvodnenia Súdu prvého stupňa na podporu údajnej opisnej povahy ochrannej známky Cannabis. Z toho vyplýva, že je vhodné rozsudok vo veci T-234/06 zrušiť v celom rozsahu.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. ES L 11, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad van State (Holandsko) 8. januára 2010 — Staatssecretaris van Justitie, ďalší účastník konania: T. Kahveci

(Vec C-7/10)

(2010/C 63/58)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Raad van State

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ: Staatssecretaris van Justitie

Ďalší účastník konania: T. Kahveci

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 7 rozhodnutia č. 1/80 o rozvoji asociácie prijatého 19. septembra 1980 Asociačnou radou zriadenou Dohodou o pridružení medzi Európskym hospodárskym spoločenstvom a Tureckom vykladať v tom zmysle, že sa rodinný príslušník tureckého pracovníka, ktorý je legálne zamestnaný v členskom štáte, nemôže odvolávať na uvedené ustanovenie po tom, ako tento pracovník nadobudol štátne občianstvo hostiteľského členského štátu a ponechal si aj turecké občianstvo?
2. Je pre odpoveď na prvú otázku relevantné, kedy dotknutý turecký pracovník nadobudne štátne občianstvo hostiteľského členského štátu?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad van State (Holandsko) 8. januára 2010 — Staatssecretaris van Justitie, ďalší účastník konania: O. Inan

(Vec C-9/10)

(2010/C 63/59)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Raad van State

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Staatssecretaris van Justitie

O. Inan

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 7 rozhodnutia č. 1/80 o rozvoji asociácie prijatého 19. septembra 1980 Asociačnou radou zriadenou Dohodou o pridružení medzi Európskym hospodárskym spoločenstvom a Tureckom vykladať v tom zmysle, že sa rodinný príslušník tureckého pracovníka, ktorý je legálne zamestnaný v členskom štáte, nemôže odvolávať na uvedené ustanovenie po tom, ako tento pracovník nadobudol štátne občianstvo hostiteľského členského štátu a ponechal si aj turecké občianstvo?
2. Je pre odpoveď na prvú otázku relevantné, kedy dotknutý turecký pracovník nadobudne štátne občianstvo hostiteľského členského štátu?

Žaloba podaná 8. januára 2010 — Európska komisia/Rakúska republika**(Vec C-10/10)**

(2010/C 63/60)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: R. Lyal, W. Mölls, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Rakúska republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Rakúska republika si tým, že povolila odpočítanie z dane darov v prospech zariadení s vedeckými a vzdelávacími úlohami iba v prípade zariadení so sídlom v Rakúsku, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 56 ES a z článku 40 Dohody o EHP,

— zaviazat Rakúsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Podľa názoru Komisie spadajú dary v prospech zariadení s vedeckými a vzdelávacími úlohami, ktoré sledujú neekonomické účely, pod voľný pohyb kapitálu podľa článku 56 ES. Rakúska právna úprava povoľuje odpočítanie z dane darov, ktoré boli poskytnuté takýmto zariadeniam v tuzemsku, ale nie odpočítanie darov v prospech podobných zariadení v iných členských štátoch, resp. v iných štátoch Európskeho hospodárskeho priestoru. Tým sa porušuje článok 56 ES a článok 40 Dohody o EHP.

Rakúska republika túto právnu úpravu odôvodňuje tým, že ide o prípustné obmedzenie zvýhodnenia darov vo vecnej rovine, ktorá zbaví štát od povinnosti financovania, ktorú by inak mal. Vyplýva to okrem iného z rozsudku Súdneho dvora vo veci C-386/04, Centro di Musicologia Walter Stauffer. ⁽¹⁾

Komisia proti tomuto odôvodneniu namieta. V tejto veci predmetné ustanovenia rozlišujú výlučne podľa geografických kritérií a bez ohľadu na účel takto podporovaných zariadení. Okrem toho interakcia medzi priamym štátnym financovaním a daňovo zvýhodnenými podporami súkromných osôb, ktorú tvrdí Rakúska republika, nie je preukázaná. Aj v prípade, že by interakcia tvrdená Rakúskou republikou existovala, neodôvodňuje, podľa názoru Komisie, obmedzenie voľného pohybu

kapitálu, lebo pritom nejde o kvalifikovaný záujem z hľadiska daňovej systematiky v zmysle rozsudku Súdneho dvora vo veci C-204/90, Bachmann. ⁽²⁾

⁽¹⁾ Rozsudok zo 14. septembra 2006, Centro di Musicologia Walter Stauffer, C-386/04, Zb. s. I-8203.

⁽²⁾ Rozsudok z 28. januára 1992, Bachmann, C-204/90, Zb. s. I-249.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) 11. januára 2010 — Nickel Institute/Secretary of State for Work and Pensions**(Vec C-14/10)**

(2010/C 63/61)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: Nickel Institute

Odporca: Secretary of State for Work and Pensions

Prejudiciálne otázky

1. Sú smernica Komisie 2008/58/ES ⁽¹⁾ (tridsiata smernica PTP) a/alebo nariadenie Komisie (ES) č. 790/2009 ⁽²⁾ (prvé nariadenie PTP) neplatné v rozsahu, v akom je ich cieľom klasifikovať alebo reklasifikovať nikel-karbonáty na relevantné účely, vzhľadom na to, že:

a) klasifikácie neboli stanovené tak, aby sa dostatočne posúdilo to, či vnútorné vlastnosti nikel-karbonátov sú v súlade s požiadavkami týkajúcimi sa podmienok a údajov stanovenými v prílohe VI smernice 67/548/EHS ⁽³⁾ (smernica o nebezpečných látkach);

b) nebolo vykonané dostatočné posúdenie toho, či vnútorné vlastnosti nikel-karbonátov môžu predstavovať nebezpečenstvo pri bežnom používaní a zaobchádzaní s nimi, ktoré sa vyžaduje podľa oddielov 1.1 a 1.4 prílohy VI smernice o nebezpečných látkach;

c) neboli splnené podmienky na použitie postupu podľa článku 28 smernice o nebezpečných látkach;

- d) klasifikácie boli neprípustne založené na vyhlásení o výnimke, vydanom na účely posúdenia nebezpečenstva vykonávaného príslušným orgánom podľa nariadenia (EHS) č. 793/93 ⁽⁴⁾; a/alebo
- e) nebolo uvedené odôvodnenie prijatia klasifikácií ako to vyžaduje článok 253 ES?
2. Sú smernica Komisie 2009/2/ES ⁽⁵⁾ (ďalej len „tridsiata prvá smernica PTP“) a/alebo prvé nariadenie PTP neplatné v rozsahu, v akom je ich cieľom klasifikovať alebo reklasifikovať nikel-hydroxidy a skupinu látok obsahujúcich nikel (sporné látky obsahujúce nikel) na relevantné účely, keďže:
- a) klasifikácie neboli stanovené na základe dostatočného posúdenia toho, či vnútorné vlastnosti sporných látok obsahujúcich nikel sú v súlade s požiadavkami týkajúcimi sa podmienok a údajov stanovenými v prílohe VI smernice o nebezpečných látkach, ale boli stanovené na základe určitých metód krížového porovnávania;
- b) nebolo vykonané dostatočné posúdenie toho, či vnútorné vlastnosti sporných látok obsahujúcich nikel môžu predstavovať nebezpečenstvo pri bežnom používaní a zaobchádzaní s nimi, ktoré sa vyžaduje podľa oddielov 1.1 a 1.4 prílohy VI smernice o nebezpečných látkach; a/alebo
- c) neboli splnené podmienky na použitie postupu podľa článku 28 smernice o nebezpečných látkach?
3. Je prvé nariadenie PTP neplatné v rozsahu, v akom sa týka nikel-karbonátov a sporných látok obsahujúcich nikel, keďže:
- a) neboli splnené podmienky na použitie postupu podľa článku 53 nariadenia (ES) č. 1272/2008 ⁽⁶⁾ (nariadenie KOB); a/alebo
- b) klasifikácie na účely tabuľky 3.1 prílohy VI nariadenia KOB neboli stanovené na základe dostatočného posúdenia toho, či vlastnosti nikel-karbonátov a sporných látok obsahujúcich nikel sú v súlade s požiadavkami týkajúcimi sa podmienok a údajov stanovenými v prílohe I nariadenia KOB, ale boli stanovené na základe uplatnenia prílohy VII nariadenia KOB?

⁽¹⁾ Smernica Komisie 2008/58/ES z 21. augusta 2008, ktorou sa po tridsiaty raz prispôsobuje technickému pokroku smernica Rady 67/548/EHS o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa klasifikácie, balenia a označovania nebezpečných látok (Ú. v. EÚ L 246, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 790/2009 z 10. augusta 2009, ktorým sa na účely prispôbenia technickému a vedeckému pokroku mení a dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikácii, označovaní a balení látok a zmesí (Ú. v. EÚ L 235, s. 1).

⁽³⁾ Smernica Rady 67/548/EHS z 27. júna 1967 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa klasifikácie, balenia a označovania nebezpečných látok (Ú. v. ES 196, s. 1; Mim. vyd. 13/001, s. 27).

⁽⁴⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 793/93 z 23. marca 1993 o vyhodnocovaní a kontrole rizík existujúcich látok (Ú. v. ES L 84, s. 1; Mim. vyd. 15/002, s. 212).

⁽⁵⁾ Smernica Komisie 2009/2/ES z 15. januára 2009, ktorou sa po tridsiaty prvý raz prispôsobuje technickému pokroku smernica Rady 67/548/EHS o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa klasifikácie, balenia a označovania nebezpečných látok (Ú. v. EÚ L 11, s. 6).

⁽⁶⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 z 16. decembra 2008 o klasifikácii, označovaní a balení látok a zmesí, o zmene, doplnení a zrušení smerníc 67/548/EHS a 1999/45/ES a o zmene a doplnení nariadenia (ES) č. 1907/2006 (Ú. v. EÚ L 353, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) 11. januára 2010 — Etimine SA/Secretary of State for Work and Pensions

(Vec C-15/10)

(2010/C 63/62)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: Etimine SA

Odporca: Secretary of State for Work and Pensions

Prejudiciálne otázky

1. Sú napadnuté klasifikácie boritanov v smernici Komisie 2008/58 ⁽¹⁾ (tridsiata smernica PTP) a/alebo v nariadení Komisie 790/2009 ⁽²⁾ (prvé nariadenie PTP) neplatné na základe jedného alebo viacerých z týchto dôvodov:

i) Boli klasifikácie zaradené do tridsiatej smernice PTP spôsobom, ktorý porušoval podstatné procesné požiadavky?

ii) Boli klasifikácie zaradené do tridsiatej smernice PTP spôsobom, ktorý porušoval smernicu 67/548 ⁽³⁾ (SNL) a/alebo ako výsledok zjavne nesprávneho posúdenia, keďže:

a) Komisia neuplatnila správne alebo vôbec neuplatnila zásadu „bežného používania a manipulácie“ uvedenú v prílohe VI SNL?

b) Došlo k nezákonnému uplatneniu podmienky posúdenia nebezpečnosti?

c) Komisia neuplatnila správne alebo vôbec neuplatnila podmienku „vhodnosti“, čím porušila bod 4.2.3.3 prílohy VI SNL?

d) Komisia riadne nezohľadnila potrebu epidemiologických údajov/údajov týkajúcich sa vplyvu na človeka a/alebo

e) Komisia v rozpore s článkom 253 ES nezákonne extrapolovala údaje týkajúce sa jednej z látok obsahujúcich boritan na účely klasifikácie iných látok obsahujúcich boritan a/alebo neposkytla dostatočné odôvodnenie tejto extrapolácie?

iii) Boli klasifikácie zaradené do tridsiatej smernice PTP tak, že bola porušená zásada proporcionality, ktorá je základnou zásadou práva Spoločenstva?

2. Sú napadnuté klasifikácie boritanov v prvom nariadení PTP neplatné, keďže:

i) Prvé nariadenie PTP bolo prijaté nesprávne z dôvodu, že ako právny základ bol použitý postup stanovený v článku 53?

ii) Neboli uplatnené podmienky novej harmonizovanej klasifikácie podľa prílohy I nariadenia (ES) 1272/2008 ⁽⁴⁾ (nariadenie KOB) a namiesto toho bola nesprávne uplatnená príloha VII nariadenia KOB?

⁽¹⁾ Smernica Komisie 2008/58/ES z 21. augusta 2008, ktorou sa po tridsiaty raz prispôsobuje technickému pokroku smernica Rady 67/548/EHS o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa klasifikácie, balenia a označovania nebezpečných látok (Ú. v. EÚ L 246, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 790/2009 z 10. augusta 2009, ktorým sa na účely prispôsobenia technickému a vedeckému pokroku mení a dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikácii, označovaní a balení látok a zmesí (Ú. v. EÚ L 235, s. 1).

⁽³⁾ Smernica Rady 67/548/EHS z 27. júna 1967 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa klasifikácie, balenia a označovania nebezpečných látok (Ú. v. ES 196, s. 1; Mim. vyd. 13/001, s. 27).

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 zo 16. decembra 2008 o klasifikácii, označovaní a balení látok a zmesí, o zmene, doplnení a zrušení smerníc 67/548/EHS a 1999/45/ES a o zmene a doplnení nariadenia (ES) č. 1907/2006 (Ú. v. EÚ L 353, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) 11. januára 2010 — The Number Ltd, Conduit Enterprises Ltd/Office of Communications a British Telecommunications PLC

(Vec C-16/10)

(2010/C 63/63)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolatelia: The Number Ltd, Conduit Enterprises Ltd

Odporcovia: Office of Communications a British Telecommunications PLC

Prejudiciálne otázky

1. Má sa právomoc, ktorá členským štátom patrí na základe článku 8 ods. 1 smernice 2002/22/ES ⁽¹⁾ (ďalej len „smernica univerzálnej služby“) v spojení s článkom 8 smernice 2002/21/ES ⁽²⁾ (ďalej len „rámcová smernica“), článkom 3 ods. 2 a článkom 6 ods. 2 smernice 2002/20/ES ⁽³⁾ (ďalej len „smernica o povolení“) a článkom 3 ods. 2 smernice univerzálnej služby a inými relevantnými ustanoveniami práva ES, určiť jeden alebo viac podnikov na zabezpečenie poskytovania univerzálnej služby alebo rôznych prvkov univerzálnej služby uvedených v článkoch 4, 5, 6, 7 a článku 9 ods. 2 smernice univerzálnej služby, vykladať tak, že:

a) umožňuje členskému štátu, ak sa rozhodne určiť podnik podľa tohto ustanovenia, aby tomuto podniku uložil iba špecifické povinnosti, ktoré od samotného podniku vyžadujú, aby poskytoval koncovým užívateľom univerzálnu službu alebo jej prvok, pre ktorý je určený; alebo

b) umožňuje členskému štátu, ak sa rozhodne určiť podnik podľa tohto ustanovenia, aby uložil určenému podniku také špecifické povinnosti, ktoré členský štát považuje za najefektívnejšie, najvhodnejšie a najprimeranejšie na účely zabezpečenia poskytovania univerzálnej služby alebo jej prvku koncovým užívateľom bez ohľadu na to, či tieto povinnosti od podniku vyžadujú, aby sám poskytoval univerzálnu službu alebo jej prvok koncovým užívateľom?

2. Umožňujú uvedené ustanovenia, posudzované aj s ohľadom na článok 3 ods. 2 smernice univerzálnej služby, aby členské štáty v prípade, ak je podnik určený podľa článku 8 ods. 1 smernice univerzálnej služby vo vzťahu k článku 5 ods. 1 písm. b) tejto smernice (úplná telefónna informačná služba) bez toho, aby sa od neho vyžadovalo poskytovať takú službu priamo koncovým užívateľom, uložili tomuto určenému podniku špecifické povinnosti:

- a) udržiavať a aktualizovať úplnú databázu informácií o účastníkoch;
- b) sprístupniť v strojom čitateľnej forme pravidelne aktualizovaný obsah úplnej databázy informácií o účastníkoch každej osobe, ktorá chce poskytovať verejne dostupné telefónne informačné služby alebo telefónne zoznamy (bez ohľadu na to, či táto osoba chce poskytovať úplnú telefónnu informačnú službu koncovým užívateľom); a
- c) poskytnúť tejto osobe databázu na základe podmienok, ktoré sú spravodlivé, objektívne, hospodárne a nediskriminačné?

- (¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby) (Ú. v. ES L 108, s. 51; Mim. vyd. 13/029, s. 367).
- (²) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica) (Ú. v. ES L 108, s. 33; Mim. vyd. 13/029, s. 349).
- (³) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/20/ES zo 7. marca 2002 o povolení na elektronické komunikačné sieťové systémy a služby (smernica o povolení) (Ú. v. ES L 108, s. 21; Mim. vyd. 13/029, s. 337).

Žaloba podaná 14. januára 2010 — Európska komisia/Helénska republika

(Vec C-24/10)

(2010/C 63/64)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: M. Karanasou-Apostolopoulou a G. Braun)

Žalovaná: Helénska republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Helénska republika si tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2006/46/ES (¹) zo 14. júna 2006, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 78/660/EHS o ročnej účtovnej závierke niektorých typov spoločností, smernica Rady 83/349/EHS o konsolidovaných účtovných závierkach, smernica Rady 86/635/EHS o ročnej účtovnej závierke a konsolidovaných účtoch bánk a iných finančných inštitúcií a smernica Rady 91/674/EHS o ročných účtovných závierkach a konsolidovaných účtovných závierkach poisťovní, alebo v každom prípade tým, že o týchto opatreniach neinformovala Komisiu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice,

— zaviazať Helénsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice 2006/46 do vnútroštátneho právneho poriadku uplynula 5. septembra 2008.

(¹) Ú. v. EÚ L 224, s.1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Korkein hallinto-oikeus (Fínsko) 18. januára 2010 — Bureau National Interprofessionnel du Cognac

(Vec C-27/10)

(2010/C 63/65)

Jazyk konania: finčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ v konaní o opravnom prostriedku: Bureau National Interprofessionnel du Cognac

Odporca v konaní o opravnom prostriedku: Oy Gust. Ranin, Patentti- ja rekisterihallituksen valituslautakunta

Prejudiciálne otázky

1. Je nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ⁽¹⁾ z 15. januára 2008 o definovaní, popise, prezentácii, označovaní a ochrane zemepisných označení liehovín a o zrušení nariadenia (EHS) č. 1576/89 uplatniteľné na preskúmanie podmienok zápisu ochrannej známky, ktorá bola prihlásená 19. decembra 2001 a zapísaná do registra 31. januára 2003 a ktorá obsahuje jedno zo zemepisných označení pôvodu chránených na základe tohto nariadenia?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, je nevyhnutné ochrannú známku, ktorá okrem iného obsahuje označenie pôvodu chránené podľa nariadenia č. 110/2008 alebo preklad tohto označenia, ktoré je druhovým označením, a ktorá je zapísaná pre liehoviny, ktoré okrem iného vzhľadom na výrobný postup a obsah alkoholu nespĺňajú požiadavky nariadenia týkajúce sa používania dotknutého zemepisného označenia pôvodu, zamietnuť, pretože porušuje články 16 a 23 nariadenia č. 110/2008?
3. Je bez ohľadu na to, či bude odpoveď na prvú otázku kladná alebo záporná, potrebné ochrannú známku, akou je ochranná známka opísaná v druhej otázke, považovať za ochrannú známku, ktorá by v zmysle článku 3 ods. 1 písm. g) prvej smernice Rady 89/104/EHS ⁽²⁾ z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok, ktorú v súčasnosti nahradila smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/95/ES ⁽³⁾ z 22. októbra 2008 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok (kodifikované znenie), mohla klamať verejnosť, napr. pokiaľ ide o druh, kvalitu alebo zemepisný pôvod tovaru alebo služby?
4. Smie byť, bez ohľadu na odpoveď na prvú otázku, zakázaný zápis ochrannej známky v prípade, že členský štát na základe článku 3 ods. 2 písm. a) smernice 89/104/EHS stanovil, že ochranná známka nebude zapísaná do registra, a ak je zapísaná, bude vyhlásená za neplatnú, a pokiaľ v rozsahu, v akom používanie tejto ochrannej známky môže byť neprípustné podľa ustanovení iného právneho predpisu, než sú predpisy o ochranných známkach príslušného členského štátu alebo Spoločenstva, pokiaľ táto ochranná známka obsahuje zložky, ktoré sú v rozpore s nariadením č. 110/2008 a na základe ktorých je možné používanie ochrannej známky zakázať?

Žaloba podaná 22. januára 2010 — Európska komisia/Estónska republika

(Vec C-39/10)

(2010/C 63/66)

Jazyk konania: estónčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: R. Lyal a K. Saaremäel-Stoilov)

Žalovaná: Estónska republika

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Estónska republika si tým, že vo svojich právnych predpisoch nestanovila, že oslobodenie od dane z príjmov sa priznáva takým nerezidentom, ktorých celkové príjmy sú také nízke, že keby tieto zdaniteľné osoby boli rezidentmi, tak by boli od dane z príjmov oslobodené, neplní povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 45 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a z článku 28 Dohody o Európskom hospodárskom priestore,
- zaviazat Estónsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia obdržala sťažnosť štátneho príslušníka Estónskej republiky usadeného vo Fínskej republike týkajúcu sa zaťaženia jeho dôchodku poberaného z Estónska daňou z príjmov. Tento štátny príslušník uviedol, že Estónska republika vo vzťahu k jeho dôchodku neuplatnila ani bežnú nezdaniteľnú čiastku stanovenú pre rezidentov, ani doplnkovú nezdaniteľnú čiastku stanovenú pre dôchodcov, ktorí sú rezidentmi.

Šťažovateľ poberá polovicu svojich príjmov vo forme dôchodku z Estónskej republiky a druhú polovicu ako dôchodok z Fínskej republiky. Jeho príjmy sú veľmi nízke, a keby poberal všetky svoje príjmy z toho istého členského štátu, boli by zdanené v menšej miere alebo by vôbec neboli zdanené.

Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že priame zdanenie síce patrí do príslušnosti členských štátov, avšak členské štáty musia toto svoje právo vykonávať v súlade s právom Európskej únie a musia zabrániť diskriminácii z dôvodu štátnej príslušnosti.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 39, s. 16.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 40, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 92.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 299, s. 25.

Keď je zdaniteľnej osobe, ktorá nie je rezidentom, ktorá využila slobodu voľného pohybu pracovníkov, upierané oslobodenie od dane, ktoré je umožnené zdaniteľnej osobe, ktorá je rezidentom, ide o nerovnaké zaobchádzanie s nerezidentmi a rezidentmi a súčasne o obmedzenie voľného pohybu pracovníkov cez hranice.

Možno — a keď áno, do akej miery — toto nerovnaké zaobchádzanie z dôvodu rozdielného bydliska považovať za primerané a odôvodnené?

V situácii, v ktorej sú celosvetovo dosiahnuté celkové príjmy daňového dlžníka také nízke, že štát zdroja príjmov by ich nezdanil vôbec, alebo by ich zdanil len v malej miere, keby išlo o rezidenta, musia členské štáty podľa názoru Komisie pri vyberaní dane z príjmov od nerezidentov zohľadniť ich osobné a rodinné okolnosti do takej miery, aby bolo zabezpečené rovnaké zaobchádzanie so zdaniteľnými osobami, ktoré sú rezidentmi.

Ak členský štát stanovil v právnych predpisoch hranicu, ktorá keď nie je dosiahnutá, tak sa vychádza z toho, že zdaniteľnej osobe chýbajú prostriedky na financovanie verejných výdavkov, tak vtedy nie je dôvod, pri zdaniteľných osobách, ktoré nedosiahli príjmy nad stanovenú hranicu, robiť rozlišovanie podľa ich bydliska.

Komisia zastáva názor, že ustanovenia zákona o dani z príjmov fyzických a právnických osôb Estónskej republiky, ktoré vylučujú, aby oslobodenie od dane z príjmov bolo priznané takým nerezidentom, ktorí poberajú polovicu svojich príjmov z Estónska a druhú polovicu z iného členského štátu a ktorých celkové príjmy sú také nízke, že by sa na nich vzťahovalo oslobodenie od dane, keby tieto zdaniteľné osoby boli rezidentmi, porušujú článok 45 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a článok 28 Dohody o Európskom hospodárskom priestore.

Uznesenie predsedu štvrtej komory Súdneho dvora z 10. decembra 2009 — Európska komisia/Rakúska republika

(Vec C-110/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/67)

Jazyk konania: nemčina

Predseda štvrtej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 158, 21.6.2008.

Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 21. októbra 2009 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco — Španielsko) — Emilia Flores Fanega/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), Bolumburu S.A.

(Vec C-452/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/68)

Jazyk konania: španielčina

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 6, 10.1.2009.

Uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 17. decembra 2009 — Európska komisia/Poľská republika

(Vec C-516/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/69)

Jazyk konania: poľština

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 32, 7.2.2009.

Uznesenie predsedníčky šiestej komory Súdneho dvora z 12. novembra 2009 — Komisia Európskych spoločenstiev/Maďarská republika

(Vec C-530/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/70)

Jazyk konania: maďarčina

Predseda šiestej komory nariadila výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 19, 24.1.2009.

**Uznesenie predsedníčky ôsmej komory Súdneho dvora
z 12. novembra 2009 — Komisia Európskych
spoločenstiev/Helénska republika**

(Vec C-44/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/71)

Jazyk konania: gréčtina

Predsedníčka ôsmej komory nariadila výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 69, 21.3.2009.

**Uznesenie predsedníčky siedmej komory Súdneho dvora
zo 4. decembra 2009 — Európska komisia/Estónska
republika**

(Vec C-46/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/72)

Jazyk konania: estónčina

Predsedníčka siedmej komory nariadila výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 90, 18.4.2009.

**Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 24. novembra 2009
— Komisia Európskych spoločností/Talianska republika**

(Vec C-121/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/73)

Jazyk konania: taliančina

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 141, 20.6.2009.

**Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 12. novembra 2009
— Komisia Európskych spoločností/Luxemburské
veľkovoľvodstvo**

(Vec C-126/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/74)

Jazyk konania: francúzština

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 141, 20.6.2009.

**Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 11. januára 2010 —
Európska komisia/Belgické kráľovstvo**

(Vec C-139/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/75)

Jazyk konania: francúzština

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 141, 20.6.2009.

**Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 15. decembra 2009
— Európska komisia/Luxemburské veľkovoľvodstvo**

(Vec C-141/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/76)

Jazyk konania: francúzština

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 141, 20.6.2009.

**Uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 17. decembra 2009
— Európska komisia/Luxemburské veľkovoľvodstvo**

(Vec C-149/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/77)

Jazyk konania: francúzština

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 141, 20.6.2009.

Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 15. decembra 2009
— Európska komisia/Portugalská republika

(Vec C-280/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/78)

Jazyk konania: portugálčina

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 256, 24.10.2009.

Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 5. novembra 2009
(návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Gerechtshof te Amsterdam — Holandsko) — Trestné
konanie/X

(Vec C-297/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/79)

Jazyk konania: holandčina

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 11, 16.1.2010.

VŠEOBECNÝ SÚD

Rozsudok Všeobecného súdu z 21. januára 2010 — Goncharov/ÚHVT — DSB (DSBW)

(Vec T-34/07) ⁽¹⁾

[„Ochranná známka Spoločenstva — Námietské konanie — Prihláška slovnnej ochrannej známky Spoločenstva DSBW — Skoršia slovná ochranná známka Spoločenstva DSB — Relatívny dôvod zamietnutia — Nebezpečenstvo zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009]“]

(2010/C 63/80)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Karen Goncharov (Moskva, Rusko) (v zastúpení: G. Hasselblatt a A. Späth, advokáti)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: pôvodne A. Poch, neskôr B. Schmidt, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: DSB (Kodaň, Dánsko) (v zastúpení: F. González Díaz a T. Graf, advokáti)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu ÚHVT zo 4. decembra 2006 (R 1330/2005-2) týkajúceho sa námietkového konania medzi DSB a Karen Goncharov

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.

2. Karen Goncharov je povinný nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 82, 14.4.2007.

Rozsudok Všeobecného súdu z 21. januára 2010 — G-Star Raw Denim/ÚHVT — ESGW (G Stor)

(Vec T-309/08) ⁽¹⁾

[„Ochranná známka Spoločenstva — Námietské konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Spoločenstva G Stor — Skoršie slovné a obrazové vnútroštátne ochranné známky a ochranné známky Spoločenstva G-STAR a G-STAR RAW DENIM — Relatívny dôvod zamietnutia — Nedostatok podobnosti ochranných známok — Článok 8 ods. 5 nariadenia (ES) č. 40/94 [teraz článok 8 ods. 5 nariadenia (ES) č. 207/2009]“]

(2010/C 63/81)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: G-Star Raw Denim kft (Budapešť, Maďarsko) (v zastúpení: G. Vos, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: D. Botis a J. Novais Gonçalves, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT: ESGW Holdings Ltd (Road Town, Britské Panenské ostrovy, Spojené kráľovstvo)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu ÚHVT zo 14. apríla 2008 (R 1232/2007-1) týkajúceho sa námietkového konania medzi G-Star Raw Denim kft a ESGW Holdings Ltd

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.

2. G-Star Raw Denim kft je povinný nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 260, 11.10.2008.

Rozsudok Všeobecného súdu z 27. januára 2010 — REWE-Zentral/ÚHVT — Grupo Corporativo Teype (Solfrutta)(Vec T-331/08) ⁽¹⁾

[„Ochranná známka Spoločenstva — Náietkové konanie — Prihláška slovnej ochrany známky Spoločenstva Solfrutta — Skoršia slovná ochranná známka Spoločenstva FRUTISOL — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Čiastočné zamietnutie zápisu — Článok 8 ods.1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009]“]

(2010/C 63/82)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: REWE-Zentral AG (Kolín, Nemecko) (v zastúpení: M. Kinkeldey a A. Bognár, advokáti)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: A. Folliard-Monguiral, splnomocnený zástupca)

Další účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Grupo Corporativo Teype, SL (Madrid, Španielsko)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu ÚHVT z 21. mája 2008 (vec R 1679/2007-2), ktorá sa týka náietkového konania medzi Grupo Corporativo Teype, SL a REWE-Zentral AG

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie druhého odvolacieho senátu ÚHVT z 21. mája 2008 (vec R 1679/2007-2) sa zrušuje.
2. ÚHVT je povinný nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 260, 11.10.2008.

Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 20. januára 2010 — Agriconsulting Europe/Komisia

(Vec T-443/09 R)

(„Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Verejné zmluvy — Verejné obstarávanie — Zamietnutie ponuky — Návrh na odklad výkonu a na nariadenie predbežných opatrení — Strata príležitosti — Neexistencia vážnej a nenapraviteľnej ujmy — Neexistencia naliehavosti“)

(2010/C 63/83)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Agriconsulting Europe, SA (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: F. Sciaudone, R. Sciaudone a A. Neri, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: A. Bordes a L. Prete, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na nariadenie predbežných opatrení týkajúci sa verejného obstarávania EuropeAid/127054/C/SER/Multi na poskytovanie krátkodobých služieb v záujme predovšetkým tretích krajín podporovaných vonkajšou pomocou Komisie

Výrok uznesenia

1. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa zamietá.
2. O trovách konania sa rozhodne v konaní vo veci samej.

Žaloba podaná 30. novembra 2009 — Fercal — Consultadoria e Serviços/ÚHVT — Jacson of Scandinavia (JACKSON SHOES)

(Vec T-474/09)

(2010/C 63/84)

Jazyk žaloby: portugálčina

Účastníci konania

Žalobca: Fercal — Consultadoria e Serviços, L.^{da} (Lisabon, Portugalsko) (v zastúpení: A. Rodrigues, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Jacson of Scandinavia AB (Vollsjö, Švédsko)

Návrhy žalobcu

— zrušiť rozhodnutie druhého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) z 18. augusta 2009 vo veci R 1253/2008-2 a následne zachovať v platnosti zápis ochrannej známky Spoločenstva č. 1 077 858, „JACKSON SHOES“

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Zapísaná ochranná známka Spoločenstva, ktorá je predmetom návrhu na vyhlásenie neplatnosti: „JACKSON SHOES“.

Majiteľ ochrannej známky Spoločenstva: žalobca.

Účastník, ktorý sa domáha vyhlásenia neplatnosti: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Práva z ochrannej známky účastníka, ktorý sa domáha vyhlásenia neplatnosti: švédska slovná ochranná známka „JACKSON OF SCANDINAVIA AB“.

Rozhodnutie výmazového oddelenia: vyhovie návrhu na určenie neplatnosti.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby: porušenie článku 8 ods. 4 a článku 53 ods. 1 písm. c) nariadenia (ES) č. 207/2009 o ochrannej známke Spoločenstva, pretože neexistuje pravdepodobnosť zámeny ochrannej známky „JACKSON SHOES“ s ochrannou známkou „JACKSON OF SCANDINAVIA AB“.

Hoci existujú vizuálne a fonetické podobnosti medzi názvami JACKSON a JACSON, porovnanie treba uskutočniť v súvislosti s výrazmi ako celkami: „JACKSON SHOES“ a „JACKSON OF SCANDINAVIA AB“.

Nemožno priznať (len na základe švédskeho obchodného mena) výlučné právo na používanie vo všetkých členských štátoch Európskej únie menu, ktoré sa v mnohých iných štátoch Únie bežne používajú tisíce osôb, ako aj iné podniky, a ktoré z tohto dôvodu je označením s malou rozlišovacou spôsobilosťou. V dôsledku toho nemožno zabrániť tomu, aby iné subjekty takisto používali zhodné alebo podobné označenie v spojení s inými prvkami.

Navyše priemerný spotrebiteľ ľahko rozpozna, že ide o odlišné označenia rôzneho typu: jedno označenie je slovnou ochrannou známkou a druhé je obchodným menom, vzhľadom na použitie skratky AB.

Žaloba podaná 4. januára 2010 — PPG a SNF/ECHA

(Vec T-1/10)

(2010/C 63/85)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) (Brusel, Belgicko), SNF SAS (Andrézieux, Francúzsko) (v zastúpení: K. Van Maldegem, P. Sellar a R. Cana, advokáti)

Žalovaná: Európska chemická agentúra (ECHA)

Návrhy žalobkyní

— vyhlásiť žalobu za prípustnú a dôvodnú,

— zrušiť napadnutý akt,

— zaviazat' ECHA na náhradu trov konania,

— prijať iné alebo ďalšie potrebné opatrenia.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyne požadujú zrušenie rozhodnutia Európskej chemickej agentúry (ďalej len „ECHA“) zo 7. decembra 2009 o identifikácii akrylamidu (ES č. 201-173-7) ako látky spĺňajúcej kritériá stanovené v článku 57 nariadenia (ES) č. 1907/2006 ⁽¹⁾ (ďalej len „REACH“) v súlade s článkom 59 REACH.

Podľa napadnutého rozhodnutia, ktoré bolo žalobkyniam oznámené prostredníctvom tlačovej správy ECHA zo 7. decembra 2009, bola látka akrylamid zaradená na zoznam 15 nových chemických látok na Zozname látok vzbudzujúcich veľmi veľké obavy navrhovaných na autorizáciu. Žalobkyne tvrdia, že v dôsledku tohto zaradenia sa od nich bude požadovať, aby poskytovali určité informácie o úrovni akrylamidu vo svojich výrobkoch, ktoré predávajú zákazníkovi, aby títo zákazníci mohli splniť oznamovaciu povinnosť a povinnosť poskytnúť informácie, ktoré im ukladá REACH. Ďalej sa od nich môže požadovať, aby aktualizovali svoje karty bezpečnostných údajov a/alebo aby svojim zákazníkovi oznámili informácie o identifikácii akrylamidu ako látky vzbudzujúcej veľmi veľké obavy.

Žalobkyne tvrdia, že napadnutý akt je protiprávny, lebo je založený na záväznom posúdení akrylamidu, ktoré je z vedeckého a právneho hľadiska nesprávne. Podľa ich tvrdení sa žalovaná dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že prijala napadnutý akt. Žalobkyne konkrétne tvrdia, že napadnutý akt porušuje použiteľné pravidlá stanovené na identifikáciu látok vzbudzujúcich podľa REACH veľmi veľké obavy.

Súhrnne žalobkyne tvrdia, že napadnutý akt akrylamid skutočne identifikuje ako látku vzbudzujúcu veľmi veľké obavy na základe toho, že akrylamid je chemickou látkou. Žalobkyne však tvrdia, že akrylamid sa používa výlučne ako medziprodukt a je preto vylúčený z hlavy VII REACH, ktorá sa týka Autorizácie, na základe článku 2 ods. 8 a článku 59 uvedeného nariadenia.

Žalobkyne ďalej uvádzajú, že napadnutý akt bol prijatý bez toho, aby bol dostatočne podporený dôkazmi, a žalovaná sa preto dopustila zjavne nesprávneho posúdenia.

Nakoniec žalobkyne tvrdia, že napadnutý akt okrem požiadaviek REACH porušuje zásady proporcionality a rovnosti zaobchádzania.

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemických látok (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry, o zmene a doplnení smernice 1999/45/ES a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 793/93 a nariadenia Komisie (ES) č. 1488/94, smernice Rady 76/769/EHS a smerníc Komisie 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Ú. v. EÚ L 396, s. 1).

Odvolanie podané 15. januára 2010: Luigi Marcuccio proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 29. októbra 2009 vo veci F-94/08, Marcuccio/Komisia

(Vec T-12/10 P)

(2010/C 63/86)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolateľ: Luigi Marcuccio (Tricase, Taliansko) (v zastúpení: G. Cipressa, advokát)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľa

- v každom prípade: zrušiť v celom rozsahu a bez akejkoľvek výnimky napadnuté uznesenie,
- určiť, že prvostupňový opravný prostriedok v súvislosti s ktorým bolo vydané napadnuté uznesenie, bol v celom rozsahu a bez akejkoľvek výnimky prípustný,
- vyhovieť v celom rozsahu a bez akejkoľvek výnimky petitu žalobcu, ktorý obsahuje prvostupňový opravný prostriedok,
- zaviazat žalovanú na náhradu všetkých trov konania, ktoré vznikli žalobcovi vrátane odmiern a ktoré súvisia so všetkými stupňami súdneho konania až doteraz vynaloženými v tejto právnej veci,
- subsidiárne: vrátiť túto právnu vec na nové konanie Súdu pre verejnú službu, konajúcemu v inom zložení, aby znova rozhodol o tom istom predmete.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Toto odvolanie smeruje proti uzneseniu Súdu pre verejnú službu (SVS) z 29. októbra 2009, ktorý tento súd vydal vo veci F-94/08. Uvedeným uznesením súd zmietol ako zjavne neprípustnú žalobu, ktorej premetom bolo zrušenie oznámenia z 28. marca 2008, ktorým ho Európska komisia informovala o svojom úmysle vykonať zrážky z jeho prídavku v invalidite, a to s cieľom dosiahnuť náhradu trov predchádzajúceho konania.

Na podporu svojich návrhov žalobca uvádza skreslenie a zámerné nesprávne vyloženie skutkových okolností v napadnutom uznesení, úplne nedostatočné odôvodnenie, ako aj nesprávny výklad a použitie zásady *tempus regis actum* a pojmu rozhodnutie spôsobujúce ujmu.

Žaloba podaná 22. januára 2010 — Alisei/Komisia

(Vec T-16/10)

(2010/C 63/87)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Alisei (Rím, Taliansko) (v zastúpení: F. Sciaudone, R. Sciaudone, A. Neri, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy žalobkyne

- zrušiť rozhodnutie o zamietnutí,
- zrušiť rozhodnutie vydané v zadávacom konaní,
- uložiť Komisii povinnosť zaplatiť náhradu škody,
- zaviazat Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

- zrušenie rozhodnutia Komisie z 29. októbra 2009 jednak nevybrať žiadosť o subvenciu predloženú žalobkyňou v rámci obmedzenej výzvy na podávanie ponúk „Nástroj rýchlej reakcie na rastúce ceny potravín v rozvojových krajinách“ (EuropeAid/128608/C/ACT/Multi), a jednak ju umiestiť na zoznam náhradníkov,
- zrušenie rozhodnutia Komisie z 29. októbra 2009 vybrať žiadosť o subvenciu predloženú inou organizáciou,
- nahradiť vzniknuté škody.

V tomto ohľade sa uvádza, že žalobkyňa v súlade s údajmi obsiahnutými vo výzve na podávanie ponúk navrhla bezprostrednú akciu smerujúcu k zlepšeniu poľnohospodárskych výrobných kapacít v Sao Tomé a Príncipe a na tento účel uviedla ako miestneho partnera organizáciu so znalosťami v poľnohospodárskom odvetví.

Jej návrh bol predbežne vybraný a žalobkyňa bola vyzvaná predložiť úplnú žiadosť pred 15. septembrom 2009.

Keďže nedostala nijakú informáciu o výsledku preskúmania jej ponuky, na rozdiel od iných organizácií, ktoré odpovedali na výzvu na podávanie ponúk, požiadala žalobkyňa Komisiu e-mailom zo 17. novembra 2009 o informácie. Komisia odpovedala v ten istý deň, pričom uviedla, že odpoveď už bola zaslaná všetkým účastníkom a pre všetky prípady pripojila jej kópiu. Napadnutým rozhodnutím Európska komisia oznámila žalobkyňi, že hodnotiacia komisia nevybrala jej ponuku na udelenie subvencie a že sa rozhodla ju umiestiť na zoznam náhradníkov platný až do 31. decembra 2009. Komisia ďalej uviedla, že pokiaľ nebude Alisei kontaktovaná pred týmto dátumom, nebude už zohľadnená na udelenie subvencie v rámci dotknutej výzvy na podávanie ponúk.

Na podporu návrhu na zrušenie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o subvenciu žalobkyňa uvádza:

- porušenie povinnosti odôvodnenia v rozsahu, v akom Komisia neuviedla dôvody (hoci aj stručné), pre ktoré bol návrh žalobkyne vylúčený a umiestený na zoznam náhradníkov, a dobrovoľne a úmyselne odmietla odpovedať na žiadosť žalobkyne o informácie v tomto zmysle,
- porušenie zásady transparentnosti správneho postupu, zásady rovnosti zaobchádzania a práva na obhajobu v rozsahu, v akom Komisia oznámila ďalším vylúčeným účastníkom konania dôvody na ich vylúčenie, zatiaľ čo oznámenie informácií žalobkyňi vykonala závislým na uplynutí doby platnosti zoznamu náhradníkov.

Na podporu návrhu na zrušenie rozhodnutia, ktorým bola subvencia udelená organizácii, ktorá ju získala, žalobkyňa uvádza:

- nesprávne a neopodstatnené posúdenie rozhodnutia v rozsahu, v akom Komisia pre subvencie vybrala návrh organizácie s obmedzenými profesijnými skúsenosťami a nedostatočnou technickou kapacitou, ktorému navyše chýba samostatnosť oproti návrhom iných organizácií a najmä návrhu žalobkyne.

Nakoniec sa žalobkyňa domáha náhrady údajne spôsobenej škody.

Uznesenie Všeobecného súdu zo 7. januára 2010 — van Hest/Rada a Komisia

(Vec T-11/98) ⁽¹⁾

(2010/C 63/88)

Jazyk konania: holandčina

Predsedníčka ôsmej komory nariadila výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 72, 7.3.1998.

**Uznesenie Všeobecného súdu zo 14. januára 2010 —
Koninklijke FrieslandCampina/Komisia**

(Vec T-348/03 RENV) ⁽¹⁾

(2010/C 63/89)

Jazyk konania: holandčina

Predseda siedmej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 21, 24.1.2004.

**Uznesenie Všeobecného súdu z 11. januára 2010 — Reno
Schuhcentrum/ÚHVT — Payless ShoeSource Worldwide
(Payless ShoeSource)**

(Vec T-173/07) ⁽¹⁾

(2010/C 63/90)

Jazyk konania: angličtina

Predseda druhej komory nariadila výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 170, 21.7.2007.

SÚD PRE VEREJNÚ SLUŽBU

Žaloba podaná 15. decembra 2009 — Michail/Komisia

(Vec F-100/09)

(2010/C 63/91)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobca: Christos Michail (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: C. Meidani, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Predmet a opis sporu

Zrušenie rozhodnutia žalovanej, ktorým bola zamietnutá žiadosť o pomoc podľa článku 24 služobného poriadku z dôvodu morálneho obťažovania, ktorého bol údajne žalobca obeťou

Návrhy žalobcu

— zrušiť rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o pomoc z 9. marca 2009 podanej na základe článku 24 služobného poriadku,

— zaviazť Komisiu na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 30 000 eur,

— zaviazť Európsku komisiu na náhradu trov konania.

Predmet a opis sporu

V prvom rade čiastočné zrušenie rozhodnutia o zaradení žalobcu do platovej triedy AD6 platového stupňa 2 a zaviazanie žalovanej na náhradu spôsobenej nemajetkovej a majetkovej ujmy. Subsidiárne zaviazanie žalovanej na zaplatenie náhrady nemajetkovej a majetkovej ujmy spôsobenej oneskorením v prijatí žalobcu do zamestnania

Návrhy žalobcu

— v prvom rade zrušiť rozhodnutie z 19. februára 2009 v časti, v ktorej bolo prijaté konečné pracovné zaradenie žalobcu, ako aj zaviazť žalovanú na zaplatenie náhrady škody vo výške 320 854 eur a vyrovnávacích úrokov a úrokov z omeškania vo výške 8 %-nej sadzby za spôsobenú nemajetkovú a majetkovú ujmu,

— subsidiárne zaviazť žalovanú na zaplatenie náhrady škody až do výšky 23 331 246 eur a vyrovnávacích úrokov a úrokov z omeškania vo výške 6,75 %-nej sadzby za nemajetkovú a majetkovú ujmu spôsobenú oneskorením v prijatí žalobcu do zamestnania,

— zaviazť Európsku komisiu na náhradu trov konania.

Žaloba podaná 4. januára 2010 — Marcuccio/Komisia

(Vec F-1/10)

(2010/C 63/93)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: Luigi Marcuccio (Tricase, Lecce) (v zastúpení: G. Cipressa, avvocato)

Žalovaná: Európska komisia

Predmet a opis sporu

Zrušenie rozhodnutí o zamietnutí žiadosti žalobcu o náhradu určitých zdravotných výdavkov v rozsahu 100 %

Žaloba podaná 15. decembra 2009 — AA/Komisia

(Vec F-101/09)

(2010/C 63/92)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: AA (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: K. Van Maldegem a C. Mereu, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutia, bez ohľadu na ich formu, ktorými boli zamietnuté dve žiadosti o náhradu z 25. decembra 2008,
- zrušiť rozhodnutie, bez ohľadu na jeho formu, ktorým bola zamietnutá žiadosť z 27. decembra 2008,
- zrušiť *quatenus opus est* rozhodnutie, bez ohľadu na jeho formu, o zamietnutí sťažnosti z 11. júla 2009, ktorú podal žalobca proti dvom rozhodnutiam o zamietnutí jeho dvoch žiadostí o náhradu z 25. decembra 2008, ako aj proti rozhodnutiu o zamietnutí jeho žiadosti z 27. decembra 2008,
- zrušiť *quatenus opus est* oznámenie z 21. septembra 2009, ktoré žalobca obdržal 26. októbra 2009 v inom ako v talianskom jazyku, a 24. decembra 2009 v preklade do talianskeho jazyka,
- zaviazat žalovanú, aby bezodkladne zaplatila žalobcovi vo výške 100 % zdravotné výdavky, ktoré mu vznikli a ktorých náhradu požadoval od Spoločného režimu zdravotného poistenia, a to sumu 2 519,18 eura, alebo akúkoľvek nižšiu sumu, ktorú Súd prvého stupňa uzná za správnu a spravodlivú v tejto veci, zvýšenú o úroky z tejto vyššie uvedenej sumy od prvého dňa piateho mesiaca nasledujúceho po dni, kedy ju adresát žiadosti z 27. decembra 2008, ako aj dvoch žiadostí o náhradu z 25. decembra 2008, mohol zohľadniť, v rozsahu 10 % ročne spolu s ročnou kapitalizáciou, alebo v rozsahu, v akom s kapitalizáciou a s *diez a quo* ju Súd prvého stupňa bude považovať za správnu a spravodlivú,
- zaviazat Komisiu, aby bezodkladne zaplatila žalobcovi rozdiel medzi sumou vyplatenou žalobcom za zdravotné výdavky, ktoré mu vznikli medzi 1. decembrom 2000 a 30. novembrom 2008 vrátane a ktoré boli predmetom viacerých žiadostí o náhradu zo strany žalobcu od Spoločného režimu zdravotného poistenia za obdobie od 1. decembra 2000 do 30. novembra 2008, a sumou, ktorú mu bola doteraz nahradená alebo v rozsahu, v akom Súd prvého stupňa uzná za správny a spravodlivý, a okrem toho, uhradiť úroky z vyššie uvedeného rozdielu alebo v rozsahu, v akom Súd prvého stupňa uzná za správny a spravodlivý, od prvého dňa piateho mesiaca nasledujúceho po dni, kedy ju adresát žiadosti z 27. decembra 2008 mohol zohľadniť, v rozsahu 10 % ročne spolu s ročnou kapitalizáciou, alebo v rozsahu, v akom s kapitalizáciou a s *diez a quo* ju Súd prvého stupňa bude považovať za správnu a spravodlivú,
- zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Žaloba podaná 7. januára 2010 — Marcuccio/Komisia**(Vec F-2/10)**

(2010/C 63/94)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: Luigi Marcuccio (Tricase, Lecce) (v zastúpení: G. Cipressa, avvocato)

Žalovaná: Európska komisia

Predmet a opis sporu

Zrušenie rozhodnutí o zamietnutí žiadosti žalobcu o náhradu určitých zdravotných výdavkov v rozsahu 100 %

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie, bez ohľadu na jeho formu, ktorým bola zamietnutá žiadosť zo 17. marca 2009,
- zrušiť *quatenus opus est* oznámenie z 9. júna 2009,
- zrušiť *quatenus opus est* rozhodnutie, bez ohľadu na jeho formu, o zamietnutí sťažnosti z 15. septembra 2009, ktorú podal žalobca proti rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti zo 17. marca 2009,
- zrušiť *quatenus opus est* oznámenie z 22. septembra 2009,
- zaviazat Komisiu, aby zaplatila žalobcovi rozdiel medzi sumou, ktorú žalobca zaplatil ako úhradu zdravotných výdavkov v období od 1. decembra 2007 do 17. marca 2009 vrátane a ktoré boli predmetom viacerých žiadostí o náhradu v období od 1. decembra 2000 do 17. marca 2009, a sumou, ktorú doteraz nahradil Spoločný režim zdravotného poistenia, alebo sumou, ktorú súd bude považovať za správnu a spravodlivú v tejto veci a spolu s tým aj úroky z omeškania z už uvedenej sumy, ktorá predstavuje rozdiel, alebo zo sumy, ktorú súd bude považovať za správnu a spravodlivú, od prvého dňa piateho mesiaca nasledujúceho po dni, kedy ju adresát žiadosti zo 17. marca 2009 mohol zohľadniť, v rozsahu 10 % ročne spolu s ročnou kapitalizáciou, alebo v rozsahu, v akom s kapitalizáciou a s *diez a quo* ju Súd prvého stupňa bude považovať za správnu a spravodlivú,

— zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Žaloba podaná 18. januára 2010 — Nastvogel/Rada

(Vec F-4/10)

(2010/C 63/95)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Christina Nastvogel (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: S. Orlandi, A. Coolen, H.-N. Louis, E. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Predmet a opis sporu

Zrušenie rozhodnutia, ktorým bola schválená hodnotiaci správa žalobkyne za obdobie od 1. júla 2006 do 31. decembra 2007

Návrhy žalobkyne

— zrušiť rozhodnutie, ktorým bola schválená hodnotiaci správa žalobkyne za obdobie od 1. júla 2006 do 31. decembra 2007,

— zaviazat Radu Európskej únie na náhradu trov konania.

Žaloba podaná 19. januára 2010 — Clarke/ÚHVT

(Vec F-5/10)

(2010/C 63/96)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Nicole Clarke (Alicante, Španielsko) (v zastúpení: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Predmet a opis sporu

Na jednej strane zrušenie klauzuly v zmluve žalobkyne, ktorá stanovuje automatické ukončenie pracovného pomeru pre prípad, že by žalobkyňa v externom výberovom konaní uskutocnenom pre ÚHVT nebola vybraná, na druhej strane vyhlásenie, že výberové konania OHIM/AD/01/07, OHIM/AD/02/07, OHMI/AST/01/07 a OHIM/AST/02/02 nemajú žiadne účinky na zmluvu žalobkyne. Okrem toho návrh na náhradu škody

Návrhy žalobkyne

— zrušiť list ÚHVT z 12. marca 2009 a v ňom obsiahnuté rozhodnutia ÚHVT, podľa ktorých pracovný pomer žalobkyne skončí po uplynutí 8-mesačnej výpovednej doby, ktorá začína plynúť 16. marca 2009 na základe konštatovania, že pracovný pomer žalobkyne s ÚHVT naďalej trvá bez toho, aby jej bola daná výpoveď. V rozsahu, v akom to Súd považuje za potrebné, žalobkyňa ďalej navrhuje, aby Súd zrušil listy ÚHVT z 3. augusta 2009 (prerušenie lehoty) a z 9. októbra 2009 (zamietnutie sťažnosti), ktoré žalobkyňa kvalifikuje ako nesamostatné.

— zrušiť klauzulu o ukončení v článku 5 pracovnej zmluvy žalobkyne s ÚHVT alebo ju vyhlásiť za neplatnú, subsidiárne,

vyhlásiť, že sa ukončenie pracovného pomeru žalobkyne ani v budúcnosti nemôže opierať o klauzulu o ukončení v jej pracovnej zmluve,

subsidiárne konštatovať, že výberové konania uvedené v liste ÚHVT z 12. marca 2009 neboli v žiadnom prípade spôsobilé vyvolať negatívne účinky z klauzuly o ukončení.

— zaviazat ÚHVT na náhradu škody žalobkyne v primeranej, Súdom určenej výške za morálne a nemotné škody spôsobené žalobkyne vyhláseniami, ktoré sú uvedené v bode 1 návrhov.

— pre prípad, že by skutočná činnosť žalobkyne v dobe rozhodnutia Súdu alebo zaplatenia dlžných odmien žalobkyne od ÚHVT bola napriek ďalšej existencii pracovného pomeru z dôvodu protiprávneho konania už ukončená:

zaviazat ÚHVT na náhradu materiálnej škody žalobkyne v plnej výške — určením povinnosti ÚHVT, aby žalobkyňa naďalej zamestnával za doterajších podmienok a začlenil ju späť do služby — najmä prostredníctvom zaplatenia všetkých prípadne dlžných odmien a všetkých ostatných výdavkov žalobkyne spôsobených protiprávnym konaním ÚHVT (znížených o poberanú podporu v nezamestnanosti).

Subsidiárne pre prípad, že z právnych alebo skutočných dôvodov v danej situácii nedôjde k opätovnému začleneniu žalobkyne do služby alebo ďalšiemu zamestnaniu za doterajších podmienok, zaviazat' ÚHVT na náhradu nehmotnej škody, ktorá vznikla žalobkyni protiprávnym ukončením jej činnosti vo výške rozdielu medzi jej životným príjmom, ktorý možno skutočne očakávať, a životným príjmom, ktorý by žalobkyňa dosiahla, pokiaľ by zmluva naďalej plynula, zohľadnením penzijných dávok a iných nárokov.

— zaviazat' ÚHVT na náhradu trov konania.

Žaloba podaná 19. januára 2010 — Munch/ÚHVT

(Vec F-6/10)

(2010/C 63/97)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Yannick Munch (Barcelona, Španielsko) (v zastúpení: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Predmet a opis sporu

Jednak zrušenie doložky v zmluve žalobcu, ktorá stanoví automatické ukončenie pracovného pomeru pre prípad, že by žalobcu nevybrali v externom výberovom konaní pre ÚHVT, jednak prehlásenie, že výberové konania OHIM/AD/01/07, OHIM/AD/02/07, OHIM/AST/01/07 a OHIM/AST/02/02 nemajú účinky na zmluvu žalobcu. Okrem toho návrh na náhradu škody

Návrhy žalobcu

— zrušiť list ÚHVT z 12. marca 2009 a v ňom obsiahnuté rozhodnutia ÚHVT, podľa ktorých pracovný pomer žalobcu skončí po uplynutí 7-mesačnej výpovednej doby, ktorá začína plynúť 16. marca 2009 konštatovaním súdu, že pracovný pomer žalobcu s ÚHVT naďalej trvá bez toho, že mu bola daná výpoveď. Ak to súd považuje za potrebné, žalobca navrhuje tiež zrušiť ďalší list ÚHVT z 9. októbra 2009 (zamietnutie sťažnosti), ktorý žalobca kvalifikuje ako nesamostatný,

— zrušiť rozvázovacu doložku v článku 5 pracovnej zmluvy žalobcu s ÚHVT alebo ju prehlásiť za neplatnú,

subsidiárne prehlásiť, že ani v budúcnosti nemožno ukončiť pracovný pomer žalobcu na základe rozvázovacej doložky v ich pracovnej zmluve,

subsidiárne konštatovať, že výberové konania uvedené v liste ÚHVT z 12. marca 2009 neboli v žiadnom prípade spôsobilé vyvolať negatívne účinky podľa rozvázovacej doložky.

— uložiť ÚHVT povinnosť na náhradu škody v primeranej, súdom určenej výške za morálnu a nehmotnú škodu spôsobenú žalobcovi prehláseniami uvedenými v bode 1 návrhov žalobcu.

— uložiť ÚHVT povinnosť na náhradu hmotnej škody žalobcovi v plnej výške najmä zaplatením všetkých prípadných dlhovaných miezd a všetkých ostatných výdavkov žalobcu zapríčinených protiprávnym konaním ÚHVT (znížených o obdržané dávky v nezamestnanosti) spolu s konštatovaním povinnosti ÚHVT, aby žalobcu naďalej zamestnával za doterajších podmienok a začlenil ho späť do služby,

subsidiárne pre prípad, že z právnych alebo z faktických dôvodov v danej situácii nedôjde k opätovnému začleneniu žalobcu do služby alebo ďalšiemu zamestnávaniu za doterajších podmienok, uložiť ÚHVT náhradu nehmotnej škody, ktorá žalobcovi vznikla protiprávnym ukončením jeho činnosti vo výške rozdielu medzi jeho životným príjmom, ktorý môže skutočne očakávať a životným príjmom, ktorý by žalobca dosiahol, keby pracovný pomer naďalej trval, so zohľadnením dôchodkových dávok a iných nárokov,

minimálne však náhradu materiálnej škody, ktorá žalobcovi vznikla protiprávnym ukončením jeho činnosti vo výške rozdielu medzi jeho príjmom dosiahnutým do 15. októbra 2009 a príjmom, ktorý by žalobca dosiahol, keby pracovný pomer naďalej trval, so zohľadnením dôchodkových dávok a iných nárokov,

— zaviazat' ÚHVT na náhradu trov konania.

2010/C 63/90	Vec T-173/07: Uznesenie Všeobecného súdu z 11. januára 2010 — Reno Schuhcentrum/ÚHVT — Payless ShoeSource Worldwide (Payless ShoeSource)	51
--------------	--	----

Súd pre verejnú službu

2010/C 63/91	Vec F-100/09: Žaloba podaná 15. decembra 2009 — Michail/Komisia.....	52
2010/C 63/92	Vec F-101/09: Žaloba podaná 15. decembra 2009 — AA/Komisia	52
2010/C 63/93	Vec F-1/10: Žaloba podaná 4. januára 2010 — Marcuccio/Komisia.....	52
2010/C 63/94	Vec F-2/10: Žaloba podaná 7. januára 2010 — Marcuccio/Komisia.....	53
2010/C 63/95	Vec F-4/10: Žaloba podaná 18. januára 2010 — Nastvogel/Rada	54
2010/C 63/96	Vec F-5/10: Žaloba podaná 19. januára 2010 — Clarke/ÚHVT	54
2010/C 63/97	Vec F-6/10: Žaloba podaná 19. januára 2010 — Munch/ÚHVT	55

Predplatné na rok 2010 (bez DPH, vrátane poštovného)

Úradný vestník EÚ, séria L + C, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	1 100 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L + C, tlačené vydanie + ročný CD-ROM	22 úradných jazykov EÚ	1 200 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	770 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L + C, mesačný (súhrnný) CD-ROM	22 úradných jazykov EÚ	400 EUR ročne
Dodatok k úradnému vestníku (séria S), Verejné obstarávanie a výberové konania, CD-ROM, dve vydania za týždeň	viacjazyčné: 23 úradných jazykov EÚ	300 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria C – konkurzy	jazyk(-y), v ktorom(-ých) sa konajú konkurzy	50 EUR ročne

Úradný vestník Európskej únie, ktorý vychádza vo všetkých úradných jazykoch Európskej únie, si možno predplatiť v ktoromkoľvek z 22 jazykových znení. Zahŕňa sériu L (Právne predpisy) a C (Informácie a oznámenia).

Každé jazykové znenie má samostatné predplatné.

V súlade s nariadením Rady (ES) č. 920/2005 uverejneným v úradnom vestníku L 156 z 18. júna 2005 a ustanovujúcim, že inštitúcie Európskej únie nie sú viazané povinnosťou vyhotovovať všetky právne akty v írskom jazyku a uverejňovať ich v tomto jazyku, sa úradné vestníky uverejnené v írskom jazyku predávajú osobitne.

Predplatné na dodatok k úradnému vestníku (séria S – Verejné obstarávanie a výberové konania) zahŕňa všetkých 23 úradných jazykových znení na jednom viacjazyčnom CD-ROM-e.

Predplatitelia *Úradného vestníka Európskej únie* môžu získať rôzne prílohy k úradnému vestníku, ktoré sa budú zasielať na základe jednoduchej žiadosti. O vydaní týchto príloh budú informovaní prostredníctvom oznámení pre čitateľov, ktoré sa vkladajú do *Úradného vestníka Európskej únie*.

Počas roka 2010 sa nosiče CD-ROM nahradia nosičmi DVD.

Predaj a predplatné

Rozličné platené publikácie, rovnako ako aj *Úradný vestník Európskej únie*, si možno predplatiť a získať u obchodných distribútorov. Zoznam obchodných distribútorov možno nájsť na tejto internetovej adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sk.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) poskytuje priamy a bezplatný prístup k právu Európskej únie. Na stránke si možno prehliadať *Úradný vestník Európskej únie*, ako aj zmluvy, právne predpisy, judikatúru a návrhy právnych aktov.

Viac sa dozviete na stránke: <http://europa.eu>

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxembourg
LUXEMBURSKO

SK